

{عليكم بسنتي وسنة الخلفاء الراشدين}

رواد الترمذى

عَلَيْكُمْ بِسْنَتِي

په شپه او ورخ کې له ۱۰۰۰ ځخه
د زیاتو سنتونو مستنده مجموعه

جمع او ترتیب

عبدالجليل الخندي

Ketabton.com

"عليكم بستي وستة الخلفاء الراشدين" (الترمذى)

عَلَيْكُمْ مِنْ سُلَطَتِي
عَلَيْكُمْ مِنْ سُلَطَتِي

په شپه او ورخ کې له ۱۰۰۰ خخه
د زیاتو سنتونو مستنده مجموعه

جمع او ترتیب

مولوی عبدالجليل آخندرزاده

د کتاب ځانګړ تیاواي

د کتاب نوم : علیکم بستني

جمع او ترتیب : مولوی عبدالجلیل "آخندزاده"

د چاپ کال : ربیع الأول - ۱۴۳۵ هـ

چاپ : خلورم - تصحیح شوی نسخه

د چاپ شمیر : ۱۳۰۰ تهوكه

یادونه: د تغیر او تبدیل پر ته د دعوت او اصلاح په موخه

د چاپ او خپرولو حقوق تولو مسلمانانو ته خوندي دي

اعلاء السنن خپرندويه اداره

د موضوعاتو فهرست

لومړی باب.....	۱۵
له فرض لمانځنه وروسته اذکار.....	۱۵
د سهار او مابسام له لمانځه وروسته څانګړي اذکار.....	۲۵
دوهم باب.....	۳۰
د سهار او مابسام اذکار.....	۳۰
ا ذکار.....	۳۲
درېم باب.....	۵۲
دورخنی ژوند مهم اذکار او سنتونه.....	۵۲
د خوب نه وړاندې سنتونه.....	۵۲
د قیام اللیل (تهجد) سنتونه.....	۶۳
د خوب خخه له ويښېدو وروسته سنتونه.....	۶۶
مسواک.....	۶۸

٧٠	د پایزار اغوستلو سنت طریقه
٧١	تشناب ته د نتوتلوا او بیر ته و تلو سنتونه
٧٢	داوداسه سنتونه
٧٧	دلباس سنتونه
٨٢	د آذان سنتونه
٨٦	کورنه دوتلو او نتوتلوا سنتونه
٨٦	۱- له کورنه دوتلو دعا
٨٨	۲- کور ته د نتوتلوا دعا ویل
٩٠	د مسجد ارونده سنتونه
٩٠	۱- مسجدتہ پروخت تلل
٩٠	۲- مسجد ته د تلو په وخت دعا
٩١	۳- په آرامه او وقار سره تلل
٩١	۴- مسجدتہ پیاده تلل
٩٢	۵- مسجد ته د نتوتلوا په وخت لو مری بنی پبنه دنه کول
٩٢	۶- مسجد ته د نتوتلوا دعا ویل

٧- لومړي صفته وړاندې کيدل	٩٣
٨- تحية المسجد لمونځ کول	٩٣
٩- مسجدنه د تلو پر مهال لومړي چې پښه بهر اينسول	٩٤
١٠- مسجدنه د تلو دعاویل	٩٤
په لمانځه کې مسنون اذکار او دعاګانې	٩٥
١- د تکبیر تحریمه نه وروسته اذکار	٩٨
٢- درکوع اذکار	٩٩
٣- درکوع نه د پورته کیدواذکار	١٠١
٤- د سجدي اذکار	١٠٣
٥- د دوو سجدو تر مینځ اذکار	١٠٦
٦- د تلاوت د سجدي ذکر	١٠٦
٧- د سلام نه مخکې دعاګانې	١٠٨
په لمانځه کې قولی او فعلی سنتونه	١١٠
قولی سنتونه	١١٠
فعلی سنتونه	١١٠

۱۱۱.....	دسهار لمانچه سنتونه
۱۱۲.....	دوتر لمانچه سنتونه
۱۱۵.....	په شپه او ورخ کښې نفلی لمنځونه
۱۱۵.....	۱- دفرض لمنځونو سره سنت لمنځونه
۱۱۵.....	۲- داشراق لمونځ
۱۱۶.....	۳- دڅابت (ضحي) لمونځ
۱۱۷.....	۴- دمازديگر لمونځ نه وړاندې خلور رکعته
۱۱۷.....	۵- دماخوستن نه وړاندې نفل لمونځ
۱۱۷.....	۶- نفل لمنځونه په کور (استوګن ځای) کي کول
۱۱۹.....	دستري طرف ته لمونځ کول
۱۲۰.....	دستري بعضي مسائل
۱۲۱.....	دستري فوائد
۱۲۱.....	داستخاري دعا او لمونځ
۱۲۶.....	دخاصو ورڅو ځانګري سنتونه
۱۲۶.....	د جمعي دورخې سنتونه
۱۲۷.....	ددوشنې او پنجشنبې دورخې روزه نیوں

۱۲۸.....	دایام بیض روژی نیول
۱۲۸.....	دعا شورا (۱۰ دمحرم) روژه نیول
۱۲۸.....	د عرفات دور رخی روژه نیول
۱۲۹.....	د جهاد اپوند دعا گانی
۱۲۹.....	۱- د حکمران له ظلم نه دخان ساتنی دعا
۱۳۱.....	۲- د بمن ته بسیرا کول
۱۳۱.....	۳- د بمن سره مخامخ کیدو دعا
۱۳۲.....	۴- د کوم قوم نه چې ویره لري دادعا به وايي
۱۳۲.....	۵- د جنگ پر مهال دعا
۱۳۳.....	۶- د بمن له محاصری نه دوتلو دعا
۱۳۳.....	۷- د بمن د نظر نه دخان ساتنی او پتیدوا ذکار
۱۳۷.....	۸- د جنگ له میدان نه دییرته راتلو دعا
۱۳۹.....	د خلکو سره د لیدو کتو سنتونه
۱۳۹.....	۱- سلام اچول
۱۴۰.....	۲- په ورین تندي او خندا سره مخامخ کيدل
۱۴۱.....	۳- مصافعه يالاس ور کول

۱۴۱	۴- نیکه او بشه خبره کول
۱۴۱	۵- د مجلس دعا
۱۴۲	۶- د مجلس کفاره
۱۵۰	د دودی خورلو سنتونه
۱۵۰	د دودی نه و پراندی او د خورلو پر مهال سنتونه
۱۵۲	د دودی خورلو نه و روسته سنتونه
۱۵۶	د خبیلو سنتونه
۱۵۷	د سفر ارونند اذکار
۱۵۷	۱- د سپریدو دعا
۱۵۸	۲- د سفر دعا
۱۶۰	۳- د مقیم دعا مسافر ته
۱۶۱	۴- د مسافر دعا مقیم ته
۱۶۱	۵- په سفر کې تکبیر او تسبیح
۱۶۱	۶- د سهار په وخت د مسافر دعا
۱۶۲	۷- په سفر یا پر ته له سفر نه په یو ظای کې د کوزیدلو او ود رېدلو دعا

۱۶۲	۸- بازار ته دنوتلو دعا	۱۹۱
۱۶۳	۹- کلی یا بسیار ته دنوتلو دعا	۱۹۱
۱۶۴	۱۰- دخره دهنگاری په وخت دعا	۱۹۱
۱۶۴	۱۱- چرگی دآذان په وخت دعا	۱۹۱
۱۶۵	د موسم اپوند اذکار او دعا گانی	۱۹۱
۱۶۵	۱- دنوی میاشتی لیدو دعا	۱۹۱
۱۶۵	۲- د موسم اولنی میوی لیدو دعا	۱۹۱
۱۶۶	۳- دباد الوتلو په وخت دعا	۱۹۱
۱۶۷	۴- د تالندی دعا	۱۹۱
۱۶۸	۵- د استسقاء لپاره خود دعا گانی	۱۹۱
۱۶۹	۶- د آسمان شین کیدو دعا	۱۹۱
۱۶۹	۷- دباران وریدو په وخت کې دعا	۱۹۱
۱۶۹	۸- دباران وریدلونه وروسته دعا	۱۹۱
۱۷۰	په اهل او اولاد پوری اپوندی دعا گانی	۱۹۱
۱۷۰	۱- واده کونکی ته دعا	۱۹۱
۱۷۰	۲- د خپلې بئھى (میرمنى) لپاره دعا	۱۹۱

۳- دخپلی بشعی سره کوروالي نه مخکی دعا.....	۱۷۱
۴- مور او پلار ته داولاد مبارکی ورکول.....	۱۷۱
د خفگان او غم دعا گانی.....	۱۷۴
۱- چاته چی یو کار مشکل شی دھفه دعا.....	۱۷۴
۲- د پریشانی او غم لیری کولو دعا.....	۱۷۴
۳- دبی قراری دعا.....	۱۷۶
۴- د قرض نه د خلاصیدو دعا.....	۱۷۷
۵- د شیطان د وسوسی لری کولو دعا.....	۱۷۸
۶- د بدشکومی بد گنلو دعا.....	۱۷۸
۷- د دجال له فتنی نه خان ساتل.....	۱۷۹
د مرض ارون د دعا گانی.....	۱۸۰
۱- په بدن کې درد احساس لو دعا.....	۱۸۰
۲- د مریض پوبنستنی په وخت هفه ته دعا.....	۱۸۰
۳- د ژوند نه دنا امیده مریض خان ته دعا.....	۱۸۱
د مرگ ارون د دعا گانی.....	۱۸۳
۱- د مری دستر گو پیولو په وخت دعا.....	۱۸۳

۱۸۳	۲- د جنازی دلمانچه دعا
۱۸۴	۳- د جنازی دلمانچه نوری دعا گانی
۱۸۶	۴- د مشوم د جنازی دعا
۱۸۷	۵- د مری وارثانو ته د تسلی دعا
۱۸۷	۶- د مری بسخولو په وخت دعا
۱۸۸	۷- د مری بسخولونه فروسته دعا
۱۸۸	۸- د قبرونو د زیارت کولو دعا
۱۸۹	د شپی په پیل کې بعضی نیک آداب
۱۸۹	بعضی عمومی اذکار
۱۸۹	۱- استغفار او توبه
۱۹۰	۲۰- تسبیح
۱۹۱	۳- اللہ اور رسول اللہ ته خوبی کلیمی
۱۹۳	۴- الباقيات الصالحت
۱۹۳	۵- د جنت د خزانو نه یوه خزانه
۱۹۴	۶- په نبی ﷺ باندی په کثرت سره درود ویل
۱۹۶	هزه تیاشت د قرآن گریم ختم

۱۹۷.....	خلورم باب
۱۹۷.....	د قرآن او مسنونه اذ کارو په ذریعه علاج
۱۹۹.....	شرعی رقیة (دم)
۲۰۵.....	د سحر (جادو) علاج په شرعی طریقه سره
۲۰۵.....	هفه خه چې د سحر (جادو) نه ئان پري ساتل کېږي
	که چیرته په چا سحر وشي نو هفه (مریض) د لاندې لاره
۲۰۷.....	اختیار کړي:
۲۱۰.....	د نظر (ستر ګو) علاج
۲۱۰.....	له نظر لکیدونه و پېښې تدبیر
۲۱۱.....	د نظر لکیدونه و روسته ده ګې علاج
۲۱۲.....	: موضوعاتو فهرست

بسم الله الرحمن الرحيم

سریزه

الحمد لله نحمده ونستعينه ونستغفره، ونعود بالله من شرور أنفسنا ومن سيئات أعمالنا، من يهدى الله فلا مضل له، ومن يضللا فلا هادي له، وأشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له وأشهد أن سيدنا محمداً عبده ورسوله صلى الله عليه وسلم تسليناً كثيراً.

أما بعد:

قد رمنا لوستونکو!

په انساني ټولنه کي د فساد خپرولو او ترويج تر شا د انسان ازلي دېمنان نه ستري کيدونکي کوششونه کوي. او دا دېمنان الله انسان ته ور په گوته کړي، ترڅو چې انسان پرهفوی برلاسی ترلاسه نه کړي د

اصلاح او تربیت هر کوشش ناکام دی. حکه خو ویل کیروی چې د دبمن

پیژندنه د برا لاسی لوړی شرط دی.

دانسان دبمنان په لاندې دول دي:

لوړی د انسان خپل نفس: اللہ فرمایي: "إِنَّ النَّفْسَ لِأَمَارَةٍ

بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبُّكَ إِنَّ رَبَّكَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ" (یوسف: ٥٣)

ژباره: "بې له شکه نفس په بدی امر کونکی دی مګر دا چې زمارب پر

چارحم وکړي بې له شکه زمارب بښوکی او مهربان دی".

دوبم دبمن شیطان دی. اللہ فرمایي: "وَلَا تَتَبَعُوا خُطُواتِ

الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ" (البقرة: ١٦٨)

ژباره: "د شیطان پیروی مه کوئ بې له شکه هفه ستاسي بشکاره دبمن

دی"

اونبي فرمایي: "إِنَّ الشَّيْطَانَ يَجْرِي مِنْ الْإِنْسَانِ مَجْرَى الدَّمِ"

(البخاري)

ژباره: "بې لە شىكە شىطان د انسان پە رەگونو كې د وينى پە خىر ئەغلىي" دريم دېمن د انسان لپاره هەفە منافقىن دى چې پە انسانى تولنە كې يې پە ئاھەر د اسلام جامى پە تن وي او د انسانانو پە زېرونو كې د اسلام مفاهىم شىمن يَا هە تحرىفوی او كفرى غير شرعى مفاهىم ورتە پىاسىتە كوي، معروف ورتە منكر او منكر ورتە معروف، اصلاح ورتە فساد او فساد ورتە اصلاح معرفى كوي.

خلورم دېمن كفار دى كوم چې د انسانانو د فساد لپاره شې او ورخ لگىادي او انسانى تولنى تە د فساد اسباب مەيا كوي. كە د انسان پورتىيىو دېمنانو تە خىر شۇ نو وبە كورو چې دەفولە منخە ورل د انسان لپاره خورالوى گواپس دى، لومرىي درې دېمنان نفس، شىطان او منافق داسې دېمنان دى چې پە ستر گونە بىكارىپىي نو د هەفو لە منخە ورل بە خىنگە انسان تە مەمكىن وي او خلورم دېمن چې كفار دى پە مادىي وسائلو دومرە مسلح دى چې پە عالم اسباب كې پىر هەفوى بىلاسى ناشونى بىرىپىي، خولە دې سره سره بىيا هەم الله ﷺ خېلۇ بىندىكانو تە پىرەفوى د بىلاسى حکم كېرى، او پىدى لې كې يې د بىرمازىرى او وعده

صرف خپلو نیکو او نزدی دوستانو او ولیانو ته ورکری او الله عَزَّلَ وعده خلافی نه کوي.

الله عَزَّلَ فرمایي: "أَلَا إِنَّ أُولَاءِ اللَّهَ لَا خُوفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَخْزَئُونَ" (یوس ٤٢)

ژباره: "آگاه او سن چې د الله عَزَّلَ په دوستانو به نه ډار وي او نه به دوی غمکین شي."

او سوال دادی چې د الله دوستان او اولیاء خوک دي؟ هموي الله عَزَّلَ مونږ ته داسي را په ګوته کوي . "الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ هُمُ الْأَشْرَقُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ لَا تَبْدِيلَ لِكَلْمَاتِ اللَّهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ" (یوس ٤٣-٤٤)

ژباره: "(د الله عَزَّلَ اولیاء) همه کسان دي چې ايمان یې راوړي او تهوي یې اختيار کړي . دوی ته د دنیا او آخرت په ژوند کې زیری دی . د الله عَزَّلَ خبری نه تبدیلېږي او د اتر ټولو ستره کامیابي ده ."

او خوک چې هم دا صفت په څار، کې پیدا کړي نو الله ﷺ بیا ورته د دېمنانو پرخلاف داسي دادګیرنه ورکوي "وَإِنْ تُصِرُّواْ وَتَتَقْوَأْ لَا يَصْرِكُمْ كَيْذَهُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ" (آل عمران: ٢٠).
 ژباره: "که چېږي تاسې صبر وکړئ او تقوی اختیار کړئ نو د دوی (دېمنانو) زور او قوت به تاسې ته هیڅ زیان ونه رسوي. بې له شکه الله ﷺ د دوی (دېمنانو) په کارونو باندي احاطه کونکي (برلاسي) دی."

او س پوبسته دا ده چې انسان د الله ﷺ ولی یا دوست خنګه جوږيږي؟ ددې خواب الله ﷺ پدې آيت کې فرمایي: "فَلَنْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُوْنِي يَخْبِئُكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرُ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ عَفُورٌ رَّحِيمٌ" (آل عمران: ٣١).

ژباره: ووایه (ای محمد ﷺ) که چېږي تاسې له الله ﷺ سره محبت کوي نو زما پېروي وکړئ. الله ﷺ به له تاسې سره محبت وکوي او ستاسي ګناهونه به معاف کړي او الله ﷺ بښوکي او مهربان دی"

گوپا د الله ﷺ محبت او ولايت ترلاسه كولو لپاره د ايمان او اسلام د
ار كانو او واجباتوله ادا كولو خخه وروسته دنبي ﷺ اتباع شرط ده. اتباع
ديته وايي چي انسان دنبي ﷺ په قدم قدم كېردى. په شپه او ورخ كي
تۈل ھفه افعال او اقوال په خپل وخت او خاي عملى كېرى كوم چي دنبي
لە سيرت نه ثابت شوي وي.

كىله چي انسان دنبي ﷺ اتباع په مواظبت او دوام سره شروع كېرى نويو
وخت داسى راخي چي دا انسان د الله ﷺ ولايت او دوستى تەرسىري او
خوک چي هم دى مقام تەرسىري نو الله ﷺ خپل دى ولى او دوست تە
بىالاندى عظيم نعمتونه وركوي:
لومرى: الله ﷺ په آسمانونو كى ملايكو تە اعلان كوي چي زە لە فلان
سره محبت كوم تاسى هم ورسره محبت وكرئى.
دوييم: په ھمكە كى الله ﷺ ورتە مقبولىت ورنصىب كوي بىا د دنيا
مخلوقات هم محبت ورسره كوي.

لە ابوھریرة خخه روایت دى چي دنبي ﷺ فرمایي: إِذَا أَحَبَّ اللَّهَ
الْعَبْدُ قَالَ لِجِبْرِيلَ قَدْ أَحْبَبْتُ فُلَانًا فَأَحْبَبَهُ فِي حَبْهُ جِبْرِيلُ ثُمَّ

يَنَادِي فِي أَهْلِ السَّمَاءِ إِنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَبَّ فُلَانًا فَأَحِبُّوهُ فَيُحِبُّهُ
أَهْلُ السَّمَاءِ ثُمَّ يُوَضَّعُ لَهُ الْقِبْوُلُ فِي الْأَرْضِ. (مسند أحمد، موطأ)
ثبارة : الله چي کله له خپل بنه سره محبت وکري نوجبريل الله چي
و فرمایي چي زه له فلان سره محبت کوم ته هم و رسه محبت و کره، نو
جبريل الله چي هم و رسه محبت کوي بيا د آسمانونو د مخلوقاتو په
وراندي اعلان وشي چي الله چي د فلان سره محبت کوي تاسي هم و رسه
محبت و کري نو د آسمانونو مخلوقات هم و رسه محبت و کوي او بيا
(الله چي) ورته په دنيا کي مقبوليت و رنصيب کري.

دریم : کوم د بمنان چي د الله چي له دې دوست سره د بمني کوي نو
الله چي د هفوی پر خلاف د جنگ اعلان کوي او خپل ولی پر هفوی
برلاسی کوي.

الله چي په قدسي حدیث کي فرمایي : "من عادى لي ولیا فقد آذته
بالحرب" (البخاري)

ڦیاره : چاچی زماله دوست او ولی سره دسمنی و کوله نوبی له شکه ما
دهفه پر خلاف دجنگ اعلان و کهہ"

څلورم : اللہ عزوجلہ دخپل دغه ولی او دوست جوارح دیتنه نہ پریبردی چې له
هنو خخه گناه او فساد صادر شي، او همیشه ورتہ د نیکی توفیق
ورکوي.

پنعم : د اللہ عزوجلہ دا ولی (دوست) چې کله هم له اللہ عزوجلہ خخه خه وغواړي
نوالله عزوجلہ یې سوال قبلوي او دعا یې نه رد کيږي.

الله عزوجلہ په قدسي حدیث کې فرمایي "... وَمَا يَرَأُ عَبْدِي يَتَقَرَّبُ
إِلَيَّ بِالنَّوَافِلِ حَتَّىٰ أَحِبَّهُ فَإِذَا أَحِبَّتُهُ كُنْتُ سَمْعَهُ الَّذِي يَسْمَعُ بِهِ
وَنَصْرَهُ الَّذِي يُبَصِّرُ بِهِ وَيَدْهُ الَّتِي يَبْطِشُ بِهَا وَرِجْلُهُ الَّتِي يَمْشِي
بِهَا وَإِنْ سَأَلْتَنِي لَأُعْطِيَنَّهُ وَلَئِنْ اسْتَعَاذَنِي لَأُعِيدَنَّهُ .." (البخاري)

ڦیاره : "... زما بنده ماته همیشه د نوافلو په ذريعه را نژدي کيږي تر
دي چې زه ورسره محبت وکوم او کله چې زه ورسره محبت وکوم نوبیا
زه دهفه غورونه جوړیږم په کومو چې هفه اوريدل کوي او زه دهفه
سترنگی جوړیږم په کومو چې هفه لیدل کوي او دهفه لاس جوړیږم په

کوم چې هفه نیول کوي او زه د هفه پښې جوړیږم په کومو چې هفه تک کوي. او که چیرې له ما خخه غوبښته (سوال) وکړي نو خامغا به بې ورکرم. او که په ما سره له خه نه پناه و غواړي خامغا به له هفه خخه ورته پناه ورکرم"

دبندہ د غورونو، سترګو، لاسونو او پښو جوړیدو نه مراد دادی چې دا جوارح به د الله ﷺ درضا تابع ګرځی او نوربه په هفه خه کې استعمالېږي چې د الله ﷺ خوبنېږي. (فتح الباري، فيض الباري)

قدر منو لوستونکو!

پورتنيو الهي او نبوي ارشاداتو ته خير شئ چې الله ﷺ څلوا دوستانو او ولیانو ته خنگه د هفوی په ازلي دبمنانو برلاسی ورکوي. کفار او منافقین چې د انسان ازلي دبمنان دي د هفوی پر خلاف د جنگ ذمه الله ﷺ پر خان اخلي. انسان چې ګناهونه په جوارحو ترسره کوي او دیته یې شیطان او نفس اماره بالسوء هخوي. نو ولايت ته له رسیدو وروسته الله ﷺ د هفه ټول جوارح په خپل قدرت کې اخلي د هفه نفس اماره

بالسوء په نفس مطمئنه بدل شي او جوارج يې د شیطان له ولکي نه ووخي او پدي ترتیب په ټولو د بسمانانو برلاسی تر لاسه کړي.

په پورتنيو الهي او نبوی ارشاداتو کې د فرد، کورنۍ او ټولنې د اصلاح واضحه او مختصره تکلاره موږ ته را په ګوته شوه او د اصلاح لپاره دا هغه لار ده د کومې په ذريعه چې نبي ڦا د جاهليت د زمانې له سخت زړو او بې لاري انسانانو خخه د بشريت خواهوري او لارښونکي جور کړل، او د هدایت او اصلاح لپاره همدا نبوی نسخه د هر زمان او مکان لپاره تر ټولو غوره وسیله ده.

امام مالک رحمه الله فرمایي " د دې امت وروستي نسل به اصلاح نشي مګر په هغه خه چې د دې امت لومړي نسل پېږي اصلاح شوي وو"

ددې امت د لومړي نسل تربیت او اصلاح دنبي ﷺ سنتونو په اتباع سره شوي وه او د راتلونکي نسلونو لپاره هم دنبي ﷺ آخري وصیت هم دادی: عرباض فرمایي چې رسول الله ﷺ یوه ورڅ د سهار له لمانځه وروسته داسي وعظ وکړو چې له ستر ګواښکي تویې شوي او زړونه پېږي ولړ زیدل نويو کس عرض وکړو چې ای د الله ﷺ رسوله داسي بنکاري چې دا الوداعي (آخری) وعظ دی. نو موږ ته خه وصیت کوي؟

(رسول ﷺ) وفرمايل: "أوصيكم بِتَقْوَى اللَّهِ، وَالسَّمْعِ وَالطَّاعَةِ، وَإِنْ كَانَ عَبْدًا حَبِشِيًّا، فَإِنَّهُ مَنْ يَعِيشُ مِنْكُمْ بَعْدِي فَسَيَرَى اخْتِلَافًا كَثِيرًا، فَعَلَيْكُمْ بِسُنْتِي وَسُنْنَةِ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ الْمَهْدِيَّينَ، تَمَسَّكُوا بِهَا، وَعَضُّوا عَلَيْهَا بِالنَّوَاجِذِ، وَإِيَّاكُمْ وَمُخْدَثَاتِ الْأُمُورِ، فَإِنَّ كُلَّ مُحْدَثَةٍ بِدُعَةٌ، وَكُلَّ بِدُعَةٍ ضَلَالٌ". (مسند أحمد)

ٿڀاره: زه تاسي ته الله ﷺ نه دويريدو، او د (امير) د خبری په اوريديو او اطاعت کولو وصيت کوم، اگر که جبشي هم وي، خکه که ستاسي خخه خوک زمانه وروسته پاتې شول نو ڌير اختلاف به و گوري، نو زما په سنتونو او د هدایت شوو خلفاؤ راشدینو په سنتونو عمل و گھرئ او پر هفي ٻينگي منگولي ولکوي، او (په دين کي له) نوو امورو پيضا کولونه خان و ڙغورئ بي له شکه چي (په دين کي) هر نو پيدا امر بدعت دی او

هر بدعت گمراهي ده.

ستاسې په لاس کې دا مختصره کتابچه "عَلَيْكُمْ بِسُنْتِي" د همدي
بېوي وصیت یوه مختصره مجموعه ده چې پدې موخه ترتیب شوې چې
ددې په ذریعه مونږ د خپل خان، کورنۍ او تولنې اصلاح وکړو. په
نوموري کتابچه کې د نبی ﷺ د ورځني ژوند لوی او مهم حرکات او
سكنات، افعال او اقوال را ټول کړای شوي دي، د نبی ﷺ د ژوند ټول
مبارک حرکات پدې وره او مختصره کتابچه کې را ټولول نه ممکن دي
او نه مطلوب، د پراخه مطالعې لپاره د د سیرت معتبرو کتابونو ته
مراجعةه وشي.

قدر منو لوستونکو!

دي خبرې ته هم باید متوجه وو چې اصلاح او تربیت محض د کتاب په
لوستلو او مطالعه نه کېږي بلکه اصلاح او تربیت د مسلسل عمل نوم
دي. د تربیت علماء فرمایي چې تربیت د انسان په حرکات او عاداتو کې
په مسلسل ډول ډول په قدم تغیر را وستلو ته وايي. او دا کار په تشن
لوست نه ترسره کېږي بلکه د لوست نه وروسته تطبیق ته اړتیالري، دا
کتابچه پدې موخه وره او مختصره ترتیب کړای شوې چې هر کس یې

هر وخت په سفر او حضر کې له څان سره وساتلى شي او د ضرورت په
وخت کې ورته رجوع وکړي او خپل هر حرکت د خوب نبې په طریقه
او اتباع برابر کړي، پدې توګه به إن شاء الله لبره موده وروسته د کتابچې
ټول محتويات ورته حفظ او د ژوند عملی برخه وکړئي او د الله
ولایت به پري حاصل کړي او له هفو ټولو نعمتونو نه به بهره مند شي د
کومو وعده چې الله له خپلو دوستانو او ولیانو سره کړي.
نوموري کتابچه که مور او پلار په خپل اولاد، د مکاتبو او مدارسو
استاذان په خپلو شاگردانو او د مجاهدينو اميران يې په خپلو مجاهدينو
توزيع کړي او پر هفوی يې د عملی کولواهتمام وکړي، نو إن شاء الله دير
زر به دنبي کريم د دې مبارکو سنتونو عملی نمونې او برکات په خپل
چاپيریال کې عملا وکوري.
کوشش شوي چې پدې کتابچه کې د سنتونو ترتیب له سهارنه تربیگاه
او له بیگاه نه ترسهاره د وخت په تسلسل سره ترتیب شي، خود بعضو
سنتونو او اذکارو په ورځني ژوند کې د بیابیا تکرار له کبله هفې ته
لومړۍ څانګړي بابونه ترتیب کړای شوي ترڅو رجوع ورته آسانه وي.

په پای کې د الله ﷺ خخه غواړو چې دا مختصر عمل په خپل دربار کې
قبول وګرځوي او د هغه قدرمنو مؤلفینو لپاره يې صدقه جاريه
وګرځوي د چاله کتابونو خخه چې ددې کتابچې په جمع، ترتیب او
ترجمه کي استفاده شوي او الله ﷺ دې يې د هغه چالپاره هم صدقه
جاريه و ګرځوي خوک چې ددې کتاب په ترتیب، خپرولو کې برخه
اخلي. آمين يارب العالمين.

يادونه: پدې کتاب کي د احاديث او فقهی مسائلو د توثيق لپاره د
کتاب په نوم ذکر کولو سره بسنہ شوی او د کتاب ټوک (جزء) او پانه نه
ده ذکر شوی څکه چې هر کتاب مختلف چاپونه لري او ده چاپ پانې
له بل چاپ سره توپیر لري مطلوبې حوالې ته د رسیدلو په خاطر د
«مکتبة الشاملة» ته رجوع وشي.

اللهم صل وسلم على سيدنا وحبيبنا محمد وآلـه وصحبه
أجمعين ومن تبعـهم بإحسـان إلى يـوم الدـين.

لومړی باب

لہ فرض لمانحہ نہ وروستہ اذکار

الله عزوجل فرمایی : **هُوَ مِنَ اللَّيْلِ فَسِتِّخْهُ وَأَدْبَرَ السُّجُودَ** (ق: ٤٠)

ڦبارة: «د شپې په یوه برخه کي، او له لمانحہ وروسته هفه (الله ﷺ) په پاکی سره یاد کړه». د پیغمبر ﷺ له سنتونو خنځه یو هم دادی چې مسلمان د هر فرض لمانحه

خنځه وروسته دالاندی اذکار (دعائیانی) ووایی:

① **أَللَّهُ أَكْبَرُ** (یو خل).

ڦبارة: **اللَّهُ أَكْبَرُ** دیر لوی دی. (البخاري)

② **أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ** (درې خلې).

عليکم بسنتی

لله فرض لمانجنه وروسته اذ کار ۱۶۱

(مسلم)

رباره: لله عَزَّلَهُ نه بنسنه غواړم.

③ اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ وَمِنْكَ السَّلَامُ، تَبَارَكْتَ يَا ذَا

الْجَلَالِ وَالْأَكْوَامِ.

رباره: الهی! ته له تولو عیونو خخه پاک یې، او سلامتیا ستاله جانه ده، بابرکته ذات یې، ای د لویی، او عزت ورکولو خښته.

② لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا هُرِيكَ لَهُ، لَهُ الْحُلُكُ وَلَهُ

الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِيَتَأْ

أَعْطِيَتْ، وَلَا مُعْطَى لِيَتَمَنَّعَتْ، وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَنَاحِ مِنْكَ

الْجَنَّلُ.

رباره: الله عَزَّلَهُ نه پرته (سوا) بل د عبادت ور معبد نشه، هغه یو دي، شريک نه لري، هغه لره (د کائنا تو) تولواکي او پوره غوره ستانيه ده، او هغه پر هر خه قادر دي. الهی! ته چې (چاته) خه ورکړې، د هغه

عذیکم بسنّتی

[۱۷] له فرض لیانخه و روسنه اذکار

(خوک) بندوونکی نشته، او ته چې (له چانه) خه بند کړي، د هغه
(خوک) ورکونکی نشته، او کته نه کوي مالدار لره د هغه مال، ستاد
عذاب (په لري کولو کې).

٥ **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ
الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا
بِاللَّهِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَلَا نَعْبُدُ إِلَّا إِيَّاهُ، لَهُ النِّعْمَةُ وَلَهُ
الْفَضْلُ وَلَهُ الْقَنَاعُ الْحَسْنُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُخْلِصِينَ لَهُ
الَّذِينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ.** (مسلم)

ثباره: له الله نه پرته (سوا) بل د عبادت ور معبد نشته، هغه یودی،
شريك نه لري، هغه لره (د کائنا تو) ټولواکي او پوره غوره ستانيه ده، او
هغه پر هر خه قادر دي، هیڅ طاقت او قدرت نشته (د ګناه نه د ځان
ساتلو او د نیکیو د کولو) مکر د الله په مرسته سره، بې له الله نه
بل د عبادت ور معبد نشته، او بې له هغه نه د بل چا عبادت نه کوو،
نعمت او احسان د ده له جانبه دي، ټوله غوره ستانيه هغه لره ده، بې له

الله ﷺ نه بل د عبادت ور معبود نشته، پداسپی حال کي چې عبادت او
بندگي مو خاصل هفه لره ده، که خه هم کفارو ته خوبنې نه وي.

٦ سُبْحَانَ اللَّهِ (٣٣ خله)

ڦباره: پاک دی الله ﷺ

الْحَمْدُ لِلَّهِ (٣٣ خله)

ڦباره: ټوله ستاینه الله ﷺ لره ده.

اللَّهُ أَكْبَرُ (٣٣ خله)

ڦباره: الله ﷺ دیر لوی ذات دی.

دا ټول ۹۹ خله کيري او سلم ٿل پدي لاندي دعا سره پوره کړئ:

﴿ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ
الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. ﴾

ڇباره: بي له الله ﷺ نه بل د عبادت ور معبد نشته، هفه يو دي، شريک نه لري، هفه لره (د کائنا تو) تولواكي او پوره غوره ستاینه ده، او همدي پر هر خه قادر دي.

فضيلت: له ابو هريره ﷺ شخه روایت دي: هر خوک چي د لمانعه وروسته (۳۳) خلي سبحان الله (۳۴) خلي الحمد لله (۳۵) خلي الله اکبر، ووایي گناهونه يي بخشنل کيږي اکر که د سمندر د ځک په اندازه

(مسلم) (زيات) هم وي.

⑦ اللَّهُمَّ أَعِنَا عَلَى ذِكْرِكَ وَشُكْرِكَ وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ.

ڇباره: الهي! ما سره ستا په ذکر او شکر، او په بشه توګه ستاد عبادت کولو کي مرسته وکړه. (ابوداود)

⑧ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ الْجُنُبِ وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ أَرَدَ
إِلَى أَرْذَلِ الْعُمُرِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الدُّنْيَا وَأَعُوذُ بِكَ
مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ. (البخاري)

زیارت: الهی! زه په تاسره له بې زړه توبه پناه غواړم، او په تاسره له دې
نه پناه غواړم چې تیر عمر ته ورسول شم، او په تاسره د دنیا له فتنې
څخه پناه غواړم، او په تاسره د قبر له عذاب څخه پناه غواړم.

⑨ رَبِّنِي عَذَابَكَ يَوْمَ تَبْعَثُ عِبَادَكَ. (مسلم)

زیارت: ای زما پالونکييە! ماله خپل عذاب څخه په هفه ورڅه وړغوره په
کومه ورڅه چې ته خپل بندگان بیاراژوندي کوي.

⑩ آیت الکرسي: (لە هر لەمانخە نه وروسته يو خل)

(عمل الیوم والليلة)

«الله لا إله إلا هو الحفي القبيح لا تأخذ سنة ولا نوم
 له ما في السموات وما في الأرض من ذا الذي يشفع
 عندك إلا بإذنه يعلم ما بين أيديهم وما خلفهم ولا
 يحيطون به شيئاً من عليه إلا بما شاء وسع كرسيه
 السموات والأرض ولا ينود حفظهما وهو العلي
 العظيم»

ثباره: «الله (هفه بر حق معبود دی چي) بي له هفه نه بل د عبادت و بر
 معبود نشه، هفه هميشه ژوندي دي، (د کائنا تو) تدبیر و نکي دي، نه پر
 هفه پر کالي راخي او نه خوب، خه چي په آسمانونو او چمکه کي دي تول
 هفه لره دي، نشه خوک چي دده په وراندي بي دده له اجازي نه (د چا
 لپاره) شفاعت و کري، پوهيناري په هفه خه چي له هفوی نه وراندي دي،
 او په هفه خه چي له هفوی نه وروسته دي، او (هفوی) دده له علم نه په
 هيچ شي احاطه نشي کولاق، مگر کوم شي چي الله وغواوري، کرسی

يې پر آسمانونو او خمکي احاطه کړي ده، او د (آسمانونو او خمکي)
ساتل هفه نه ستری کوي، او هفه لور او لوی دی».

فضيلت: له ابو امامه الباهلي[ؑ] خخه روایت دی چې رسول الله ﷺ
فرمایلی دي: «څوک چې دا (آيت کرسی) له هر لمانحه نه وروسته
ووایي جنت ته دده دداخليدو مانع فقط ژوند دي (که وفات شي نوجنت
ته به داخل شي)». (السائل)

۱۱ آخریني درې سورتونه تلاوت کول (له هر لمانحه نه

وروسته یو خل او د سهار او مابنام نه وروسته ۳ خلپي) (ترمذی، ابو داود)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۝ اللَّهُ
الصَّمَدُ ۝ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُوَلَّ ۝ وَلَمْ يَكُنْ لَّهُ كُفُوا
أَحَدٌ ۝

ڦباره: «ووايه (ای محمده)! : دا چې الله ايکي يو دي، الله بي نيازه
دي، نه يې خوک زيرولي، او نه له چانه زيريدلى، او هيٺوک هفه لره
سيال نشته».»

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ
۝ مِنْ هَرِّ مَا خَلَقَ ۝ وَمِنْ هَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ۝
۝ وَمِنْ هَرِّ النَّفَاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ۝ وَمِنْ هَرِّ حَاسِدٍ إِذَا
۝ حَسَدَ﴾

ڦباره: «ووايه (ای محمده)! : پناه غواړم په پالونکي د سهارسره، د
هفه خه له شر نه چې ده پیدا کړي دي، او د تيارې شپې له شر نه چې
کله تکه توره شي، او د پوکي کونکيو (جادوګرو) بنټوله شر نه چې
پوکل کوي په غوټو کې او د حسد کونکي له شر نه چې کله حسد وکړي.

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ
۝ مَلِكِ النَّاسِ ۝ إِلَوَ النَّاسِ ۝ مِنْ هَرِّ الْوَسَاسِ﴾

الْجَنَّةِ وَالنَّاسِ ﴿٦﴾ مِنَ
الْجَنَّةِ وَالنَّاسِ﴾

ڦباره: «ووايه (ای محمده ﷺ!): پناه غواړم د خلکو په پالونکي سره، د
خلکو په ټولواک سره د خلکو په معبد سره، د وسوسه اچونکي،
پتیدونکي (شیطان) له شر څخه، کوم چې د خلکو په سینوکې وسوسې
اچوي، له پیریانو څخه وي، او که له انسانانو څخه». .

١٢ دعا کول: د ابو امامه ﷺ څخه روایت دی چې رسول الله ﷺ څخه
پوښته وشه، کومه دعا نه قبليدونکي ده؟ وبي فرمایل: «د شپې په
آخری برخه کې دعا کول، او له فرض لمانعه څخه وروسته». (الترمذی)

شيخ الحديث وفقه المحقق مولانا محمد انور شاه الكشمیري الحنفي
رحمه الله فرمایي "واعلم أن السنة الأكثريه بعد الصلوات وكان في
الأذكار والأدعية كل أمير نفسه، ولم تثبت شاكلة الجماعة فيها، كما هو
المعروف الآن. (فيض الباري شرح البخاري باب مكتب الإمام في مصنلاة بعد

السلام

ڦباره : پدي پوه شه چي له (فرض) لمنځونو څخه وروسته به (د نبي عليه السلام په زمانه کي) عموما سنت طريقه داوه چي او د اذکارو او دعاؤ په ويلو کي به هر کس د خپل څانګامير وو او په جماعت سزه د هفي کول له سنتو څخه ندي ثابت لکه خنګه چي او س رائج دي".

د سهار او مابسام له لمانځه وروسته څانګري اذکار
يادونه: د سهار او مابسام له لمانځه څخه وروسته د د تيرو اذکارو
سره لاندي اذکار هم ولوستل شي:

✿ اللَّهُمَّ أَجِرْنِي مِنَ النَّارِ (اوه خلي)

ڦباره: الهي! ما د دوزخ له او ر څخه وساتي.

فضيلت: مسلم بن حارث التميمي څخه روایت دي چي رسول الله ﷺ
هفه ته و فرمایل: کله چي د مابسام له لمانځه څخه فارغ شوي، اوه خله
دا دعا (اللهم أجرني....) ووایه، که دا دې وویله او پدي شپه کي وفات
شوي. د دوزخ له او ر څخه به خلاصون و مومي، او همدا راز که د غه د عاد

[۲۶] لَهُ خَرْضَنْ لِمَانْخَه وَرَوْسَتَه اذْكَار

سهار له لمانځه وروسته اوه خله ووايي او په هماګه ورڅ کې وفات شي نو
دوزخ له او رخخه به نجات حاصلوي.
(ابوداود، احمد)

﴿ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ

الْحَمْدُ يُمْحَى وَمُمْبَثٌ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (لس خلي)

ڦباره: بي له الله ﷺ نه بل د عبادت ور معبد نشته، هغه یو دي، شريک نه لري، هغه لره (د کایناتو) ټولواکي او پوره غوره ستاینه ده، هغه ژوند ورکوي، او مرگ راولي، او هغه پر هر خه قادر دي.

فضيلت: له ابو ايوب خخه روایت دي: چې رسول الله ﷺ و فرمایل:

«څوک چې د سهار په وخت (له لمانځه وروسته) لس خله دا ذکر (لا الله الا الله وحده لا شريك له....) ووايي، د هغه په عوض ورته لس نیکي، ورکول کيري، او لس ګناهونه یې بخښل کيري، او لس درجي یې لوري، او د خلورو غلامانو د آزادولو ثواب یې په نصيب کيري، او دي تر مابسام پوري د شړل شوي شیطان خخه ساتل کيري، او همداراز که

صلیکم بستنی

[۲۷]

له فرض لمانخه وروسته اذکار

څوک د مابسام له لمانځه نه وروسته دا کلمات ووايي تر سهاره پوري

(احمد)

همدافتیلت ورته حاصلېږي».

﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عِلْمًا تَافِعًا وَرِزْقًا طَيِّبًا وَعَمَلاً مُتَقَبِّلًا﴾
(ابن ماجه، احمد)

ژباره: الهی! زه له تانه د ګټور علم، او پاک رزق، او قبول شوي عمل
سوال کوم. (د سهار لمانځه نه وروسته یو خل)

يادونه: که د هر لمانځه نه وروسته پورتنې اذکار ادا کړای شي
نو تقریبا له ۵۵ پنځه پنهو سخنه زیات سنتونه کېږي او د دې سنتونو
ادا کول لاندې فایدې لري:

د انسان لپاره په شپه او ورڅ کې ۵۰۰ پنځه سوه صدقې
لیکل کېږي.

﴿إِنَّمَا يَنْهَا مَا يَنْهَا نَفْسُهُ﴾

رسول اللہ ﷺ فرمایی: «هره تسبیح صدقه ده، او هر تکبیر
صدقه ده، او هر تعمید صدقه ده، او هر تهلیل صدقه

(مسلم).
۵۵».

په شپه او ورخ کې انسان ته په جنت کې ۵۰۰ پنځه سوه
ونې لپرول کېږي.

رسول اللہ ﷺ یوه ورخ ابو هریره ﷺ ولیدو چې ونه
کښېنوی، نو نبی کریم ﷺ و فرمایل: «ای ابو هریره ﷺ آیا
زه تاته داسې کښېنول ونه بشایم چې له دې نه بهتره دي»،
ابو هریره ﷺ و فرمایل: ولی گه یار رسول اللہ ﷺ، نبی کریم

ﷺ و فرمایل: وَوَاهِ سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا

إِلَهٌ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ، په دې هر ذکر تاته په جنت

کې یوه ونه کښېنول کېږي. (ابن ماجه)

علیکم بسلامتی

[۲۹] له فرض لمانعه وروسته اذکار

د هر لمانعه نه وروسته آیت الکرسی ویلو سره د انسان او
جنت تر منع صرف مرگ مانع گرئی.

﴿ خوک چی دا اذکار له هر لمانعه خنخه وروسته وايي د هفه
گناهونه که دسمندر د خنخه برابر هم وي ورته ببنل کيوري.﴾

(مسلم)

﴿ ۱۳) د فرض لمانعه نه وروسته اذکار او دعا گانی د لمانعه
پر خای ويل.﴾

﴿ ۱۴) د مسنون اذکار و شمیر دنبی لاس پر گو تو کول.﴾

دوهم باب

دسهار او مانبام اذکار

الله ﷺ فرمایی : ﴿ وَسَبِّحْ مُحَمَّدًا رَّبِّكَ قَبْلَ ظَلْوَعِ الشَّمْسِ
وَقَبْلَ الْغُرُوبِ ﴾ (ق: ٣٩)

زیارت «او په پاکی سره یاد کړه په ثنا ویلو خپل رب لره، مخکی دلم
ختلو او مخکی له لمر پربو تو خخه ». (١)

الله ﷺ فرمایی : ﴿ وَأَذْكُرْ رَبَّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً
وَدُونَ الْجَهَرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالْأَصَالِ وَلَا تَكُنْ مِنَ
الْغَافِلِينَ ﴾ (الأعراف: ٢٠٥)

رباوه: «خپل رب له ظان سره په عاجزی او په پته او پرته له دې چې آواز دې جګ شي، د سهار او مابسام پر وخت یاد کړه، او له غافلو (بندگانو) مه کېړه».

له انس بن مالک رض خخه روایت دی. چې رسول الله ﷺ فرمایلی دی: «د هغه ډلي سره زما کښیناستل چې د سهار له لمانځه خخه تر لم رختلو پوري د الله ﷺ ذکر کوي بهتر دی له دې چې د اسماعیل رض له اولادې خخه خلور غلامان آزاد کرم». (أبو داود)
 يادونه: د سهار اذکارو لپاره مستحب او افضل وخت د سهار له لمانځه وروسته تر لم رخته دی خوله هفې وروسته یې ویل هم جائز دی او د مابسام اذکارو لپاره د ما زدیگر له لمانځه وروسته تر لم لويدو پوري دی خوله هفې وروسته یې ویل هم جائز دی.

اذكار

﴿أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾

① آيت الكرسي. (لومړي باب کې سره له ژبارې ذکر شوي).

فضيلت: در رسول الله خخه روایت دی: «څوک چې د سهار وخت کې آيت کرسی ووايی. تر مابسام پوري به د جنیاتو (پیریانو) خخه محفوظ پاتې شي، او څوک یې چې مابسام ووايی نو تر سبا پوري به د پیریانو خخه په امن وي». (حاکم)

② آخریني درې سورتونه (درې خلې) (لومړي باب کې سره له ژبارې ذکر شوي).

فضيلت: رسول الله فرمایي: «څوک چې دا سورتونه د سهار او مابسام په وخت (درې، درې خلې) ووايی نو دا ورته له هرڅه نه کافي او بس دی». (ابو داود، ترمذی)

يادونه: په لاندي اذكارو کې دسهار په وخت هغه الفاظ ويل کيوري
چې لاندي خط تري کش دي او د ما بشام په وخت هغه چې د قوسونو په
منځ کښي دي.

③ أَصْبَحْنَا وَأَصْبَحَ الْمُلْكُ لِلَّهِ [أَمْسَيْنَا وَأَمْسَى^١
الْمُلْكُ لِلَّهِ] وَالْحَمْدُ لِلَّهِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ
لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. رَبِّ
أَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا فِي هَذَا الْيَوْمِ وَخَيْرَ مَا بَعْدَهَا [خَيْرٌ مَا
فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَخَيْرٌ مَا بَعْدَهَا] وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ هَرَّ
مَا فِي هَذَا الْيَوْمِ وَهَرَّ مَا بَعْدَهَا [شَرٌّ مَا فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ
وَشَرٌّ مَا بَعْدَهَا] رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسْلِ وَسُوءِ
الْكِبَرِ، رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ فِي النَّارِ، وَعَذَابِ فِي
الْقُبُرِ. (يوخل). (مسلم)

زیارت: صبا مو کړ او صبا کړ کائنا تو [ما بنام مو کړ، او ما بنام
 کړ کائنا تو] پدا سې حال کې چې پادشاهی ټوله الله عجلة لره ده نشه
 لائق د عبادت مګر همدي چې یو دي او هیڅ شريك نه لري. هغه لره
 پادشاهي ده. او هغه لره ستاینه ده، او هغه پر هر څه قادر دي. ای زما
 پروردگاره! پدې ورځ کې [پدې شپه کې] چې خه خير دي، اوله
 دي وروسته چې خه خير دي، زله تانه د هغه سوال کوم. او پدې ورځ
 کې [او پدې شپه کې] چې خه شر دي. اوله هغه نه وروسته چې
 خه شر دي. له هغه خخه په تاسره پناه غواړم. ای زما پروردگاره! په تا
 سره له ټبلی. او د اوږده عمر د بدؤالي نه پناه غواړم. ای زما
 پروردگاره! په تاسره د دوزخ او قبر له عذاب نه پناه غواړم.

۳ اللَّهُمَّ إِنَّا أَصْبَحْنَا وَإِنَّا أَمْسَيْنَا [أَمْسَيْنَا وَإِنَّا
أَصْبَحْنَا]، وَإِنَّا نَحْيَا وَإِنَّا نَمُوتُ وَإِلَيْكَ النُّشُورُ
وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ [يو خل]. (ابوداود، ترمذی)

زباره: الهی! (ستا په حکم سره) مونږ سهار [ما بنام] کړو. او (ستا په
حکم سره) مونږ [ما بنام] سهار کړو. او ستا (په حکم سره) ژوند کړو.
او ستا (په حکم سره) مرو. او تالرہ بیادرتک (ژوندي کيدل) دي.

۵ اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّنَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، خَلَقْتَنَا وَأَنَا عَبْدُكَ،
وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدُكَ مَا اسْتَطَعْتُ، أَعُوذُ بِكَ مِنَ
شَرِّ مَا صَنَعْتُ، أَبُوءُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ، وَأَبُوءُ بِذَنبِي،
فَاغْفِرْ لِي فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ. (يو خل).

ژباره: الهی! ته زما پروردگار بی. بی له تانه بل د عبادت ور معبد
نشته. تازه پیدا کری يم. او زه دی بنده يم. او زه د خپل توان سره ستا
پر عهد او وعده ولا پر يم. زه پناه غواړم په تاسره د خپلو کړوله شرنه. زه
ستا په هغه نعمت اقرار کوم چې ماته درا کړي. او په خپله ګناه اقرار
کوم. نوماته بنسنه وکړي. چې بې له تانه خوک ګناه نشي بخبلای.

فضیلت: د شداد بن اوسم شخه روایت دی چې رسول الله ﷺ
و فرمایل: «سید الاستغفار دا دعا ده (اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي...) خوک چې دادعا
دور چې په یقین سره ووایي. او په همدې ورڅ کې وفات شي د جنتیانو
شخه دی. همدا راز خوک چې دا په شپه کې په یقین سره ووایي. او د
سهار شخه مخکې وفات شي جنت ته به حئي». (بخاري)

٦ اللَّهُمَّ إِنِّي أَصْبَحْتُ [أَمْسَيْتُ] أَشْهِدُكَ، وَأَشْهِدُ
حَمَلَةَ عَرْشِكَ، وَمَلَائِكَتَكَ، وَجَمِيعَ خَلْقِكَ، أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ وَأَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ. (خلور خلىپا) (بۇ تاۋىد)

زىبارە: الھى! ما سهار كرو (ما بىلام كىر) و اپداسىي حال كېي چىز زە تا پىدى شاهد ئەنھىم او شاهد ئەنھىم پىدى ستا دەعرىش پورىقى كونكى. او ستا فەرىجىتى، او ستاتىول مخلوقات چىي بىشىكە تەالەھىدە بىي. بى لە تانە بل د عبادت ور معبود نىشىد. يو بىي، شۈرىك نە لرىي. او پە رېستىيا سەرە محمدىز ستابىندە او ستا بىقىمىرى دى.

فەقىيلەت: لەئىس بىدە خەنچە روايت دى چىي رسول الھىدە و فرمایىل: «خۇكى چىي دا ذەگىر (لەئەن بىر اشىتىت...) خلور خلىپا پە سهار او ما جىلم كېي ووايى. اللە ياك بىي لە دوزخ خەنچە ساتىي».

⑦ اللَّهُمَّ مَا أَضَبَحَ [أَمْسَى] فِي مِنْ يَعْمَلَةٍ أَوْ بِأَحَدٍ مِّنْ خَلْقِكَ فَنِذِّكَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ فَلَكَ الْحَمْدُ وَلَكَ الشُّكْرُ. (بۇ خىل)

زیاره: الهی! کوم نعمت چې ماته، او ستا بل کوم مخلوق ته د سهار اد
مابسام | په وخت رسیدلی، نو هغه یواخې ستا له طرفه دي. تالره
شريك نشه. نو تالره ستاینه او شکردي.

فضیلت: عبد الله بن غنم البیاض روایت کوي چې رسول الله ﷺ
و فرمایل: «شوک چې دا ذکر (اللَّهُمَّ مَا أَصْبَحَ...) سبا و وايی نو د هغې
ورځی شکریې پرڅای کړ، او شوک یې چې مابسام و وايی. د همғې شپې
شکریې اداء کړ». (ابو داود، ابن حبان)

⑧ اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي بَدَنِي، اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي سَمْعِي، اللَّهُمَّ
عَافِنِي فِي بَصَرِي، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ
الْكُفْرِ وَالْفَقْرِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ عَذَابِ الْقَبْرِ، لَا
إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ. (دری خلبي) (ابو داود)

زیاره: الهی! ماته په بدن کې روغتیارا کړې. الهی! ماته په غورونو کې
روغتیارا کړې. الهی! ماته په ستر کوکې روغتیارا کړې. بې له تانه

بل د عبادت ور معبد نشته. الهی! زه پناه غواړم په تاسره له کفر او فقر
نه. الهی! زه پناه غواړم په تاسره د قبر له عذاب نه. بې له تانه بل د
عبادت ور معبد نشته.

❾ ﴿ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكِّلْتُ وَهُوَ رَبُّ
الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴾ (التوبۃ: ١٢٩) (اووه خلبي)

ڦیاره: بس دی ما ته هغه الله ﷺ چې بې له هغه بل د عبادت ور معبد
نشته. پرهغه مې توکل کړی. او همدی د لوی عرش خبستن دی.
فضیلت: هر خوک چې دا کلمات (حَسْبِيَ اللَّهُ...) اووه خلبي و وايي. الله
پاک و رته د دنيا او آخرت له پريشانيونجات و رکوي. (ابوداود)

❽ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ فِي الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ فِي دِينِي
وَدُنْيَايَ وَأَهْلِي وَمَالِي، اللَّهُمَّ اسْتُرْ عَوْرَاتِي وَآمِنْ
رُوْعَاتِي، اللَّهُمَّ احْفَظْنِي مِنْ بَيْنِ يَدَيِّي وَمِنْ خَلْفِي وَعَنْ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
تَبَارَكَتْ حَمَلَتْ
وَعَنْ هِمَالِي وَمِنْ فَوْقِي، وَأَعُوذُ بِعَظَمَتِكَ أَنْ
أُغْتَالَ مِنْ تَحْقِي.

(ابو داود، ابن ماجه)

ثباره: الهي! زه له تانه په دنيا او آخرت کې د معافي او سلامتى سوال
کوم. الهي! زه له تانه په خپل دين او دنيا کې او په خپل اهل او مال کې د
معافي او سلامتى سوال کوم. الهي! زما عيbone پت کړي. او ويره رانه
لري کړي. الهي! ما د مخې نه. او د شانه. او د بني خوانه. او د چې خوا
نه. او د پورته خوانه محفوظ کړي. او زه ستا په لوبي سره له دې نه پناه
غواړم چې د لاندې خوانه ناخاپه هلاک شم.

۱۱ اللَّهُمَّ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَاطِرُ السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِيكُهُ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا
أَنْتَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي وَمِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ وَشَرِّ كُلِّ
وَأَنْ أَقْتَرِفَ عَلَى نَفْسِي سُوءًا أَوْ أَجْزَأُهُ إِلَى مُسْلِمٍ.

(ترمذی، ابو داود)

ڦباره: الهی! ای په پتو او بشکاره عالمه! ای د آسمانوو او خمکی پیدا کونکیه! ای د هر شی پالو تکیه او واکمنه! زه شاهدی ور کوم چې بی له تانه بل د عبادت ور (معبد) نشته، زه په تاسره د خپل نفس له شرنه، او د شیطان له شرنه او شرک نه پناه غواړم، او له دې نه پناه غواړم چې زه بدی و کرم، او یا (بل) مسلمان ته بدی ورسوم.

۱۲ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ

وَلَا فِي السَّمَاوَاتِ وَهُوَ الشَّمِيعُ الْعَلِيمُ. (دری خلی)

ڦباره: د هغه الله ﷺ په نوم، چې له نامه سره یې هیڅ شی په خمکه او آسمان کې ضررنه رسوی، او هغه بنه او ریدوتکی، بنه پوه دی.
فضیلت: له عثمان بن عفان، شخه روایت دی چې رسول الله ﷺ فرمایی: «هر بندہ چې دا دعا (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ لَا يَضُرُّ) د سبا او مابسام پروخت دری خلی ووایی، هیڅ شی ورته ضررنه شي رسولی».
(ترمذی، ابو داود)

۱۳) رَضِيَتُ بِاللَّهِ رَبِّا وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا وَبِمُحَمَّدٍ نَّبِيًّا

(وَرَسُولًا) (دری خلی).

ژباره: زه د الله ﷺ په خبشن توپ (کار سازی) او د اسلام په دین. او د محمد ﷺ په نبوت (او پیغمبری) راضی شوم.

فضیلت: خوک چې دا ذکر د سهار. او مابسام په وخت دری خلی ووایي نو په الله حق دی چې هغه به د قیامت په ورخ خوشحالوي.

(ابوداود، ترمذی)

۱۲) يَا حَمْيٌ يَا قَيْوَمٌ بِرَحْمَتِكَ أَسْتَغْيِثُ، أَصْلَحْ لِي شَأْنِي

كُلَّهُ، وَلَا تَكُلُّنِي إِلَى نَفْسِي طَرَفَةَ عَيْنٍ. (حاکم)

ژباره: ای د کامل ژوند خبشنه! ای د کاینا تو تدبیرونکیه! ستارحمت سره فریاد کوم او مدد غواړم. زماټول کارونه برار کړي او زمانفس (او خواهشاتو) ته مې د سترګې درې په اندازه هم مه سپارې.

فضیلت رسول الله ﷺ خپلی لور فاطمی ته فرمایلی وو چې دا دعا
له ما خخه زده کړه سهار او مابنام یې وايه.

۱۵ أَصْبَحْنَا وَأَصْبَحَ الْمُلْكُ لِلَّهِ [أَمْسَيْنَا وَأَمْسَى]
الْمُلْكُ لِلَّهِ] رَبِّ الْعَالَمِينَ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ هَذَا
الْيَوْمَ فَتْحَهُ، وَنَصْرَهُ، وَنُورَهُ، وَبَرَكَتَهُ، وَهُدَاهُ، [هَذِهِ
اللَّيْلَةِ فَتْحَهَا، وَنَصْرَهَا، وَنُورَهَا، وَبَرَكَتَهَا،
وَهُدَاهَا]، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِيهِ وَشَرِّ مَا بَعْدَهُ [مَا
فِيهَا وَشَرِّ مَا بَعْدَهَا] (ابوداود)

ثباره: مونږ سهار کړو [مونږ مابنام کړو] او کائنا تو هم الله لره سهار
کړو [ما بنام کړو]. چې پروردگار د مخلوقاتو دي. الهی! زه درنه د دې
ورئې اد دې شبې اد خیر. کاميابي. نصرت. رهایي. برکت او
هدایت سوال کوم او په تاسره د هفې له شرنه او د هفې نه وروسته شر
نه پناه غواړم.

١٦ أَصْبَحْنَا [أَمْسِيَّنَا] عَلَىٰ فِطْرَةِ الْإِسْلَامِ وَعَلَىٰ كَلِمَةِ
الْإِخْلَاصِ، وَعَلَىٰ دِينِ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ مِلَةِ أَئِيمَّنَا
إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا مُسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ (يوخل).
(احمد)

ڇباره: مونږ سهار کړو | مونږ مابنام کړو | په فطرت د اسلام او په
کلمه د اخلاص او په دین د محمد ﷺ او په طريقة زمونږ د پلار
ابراهيم ﷺ چې حق ته مابل وو. او له مشرکانو خخنه وو.

١٧ سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ (سل خلي).

ڇباره: پاک دی اللہ ﷺ او هفه لره غوره ستاینه ده.
فضیلت: خوک چې د سهار او مابنام په وخت (دا ذکر) سل خلي ووايي.
هیڅوک به د قیامت په ورځ لده غوره عمل ونه لري. مګر هفه خوک چې
د ده په اندازه او یا له هفه نه زیات یې دا ذکر ویلی وي. او د هفه ټول
گناهونه به وښل شي اګر که د سمندر د ټک په اندازه (زيات) هم وي.
(موطا، مسلم)

۱۸ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ

الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (د سهار په وخت سل خلبي).

ڦباره: بي له الله ﷺ نه بل د عبادت ور (معبود) نشهه. يو دي، شريک نه لري. ده لره پادشاهي ده. او ده لره پوره ستاینه ده. او هفه پر هر خه قادر دي.

فضيلت: خوک چې دا ذکر په ورخ کې سل خلبي ووايي. نود لسو مريانو د آزادولو په اندازه (اجر) به ورکړل شي. او هفه لره به سل نيسکي، ولیکل شي. او سل گناهونه به ورته و بشل شي، او په هماغه ورخ به تر مابسام پوري له شيطان نه په امان وي. او هېڅوک به لده نه غوره عمل ونه لري.

مکر هفه خوک چې د ده په شان یې عمل کړي وي. (بخاري، مسلم)

۱۹ سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ عَدَدُ خَلْقِهِ وَرِضاً نَفْسِهِ وَزِنَةً

عَرْشِهِ وَمِدَادَ كَلِمَاتِهِ (درې خلبي د سهار په وخت). (مسلم)

ژباره: پاک دی الله ﷺ، او هفه لره غوره ستاینه ده، دده د مخلوقاتو د
شمیر په اندازه، او د ده د رضا (په اندازه)، او د ده د عرش د وزن
په (اندازه). او د ده د کلماتو د سیاهی (په اندازه).

۲۰ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عِلْمًا نَافِعًا وَرِزْقًا طَيِّبًا وَعَمَلاً
مُتَقَبِّلًا. (د سهار په وخت یو خل) (ابن ماجه)

ژباره: الهی! زه له تانه د گهور علم، او پاک رزق، او قبول شوي عمل
سوال کوم

۲۱ أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَأَتُوْبُ إِلَيْهِ. (په ورخ کې سل خلبې)
(بخاری، مسلم)

ژباره: له الله ﷺ نه بیننه غواړم، او هفه ته توبه وباسم.

۲۲ أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ الثَّامَاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ.
(دمابشام په وخت درې خلبې)

ژباره: د الله ﷺ په بشپړ کلام سره د هفه د مخلوقاتو له شر نه پناه
غواړم.

فسيلت: خوک چې دا ذکر د مابسام په وخت درې خلې ووايي. په هنه شپه کې به (د زهرناک خزنده) زهر ورته شه ضررونه رسوي.

(ترمذی، ابن ماجہ، احمد)

۲۳ په رسول الله ﷺ باندي درود.
يادونه: د درود مختلف الفاظ له رسول الله ﷺ خخه ثابت شوي دي. خو
تر تولوغوره ابراهيمي درود دي.

﴿ ابراهيمي درود: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ. اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ.﴾

(جمع الزوابع)
(لس خلبي).

ڦباره: الهي! پر محمد ﷺ او د محمد ﷺ پر اهل وعيال درود وليره. لکه
خنگه چې دي پر ابراهيم ﷺ او د ابراهيم ﷺ پر اهل وعيال درود

لیبرلی دی، په ربستیا سره ته ستایلی شوی یې. د لویی خاوند یې. الهی! برکت نازل کړه پر محمد او د محمد پر اهل وعیال باندې. لکه څنګه چې دی برکت نازل کړی دی پر ابراهیم ﷺ، او د ابراهیم ﷺ پر اهل وعیال باندې. په ربستیا سره ته ستایل شوی، د لویی خاوند یې.

فضیلت: ابو درداء وايي: چې رسول الله ﷺ و فرمایل: هغه خوک چې د سهار او ماسام پر وخت لس خله پر ما درود واستوی. د قیامت په ورخ یې زما شفاعت په نصیب کېږي. (الطبراني)

﴿اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَّعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ﴾. (لس خلی)

زبارة: الهی! پر محمد او د محمد پر اهل وعیال درود ولیره. (نسانی)

﴿اللَّهُمَّ صَلِّ وَسِلِّمْ عَلَى نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ﴾. (لس خلی).

زبارة: الهی! زمونږ پر پیغمبر محمد درود او سلام ولیره.

(مجمع الروائد)

۲۳ دش ک نه د ھان ساتلو دعا.

اللهم إني أعوذ بك أن أشريك بك و أنا أعلم، و أستغفرك لي ما لا أعلم. (احمد)

٢٥ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَمَّ وَالْحُزْنِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَجْزِ وَالْكَسْلِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجُنُبِ وَالْبُخْلِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ غَلْبَةِ الدَّيْنِ وَقَهْرِ الرِّجَالِ. (يو خل)

زبارةه: الهی! زه پناه غواصم په تاسره له غم او پریشانی نه. او پناه غواصم
په تاسره له کمزورتیا (سستی) او لته نه، او پناه غواصم په تاسره له
بغیلی او بی زره توب نه، او پناه غواصم په تاسره له قرض زیاتیدو او د
سروله غلبی موندلونه.

فضیلت: ابو سعید خدری فرمایی: چې یوه ورخ رسول الله مسجد ته نتوت، د انصارو خخه یې یو سړۍ ولید چې ابو امامه نومیده، ورته یې وویل: «ای ابو امامه! د لمانځه له وخت نه پرته دې ولې په جومات کې ويئم؟» ابو امامه وویل: یا رسول الله! خفگان، غمونو، او قرض مجبور کړی یم. رسول الله وفرمایل: «آیا دasicي کلمات درته ونه بشایم چې کله هغه ووايې. الله پاک به دې خفگان لري کړي، او قرضونه به دې خلاص کړي؟» ابو امامه وویل: ولې نه، یا رسول الله! رسول الله وفرمایل: «د سبا او مابسام پر وخت (اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْمُنْكَرِ وَالْخَنَّبِ...) ووايې». ابو امامه وايې: همداسي مې وکړل. الله خلاص مې خفگان او غم لري کړ او قرض مې هم خلاص شو. (ابوداود)

۳۶ سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ.

(سل خلب). (ترمذی)

ثباره: پاک دی الله، پوره ستاینه الله لره ده. نشه لایق د عبادت مګر یواحې یو الله دی. او الله دیر لوی (ذات) دی.

فضیلت: عمر و بن شعیب له خپل پلار خخه او هفه بیاد خپل پلار
 خخه روایت کوي چې رسول الله ﷺ فرمایلی دي: «خوک چې د سهار او
 مابسام پر وخت سل خلې د الله تسبیح (سُبْحَانَ اللَّهِ) ووايي، داسي ده
 لکه چې سل خلې يې حج کړي وي. او خوک چې سبا او مابسام سل خلې
 (الْحَمْدُ لِلَّهِ) ووايي، داسي ده لکه چې سل آسونه يې د الله ﷺ په لاره کې
 تیار کړي وي. او يايې داسي وفرمایل: سل خلې د الله ﷺ په لاره کې
 وجنگيري. او خوک چې په سبا او مابسام کې سل خلې تهلیل (لَا إِلَهَ إِلَّا
 اللهُ) ووايي، داسي ده لکه چې سل غلامان يې د اسماعیل عليه السلام له
 اولادې خخه آزاد کړي وي. او خوک چې په سبا او مابسام کې سل خله
 تکبیر (اللَّهُ أَكْبَرُ) ووايي. پدې ورڅ به د عمل له لحاظه له ده خخه خوک
 زیات نه وي. مګر هفه خوک چې دده په شان او يايې له ده خخه
 زیات (دا ذکر) ویلی وي».

(الترمذی)

درېم باب

دورخنی ژوند مهم اذکار او سنتونه

ام المؤمنین عایشہ رضی الله عنہا فرمایی: رسول الله ﷺ په خپل تولو

وختونو کې د الله ﷺ ذکر کاوه. (مسلم)

د خوب نه وړاندې سنتونه

۱- په وخت ویده کيدل

څوک چې غواړي خپل ژوند در رسول الله ﷺ په سنتو برابر کړي، کوښښن دې و کړي چې ناوخته ویده نشي، ترڅو د تهجد له ثواب، او د سهار له

برکاتو بې برخې نشي. څکه چې رسول الله ﷺ فرمایی: «اللَّهُمَّ بَارِكْ

لَا مَتَّقِيٌ فِي بُكُورِهَا». (أبو داود)

ڦبارة: اى الله عَزَّلَ از ما دامت په سڀايو (سهاڻ دوخته) کي بركت کيبرده.

۲- داودس په حالت کې ويده کيدل

له ابن عمر خخه روایت دی چې رسول الله ﷺ فرمایي : خوک چې د او دا سه په حالت کې ويده شي نويوه ملائکه هم ورسره شپه تيره وي او هر کله چې را پا خيري نو هفه ملائکه دعا کوي چې اى الله د خپل دي
بنده مفترت دوکوه خکه چې دی په او دا سه ويده شوي وو .

(مجمع الزوائد)

۳- دويده کيدلونه وړاندې خپله بستره خندل

رسول الله ﷺ فرمایي: «ستاسي نه چې خوک خپلې بستري ته لار شي نو هفه دي درې خله و خندۍ خکه هفه نه پوهيري چې د ده له تړ نه وروسته هفي ته خه راغلي» .

(متفق عليه)

۴- په بنې اړخ ويده کيدل

رسول الله ﷺ فرمایي: «کله چې د خوب اراده و کړي نو او دس و کړه او بيا

(بخاري، مسلم)

په بنې اړخ ويده شه»

۵- بنی لاس تربی مخ (رخسار) لاندی کول
حدیث شریف دی چې: کله به رسول الله ﷺ ویده کیدونو بنی لاس به یې
ترتبی رخسار لاندی کولو. (ابو داود)

۶- دویده کیدونه و راندی لاندی اذکار ویل
﴿ آیت الکرسی (به لومړي باب کې ذکر شوي). ﴾
فضیلت: رسول الله ﷺ فرمایي: «خوک چې بستري ته (د خوب لپاره)
ورشی او دا (آیت الکرسی) ووايي. د الله ﷺ له طرفه ساتندوی (معافظ)
ورته مقرر شي. او تر سهاره شیطان ورته نبردی کیدای نشي». (البخاري)

﴿ دسورة البقرة دوه آخری آیتونه:
عَامَنَ الرَّسُولُ إِمَّا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلُّ
عَامَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نَفْرَقُ بَيْنَ أَحَدٍ
مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطْعَنَا غُفرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ

المصير * لا يكُلُّفُ اللهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْ عَلَيْنَا إِصْرًا كَمَا حَمَلْتُهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَالًا طَاقَةً لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاغْفِرْ لَنَّا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانْصُرْنَا عَلَى

(البقرة: ٢٨٥-٢٨٦) **الْقَوْمُ الْكَافِرِينَ**

ڦباره: «پيغمبر په هغه څې ده ته له خپل پروردگار خنځه را نازل شوي دي یقين او باور لري، او مؤمنان هم (په هغه یقين لري). او ټولو ايمان را وړ په الله ﷺ، او د هغه په ملایکو، او د هغه په کتابونو، او د هغه په پيغمبرانو، (پداسي حال کې چې ټول وايي) د الله ﷺ د پيغمبرانو د هيش یو په مينځ کې فرق نه کوو، او (همدارنګه پيغمبر او مؤمنان) وايي: مونږ (د الله ﷺ حکم) واوريده، او (د هغه) اطاعت مو وکړ، اي پروردگاره! ستانه بشنه غواړو، او تا ته (د ټولو مخلوقاتو) بیا در تک

دی. الله هیخوک د قدرت او طاقت نه زیات نه مکلف کوي. کوم (نیک) کار چې یې کړی د هغه (ثواب) همدہ لره ده. او کوم (بد) کار چې یې کړی د هغه (عذاب) پر همدہ باندې دی. ای زمونږ پروردگاره! مونږه (په ګناه) مه نیسه کله چې (ستا حکم) هیر کړو. او یا په خطا سره (ګناه و کړو)، ای پروردگاره! او مه ایپرده پر مونږ، باندې دروندبار، لکه خنګه چې دې زمونږ نه مخکې کسانو باندې ایښې وو. ای پروردگاره! او مه ایپرده پر مونږ باندې هغه بار چې مونږ یې هیڅ طاقت نه لرو. او زمونږ د (ګناهونو) نه تیر شه. او مونږ، ته بیننه وکړه، او پر مونږ، رحم وکړه. ته زمونږ مددگار یې. نو ته مونږ پر کافر قوم بریالي کړې».

فضیلت: له عبد الله بن مسعود خخه روایت دی چې رسول الله فرمایلی: «هر چا چې د شپې د سوره بقرې دوه وروستي آیتونه ولوستل نو (اجر، ثواب له لحاظه او آفتوونو خخه د خلاصون لپاره) ورته کافي ده».
 (البخاري)

﴿سورة الملك﴾ ﴿تَبَارَكَ الَّذِي بَيَّنَهُ الْمُلْكُ...﴾

فضیلت: رسول الله ﷺ فرمایی: «شوک چې هره شپه (تبارک الذی ...) یعنی د الملك سورت تلاوت کړي، الله ﷺ ورته د قبر د عذاب خخه نجات ورکوي». (نسائی باب عمل اليوم والنیمة)

صحابه کرام فرمایی: موږ به در رسول الله ﷺ په وخت کې سورت الملك ته د قبر له عذاب خخه منع کوونکی (المانعة) سورت ولولو. (ترمذی)

﴿درې آخری سورتونه تلاوت کول﴾ (به لومړی باب کې ذکر شوي)

څل لاسونه د را ټول کړي او پورتنی سورتونه د ولولي. او هفه د په لاسونو کې چف کړي. او تر کومه چې کولای شي په څل بدن د لاسونه کش کړي (پدې ترتیب چې له سر او منځ خخه شروع وشي) دا د درې خلې تکرار کړي، رسول الله ﷺ به هره شپه د اعمل کولو. (البخاری)

✿ سُبْحَانَ اللَّهِ (٣٣ خلپى)، الْحَمْدُ لِلَّهِ (٣٣ خلپى)، اللَّهُ أَكْبَرُ (٣٣ خلپى).

فضيلت: خوڭ چى دا اذكار دخوب پە وخت كې ووايىي نو دا هفه لرە د يو خدمتگار خخە ھم غورە دى. (البخاري)

✿ يَا سَمِيكَ اللَّهُمَّ أَمُوتُ وَأَحْيَا. (البخاري)

زبارة: الھي! ستا پە نوم سره مرم، او زوندى كىبرم.

✿ اللَّهُمَّ قِنْيُ عَذَابَكَ يَوْمَ تَبْعَثُ عِبَادَكَ. (درى)

(ابوداود) خلپى

زبارة: الھي! ستالە عذاب نە مې پە هفه ورخ وساتى، پە كومە چى خپل بندگان بيارا زوندى كوي.

﴿ يَا سَمِّكَ رَبِّي وَضَعْتُ جَنْبِي وَبِكَ أَرْفَعُهُ إِنْ أَمْسَكْتَ نَفْسِي فَأَرْجِعْهَا وَإِنْ أَرْسَلْتَهَا فَاحْفَظْهَا إِمَّا تَحْفَظْ بِهِ عِبَادَكَ الصَّالِحِينَ.﴾
(بخاری، مسلم)

ڦباره: الهی! ستا په نوم سره می خپله دده ولگوله، او ستا (په نوم سره یې) بيرته را پورته کوم، که دې زماروچ قبض کړ نورحم پري وکړه، او که دې بيرته را ولېرہ نو ساتنه یې وکړه، په هفه څه سره چې د خپلو نیکوبند ګانو (ساتنه کوي).

فايده: په حدیث شریف کې راغلي دي چې کله بستري ته راشې . نو بستره وختنه، حکه ته نه پوهیږي چې ستا په بستره کې څه پراته دي بیا په بني طرف خمله او پورته دعا و وايه.

﴿ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنَا وَسَقَانَا وَكَفَانَا وَأَوْاَنَا فَكُمْ مَنْ لَا كَافِ لَهُ وَلَا مُؤْوِيَ.﴾
(مسلم)

ڦبارة: ټوله ستاینه هغه اللہ لره ده چې مونږ ته یې خوراک او خښاک راکړي. او له شرنه یې ساتلي يو. او مونږ ته یې د اوسيدو ځای راکړي. خومره ډير خلک داسې شته چې دوي لره دشرنه ساتونکي. او د اوسيدو ځای ورکونکي نشي.

✿ اللَّهُمَّ أَسْلِمْتُ نَفْسِي إِلَيْكَ وَفَوَّضْتُ أَمْرِي إِلَيْكَ
وَجَهْتُ وَجْهِي إِلَيْكَ، وَأَجْعَثُ ظَهْرِي إِلَيْكَ، رَغْبَةً
وَرَهْبَةً إِلَيْكَ، لَا مَلْجَأً وَلَا مَنْجَأً مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ، أَمْنَثُ
إِيمَانِكَ الَّذِي أَنْزَلْتَ، وَنِيَّتِكَ الَّذِي أَرْسَلْتَ.

ڦبارة: الهي! ما خپل څان تا ته تسليم کړ. او خپل کار مې تا ته و سپاره. او خپل معن مې تا ته و ګرخاوه. او خپله شامې تا ته تکيه کړه. پداسي حال کې چې ستاله عذاب نه دار لرم. او ستارحمت ته اميد لرم. پله تانه بل هیڅ دنجات او پناه ځای نشي. ايمان مې را وړ ستا پر هغه كتاب چې تا نازل کړي. او ستا پر هغه پیغمبر چې تا (مونږ ته) استولی دي.

فضیلت: براء بن عازب فرمایی: چې رسول الله راته وویل: «کله چې دی وغوبستل د خوب بستري ته لار شي د لمانځه د اودس په شان اودس وکړه. او بیا په بني خوا خمله او دا دعا ووایه: (اللَّهُمَّ أَسْأَلُكَ نُفْسِي إِلَيْكَ)». بیا رسول الله وفرمایل: «که له دی وروسته مړ شوي. مسلمان مړ شوي یې».

(البخاري)

٧- په خوب کې له یوې د دې نه بلې د دې ته د اوښتلودعا
﴿ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ، رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا يَنْهَا مَا الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ. (حاکم)﴾
ثباره: بې له یو او غالب الله نه بل د عبادت وړ معبد نشته. د آسمانونو او څمکې او د هفو په مینځ کې د مخلوقاتو پروردګار دی، د زور او غلبې خبشن دی، بښونکی دی.

٨- په خوب کې د نآرامې او ویریدلودعا
﴿ أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ الثَّامَاتِ مِنْ غَضَبِهِ وَعِقَابِهِ، وَهُنْ عِبَادِهِ، وَمِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ وَأَنْ يَخْضُرُونَ.﴾

(ابو داود)

ڦبارة: زه پناه غواړم د الله ﷺ په بشپړ کلام سره، دهه له غضب او
عذاب نه، او د شیطانانو له وسوسونه، اوله دی نه چې (شیطانان) ماته
راشي.

۹- هفه خه چې د بد خوب لیدونه وروسته کول پکار دي:
 ﴿ درې څلې چې خواهه لاري توکل . ﴾

 ﴿ درې څلې له شیطان نه، او د هفه خه له شر نه چې په خوب
کې يې ليديلي دي په الله سره پناه غوښتل . ﴾

 ﴿ خپل خوب چاته نه ويل . ﴾

 ﴿ پر بل اړخ اوښتل . ﴾

 ﴿ که وغواړي لموئخ دوکړي . (مسلم) ﴾

د قيام الليل (تهجد) سنتونه

۱- د شپي لمانحه غوره عدد يولس يا ديارلس ركعته (د

5

وتروسره) دی.

په حديث شريف کبني رائي چي: رسول الله ﷺ به دشپي يوولس ركعته لمونخ کولو. او په بل روایت کبني رائي چي: رسول الله ﷺ به دشپي ديارلس ركعته لمونخ کولو. (البخاري)

۲- د تهجد ولپاره ترويسيدو وروسته مساواک استعمالوں

۳- د لمونخ پيل له دوه خفيفور رکعونونه کول

تر خو انسان له دي وروسته او بد لمونخ ته تيار شي، رسول الله ﷺ فرمایي: «ستاسي نه چي خوک دشپي لمانحه ته دريبروي نو پيل دي له دوه خفيفور رکعونونه وکري». (مسلم)

٤- د تهجد افتتاح له لاندي مسنوني دعا کول

✿ اللَّهُمَّ رَبِّ جَبَرَائِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَإِسْرَافِيلَ فَاطِرَ
 السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ
 تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ اهْدِنِي إِلَيْكَ
 اخْتِلَفَ فِيهِ مِنْ الْحَقِّ يَا ذِنْكَ إِنَّكَ تَهْدِي مَنْ تَشَاءُ إِلَى
 صِرَاطِ مُسْتَقِيمٍ. (مسلم)

زباره: اي الله! د جبرائيل او ميكائيل او د اسرافيل پروردگاره د
 خمکي او آسمانونو پيداکونکي! له بشکاره او پتو شخه خبره! ته د
 خپلوبندکانو ترمنځ په هفعه خه کښې فيصله کونکي یې چې په هفعه خه کښې
 هفوی اختلاف کولو، ما ته ددي اختلاف نه په خپل امر سره د هفعه خه په
 طرف هدایت وکړه چې حق وي، ته چې چاته وغواړي نېټي لاري ته یې
 هدایت کوي.

٥- دشپي لمونچ (تهجد) او برد کول

در سول کريم نه پونسته و شوه چي کوم لمونچ غوره دي؟ نو هفه و

فرمایل: «په کوم کې چې قيام او برد کړاي شي». (مسلم)

د تهجد لمانځه ته د پاڅې دولپاره مرستندويه اسباب:

» دشپي پروخت ويده کيدل.

» د غرمي په وخت ويده کيدل (قيلوله کول).

» له ګناهونونه ځان ساتل.

» د نفساني خواهشاتو مقابله کول.

د خوب شخه له ويپسييدو وروسته سنتونه

۱- د خوب آثار له خپلو ستر گو او مخ شخه دلاسونو په
واسطه لري کول

امام نووي او امام ابن حجر رحمة الله فرمایي: چې دا کار مستحب دي
څکه چې په حدیث شریف کښې رائخي چې: رسول الله ﷺ له خوب شخه
را اوینش شو، او کښیناستو وروسته يې له خپل مخ شخه خوب دلاسونو
په ذریعه مسحه کولو. (مسلم)

۲- له راویپسیدو وروسته لاندی اذکار ویل

﴿الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي أَحْيَانَا بَعْدَ مَا أَمَاتَنَا وَإِلَيْهِ
النُّشُورُ﴾. (البخاري)

ڦباره: ټوله ستاینه الله ﷺ لره ده. هفه چې مونږ يې پس له مرګه ژوندي
کړي يو، او همده ته بیا ژوندي کیدل او ور تک دی.

﴿الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي عَافَنِي فِي جَسَدِي، وَرَدَ عَلَى رُوحِي﴾

وَأَذْنَ لِي بِذِكْرِهِ. (ترمذی)

ڇباره: پوره ثنا او ستاینه هفه الله لره ده چې ماته يې په بدن کې روغتیا راکړې، او ماته يې زما روح بیا راکړ، او ماته يې د خپل ذکر اجازه (فرست) راکړه.

۳- درې څله لاسونه وينځل

رسول الله ﷺ فرمایي: «له تاسې چې هر خوک له خوب خخه ويښ شي نو خپل لاس دې ترهفي د او بو په لوښي کښي نه غوټه کوي تر خو چې هفه درې څله ووينځي». (متفق عليه)

۴- په پزه او به تیروول

رسول الله ﷺ فرمایي: «کله چې يو له تاسې خخه له خوبه ويښ شي، نو په پزه د درې څله او به تېري کړي، څکه چې شیطان د هفه په پزه کښي شپه تېروي». (متفق عليه)

۵- مساوک استعمالول

په حدیث کبی را خی: رسول الله ﷺ به چې کله هم له خوبه و ینبین شونو خپله خوله به یې په مساوک سره و ینغلله. (متفق عليه)

مساوک

رسول الله ﷺ فرمایي: که زما په امت سخته نه تمامیدای نود هر لمانځه پر مهال به مې د مساوک و هلو امر ورته کړی واي. (متفق عليه)

په شپه او ورځ کبی یو مسلمان خو خو ئله مساوک استعمالوي مثلا:

د خوب خخه د را و ینسیدو پر مهال، پنځه ئله د فرض لمانځه لپاره، د چاشت لمانځه لپاره، د تهجد لمانځه لپاره، کور ته د ننوتلو پر مهال.
عايشه رضي الله عنها فرمایي: نبي کريم ﷺ به چې کله کور ته ننوتلونو مساوک به یې استعمالولو. (مسلم)

د قرآنکریم د تلاوت نه و راندی، د خولی د بد مزگی په وخت. رسول
الله ﷺ فرمایي: «مسواک د خولی . پاکی او د الله ﷺ د رضا سبب
(احمد)
دی».

د مسواك په استعمال سره دوه فایدې ترلاسه کېږي:

﴿ د الله ﷺ رضا. ﴾

﴿ د خولی نظافت او پاکوالی. ﴾

يادونه: مسواك لاندی مفید موادرلري:

﴿ د جراشيمو ضدمواد. ﴾

﴿ د پاکوالی مواد. ﴾

﴿ د غابسونو د پاکولو او سپینوالی مواد. ﴾

﴿ د خولی لپاره د خوش بويي او تازه والي مواد. ﴾

د پايزار اغوستلو سنت طريقه

رسول الله ﷺ فرمایی: «کله چې له تاسو خخه شوک پايزار پر پښو کوي نوله بشی پښی دې شروع کوي، او کله چې پايزار او باسي نوله چې پښی نه دې شروع کوي، ياخود دواړه پر پښو کوي، او یا دې دواړه لري کوي (يعني په یوه خپلی کښې دې نه ګرځي)». (مسلم)

پورتنی سنت په شپه او ورڅ کې دير څله تکرار یوري:

» حمام ته د نوتلو او راوتلو پر مهال.

» جومات ته د تلوراتلو پر مهال.

» کورنه دوتلو او نوتلو پر مهال.

لنده دا چې په شپه او ورڅ کښې انسان دير څله د پايزار پښو کولو او ایستلو ته اړ کېږي که هر څل دا کار په سنت طريقه وکړي او د سنت د اتباع نیت پکښې ولري نو خورا عظيم اجر او ثواب ترلاسه کېږي.

تشاب ته دننو تلو او بيرته و تلو سنتونه

۱- دننو تلو په وخت کښې چې پښه وړاندې کول

۲- دننو تلو پر مهال دادعاویل:

✿ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجُنُبِ وَالْخَيَاشِ (متفق عليه)

ڦباره: الهي! ازه په تاسره له چتلي او چتلو (ناولو) نه پناه غواړم.

الخبث والخائث: د جني شيطانانو نارينه او بشئينه ته وايي د دي ذكر

په ويلو سره انسان د هغوي له شر خخه خوندي پاتي کېږي څکه

تشابونه د جني شيطانانو استوګنجایونه دي.

۳- دو تلو په وخت کښې بشی پښه وړاندې کول

۴- دو تلو پر مهال دادعاویل: «غُفرَانَكَ» زه ستانه بښنه

(ترمذی، ابو داود، ابن ماجہ)

يادونه: په دي دول انسان حمام ته په شپه او ورځ کښې دېر څله څي

رأخي او په وتونتو کښې دوه سنتونه دننو تلو او دوه هم دو تلو پر مهال

پرخای کوي.

۵ او دا سه سنتونه

۱- او دس په کور کې کول

رسول الله ﷺ فرمایي: «کوم کس چې په خپل کور کې او دس وکړي، او
بیاد فرض لمونځ لپاره د جومات پخوارو ان شي، نو یو قدم سره د هفه
یوه ګناه معاف کېږي، او په بل ورته یوه درجه لوړیږي». (مسلم)

۲- د او دا سه په پیل کښې بسم الله ويل (ابو داود)

۳- په چپ لاس پزه پاکول

۴- په خوله او پزه او به تېرولو کښې مبالغه کول

يعني په توله خوله او به تېرول تردې چې حلق ته ورسیږي، او په توله
پزه او به تېرول تردې چې د پزې ترا آخره ورسیږي.

نبی کریم ﷺ فرمایي: «په پزه او به تېرولو کې مبالغه وکړئ، مکر دا چې

تاسي روژه په خوله وي». (ترمذی، نسائي، ابن ماجه)

يادونه: روژه لرونکي انسان به دخولي او پزې په وينخلو کښې له

مبالغې نه ډډه کوي.

۵- د خولي وينځلوا پر مهال مساواک استعمالول

رسول الله فرمایي: که زماپه امت سخته نه تمامیدي نومابه دوي ته
امر کړي ووچې د هر او د اسه پر مهال مساواک استعمال کړي.

(احمد، النسائي)

۶- د ګنې بېړې خلالول

يعني د مینځلوا پر مهال په بېړه کښې د لاس ګوتې تیرول، "رسول
الله به د او د اسه پر مهال خپله بېړه خلالوله". (ترمذی)

۷- د سر مسحه په دې ډول کول چې له تندی نه یې شروع کړي

او تر خت پوري لاس په سر کش کړي، او بیاله خت نه تر تندی بېرته
په سر لاس کش کړي. (متفق عليه)

يادونه: که مسحه له پورته ډول نه پرته په بله طريقة وشي، فرض خوبه

اداشي، خو په سنت به عمل ونشي.

۵- د خولي وينخلو پر مهال مساواک استعمالول
رسول الله فرمایي: که زماپه امت سخته نه تماميدی نومابه دوي ته
امر کري ووچي دهر او داسه پر مهال مساواک استعمال کري.
(احمد، النسائي)

۶- د گنې بيرې خلالول
يعني د مينخلو پر مهال په بيره کبني د لاس گوتې تيرول، "رسول
الله به د او داسه پر مهال خپله بيره خلالوله". (ترمذی)
۷- د سر مسحه په دې دول کول چې له تندی نه يې شروع کري
او تر خت پوري لاس په سر کش کري، او بيا له خت نه تر تندی بيرته
په سر لاس کش کري. (متفق عليه)

يادونه: که مسحه له پورته دول نه پرته په بله طريقه وشي، فرض خوبه
اداشي، خو په سنت به عمل ونشي.

۸- په او داسه کې وينځل کيدونکو اعضاوو باندي د
وينځلولو پر مهال او ياله هفه وروسته لاس راتيرول

۹- د او داسه لپاره کمې او به استعمالول
رسول الله ﷺ به په یوه مُد او بواودس کولو." (متفق عليه)

يادونه: یو مُد تقریبائیم لیتر کېږي.

۱۰- په او داسه کې اسباع کول

يعني او دس په دې دول کول چې هر اندام په پوره توګه ووينځل شي.

۱۱- د او داسه نه وروسته مسنون اذکار ويل

رسول الله ﷺ فرمایلی دي: «خوک چې له او داسه وروسته لاندي دعا
ووایي، د جنت آنه دروازې ورته خلاصېږي، له هرې یوې چې خوبشه یې
وي داخل دې شي». (ابو داود)

﴿أَشْهَدُ أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ

﴿أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ﴾. (ابو داود)

ڦیاره: شاهدي ور کوم چي بي له الله ﷺ نه بل د عبادت ور معبد نشته،
هفه يو دي، شريک نه لري، او شاهدي ور کوم چي محمد ﷺ د الله ﷺ
بنده او پيغمبر دي.

﴿ سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَهْبَطْتُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ،
أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.﴾ (نسائي عمل اليوم والليلة)

ڦیاره: الهي! تا په پاکي سره يادوم، او ستا ستانيه کوم، زه شاهدي
ور کوم چي بي له تانه بل د عبادت ور (معبد) نشته، له تانه بسته غواړم،
او تاته توبه او باسم.

﴿ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ التَّوَابِينَ وَاجْعَلْنِي مِنَ
الْمُتَطَهِّرِينَ.﴾ (ترمذی)

ڦیاره: الهي! له توبه ويستو تکوا او پاکو بندکانو خخه مې وکړو.

۱۲- داوداسه نه وروسته دوه رکعته نفل (تحية الوضوء) لمونئ کول

رسول الله ﷺ فرمایلی: «چاچي زما د اوداسه په خبر اودس وکړو، او بیاپې دوه رکعته لمونئ وکړو، او په هفې کې یې له څان سره خبری وکړې نوده هه تېر ګناهونه وښل شول». (متفق عليه)

فضیلت: اودس په دې دول کول چې پورتني سننونه پکې تطبيق شي انسان له ګناهونو څخه پاکوي.

رسول الله ﷺ فرمایی: «څوک چې په بنه توګه اودس وکړي نوده هه له بدن څخه ګناهونه، ان تردې چې دهه دنوکونو نه لاندې ګناهونه هم وڅي». (مسلم)

په بل روایت کې رسول الله ﷺ فرمایی: «ستاسي نه که یوکس په بنه توګه اودس وکړي، بیا دوه رکعته لمونئ په دې دول ادا کړي، چې د

صلیکم بسنتی

[٤٧]

دورخنی زوند معهم اذکار او سنتونه

زړه حضور یې پکې برابروي، هفه ته جنت واجب شو او مغفرت یې
وشه». (مسلم)

د لباس سنتونه

د لباس اغوستلو او ويستلو کار هم په شپه او ورڅ کښې دېر خله
تکراریږي، د جامو اغوستلو او ويستلو سنتونه په لاندې ډول دي:

۱- د جامو ويستلو او اغوستلو په وخت بسم الله ويل

۲- د اغوستلو په وخت لاندې دعا ويل

رسول الله ﷺ چې به کله جامي یا خادر او یا هم پکړي اغوسته نو دا دعا
به یې ويله:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِهِ وَخَيْرٌ مَا هُوَ لَهُ، وَأَعُوذُ
بِكَ مِنْ شَرِّهِ وَشَرٌّ مَا صُنِعَ لَهُ.

(ابوذاود، ترمذی)

[٢٨] دورخنی زوند نعم اذکار او سننونه

علیکم بسلامتی

ڦباره: الهی! زه د دی (جامی) خیر، او د خه لپاره چې جوره شوی د هفی
خیر غواړم، او زه پناه غواړم په تاسره د دی له شرنه، او د هفه خه له شر
نه چې ورته جوره شویده.

﴿الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي كَسَانِي هَذَا (الْقُوبَ) وَرَزَقَنِيهِ مِنْ
غَيْرِ حَوْلِي مِنِّي وَلَا قُوَّةٌ﴾

ڦباره: پوره ثنا او ستاینه هفه الله ﷺ لره ده چې ماته یې دا جامه را
واغوستله، او بې له کوم طاقت او قوت (خرج کولو) نه یې ماته را کړه.

(ابو داود، ترمذی، ابن ماجہ)

فضیلت: په حدیث کې راغلی دی چې کوم کس د جامو اغوغستلونه
وروسته دادعا و وايې، نو مخکنی گناهونه به یې و بشل شي.

(ابو داود، المستدرک، مسنده ابی یعلی)

٣- دنوو جامو اغوغسلو دعا

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ لَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ كَسُوتَنِيَّهُ أَسأَلُكَ مِنْ خَيْرِهِ وَخَيْرِ مَا صُنِعَ لَهُ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهِ وَشَرِّ مَا صُنِعَ لَهُ﴾ (ابوداود، والترمذی)

ثباره: بسم الله ياالهي! تا لره پوره ستاینه ده، تا ما ته (دا جامه) را واغوغسله، زه د هفی د خیر، او د خه لپاره چې جوره شویده د هفه د خیر سوال درنه کوم، او پناه غواړم په تاسره د هفی له شرنه او د هفه شه له شرنه د کوم لپاره چې هفه جوره شویده.

٤- چاچې نوې چامي واغوغسلې هفه ته دعا

﴿تُبَلِّي وَبُخْلِفُ اللَّهُ تَعَالَى﴾

ثباره: دا جامه (په خان) ذړه کړي، او الله دې د هفه په خای نوري چامي در کړي. (ابوداود)

﴿إِلْبَسْ جَدِيدًا وَعِشْ حَمِيدًا وَمُتْ شَهِيدًا﴾ (ابن ماجه)

ڦیاره: نوپ جامی واغوندی، او ستایلی و او سیری او د شہادت په مرگی
مہشی.

۵- د جامو اغوستلو په وخت له بني ابرخ او ويستلو په وخت
له چپ ابرخ خخه شروع کول

عائشہ رضی اللہ عنہا فرمایی : رسول اللہ ﷺ به په هر خه کی شروع له
بني ابرخ خخه خوبنوله. (ابن حبان)

۶- د تکبر له جامی او د بنگرو نه د هغی له بستکته کولو
دده کول

ابو سعید الخدری فرمایی: ماله رسول اللہ ﷺ خخه اوریدلی چې
فرماییل یې: «د مؤمن پا جامه دهفعه د پنديو تر نيمایي پوري وي، او د
پنديو او بنگرو تر منځ هم گناه نه لري، که له دې (بنگرو) لاندې شي
په جهنم کې به وي، که له دې (بنگرو) لاندې شي په جهنم کې به وي،
الله ﷺ د قیامت په ورخ هفعه شخص ته نظر نه کوي چاچې خپله پا جامه
د تکبر له امله (بستکته) خبولي وي». (الموطأ)

ابودری له نبی کریم ﷺ نه روایت کوي چې فرماییل یې: دری کسان
داسی دی چې نه به الله ﷺ په ورخ د قیامت له دوی سره خبری و کړی او

نه به دوى (له گناه خخه) پاک کري او د دوى لپاره به در دناك عذاب
وي. يوهفه کس چي د کبر له امله يې جامي و خبولي. (النساني)

ابن عمر فرمایي چي رسول الله ﷺ فرمایي: چاچي له پاجامي،
قميص او پکري خخه شه شى د کبر له امله و خبولي الله به ورته د
قيامت په ورخ نظر نه کوي. (النساني)

يادونه: په پورته احاديثو کي دوه مختلفي سزا گانې ذكر شوي،
چاچي له کبر پورته جامي له بسنگرو بسته و خبولي نو د هفه بسنگري او
قدمونه به د جهنم په اور کي وي، او چاچي دا کار د کبر له امله و کولونو
دهفعه لپاره به په قيامت کي پورته درې سزا گانې وي، دوه مختلفي
سزا گانې يوه عمل ته ذكر کول پدي دلالت کوي چي دا عمل دوه صورته
لري، لهذا له بسنگرو بسته د جامو خبولي ممانعت په دواړو صورتونو
کي ثابت دي البتنه د هر صورت سزا خانګري ده.

(جبله، نجد،)
عنه قال (عاصم بن حبيب، هشتنج، هشتنج) هشتنج: عاصم
عنه قال (عاصم بن حبيب، هشتنج، هشتنج) هشتنج:

۷- د کفاروله جامو خخه ڏده کول

عبدالله بن عمرو بن العاص فرمایی چې رسول الله ﷺ زه په عصفر سره رنگ شوو جامو کې ولیدم نوراته یې و فرمایل: «داد کفارو جامه ده دامه اغونده». (مسلم)

د آذان سننونه

د آذان پنهانه سننونه دی چې امام ابن قیم رحمه الله په زادالمعاد کښی ذکر کړي او په لاندې دول دي:

۱- د آذان څواب ورکول

د آذان او ریدونکی به هماغه الفاظ تکراروي چې مؤذن یې وايی پرته له حي على الصلاة او حي على الفلاح دې په څواب کښې به لا حول ولا قوۃ الا بالله وايی.

ڇباره: نشته (د گناه خخه د لري کيدو) تو ان او (نه د اطاعت او عبادت

کولو) قوت، مګر د الله ﷺ په توفيق سره. (متفق عليه)

عذیکم بسننی [٨٣] دورخنی زوند معم اذکار او سنتونه

فضیلت: هر خوک چې د آذان خواب ورکړي د هغه لپاره جنت واجب
کېږي. (مسلم)

۲- د آذان نه وروسته دا ذکر ویل:

﴿ وَأَنَا أَشْهُدُ أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ،
رَضِيَتِي إِلَى اللَّهِ رَبِّيَّاً، وَرَمَحَمَّدًا رَسُولًا، وَإِلَيْسِلَامَ
دِينًا.﴾ (مسلم)

ژباره: او زه هم شاهدي ور کوم چې بې له الله ﷺ نه بل د عبادت ور معبد
نشته، او محمد ﷺ د الله پیغمبر دي، د الله ﷺ په خبشنون والي، او د محمد
په پیغمبری، او د اسلام په دین راضی يم.

فضیلت: په حدیث کې راخي چا چې د آذان او ریدلو نه وروسته دا دعا
وویله، نو الله ﷺ به یې گناهونه معاف کړي. (مستند احمد)

۳- د آذان نه وروسته درود شریف ویل:

در رسول الله ﷺ ارشاد دی: کله چې تاسی د مؤذن آواز اوری، نو تاسی هم داسې وايئ لکه هغه یې چې وايی، او بیا پر ما درود ووايئ، او چا چې پر ما یو خل درود وویلو نو الله تعالی به پر هغه لس خلی درود ووايی (مسلم)

یادونه: تر تولونه غوره درود، ابراهیمي درود دی کوم چې په لمانځه کښې ویل کېږي، خوله دې نه علاوه په نورو ثابت شوو الغاظو اګر که مختصر وي ویل یې جواز لري.

۴- له درود نه وروسته دادعاویل:

اللَّهُمَّ رَبِّ هَذِهِ الدَّعْوَةِ الشَّائِمَةِ وَالصَّلَاةِ الْقَائِمَةِ
آتِ مُحَمَّدًا أَنَّ الْوَسِيلَةَ وَالْفَضِيلَةَ وَابْعَثْهُ مَقَامًا مَحْمُودًا
الَّذِي وَعَدْتَهُ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْبِيَعَادَ (بخاري، بیهقي)

ژباره: الهی! ای د دې مکملې بلنې، او د کیدونکي لمونځ پروردگاره! ته محمد ﷺ ته په جنت کې خاصه درجه او خاص فضیلت ور کړي، او هغه

ستایل شوی مقام ته یې ورسوی کوم چې تا ورسره وعده کړیده، (بې له
شکه چې ته د خپلې وعدې مخالفت نه کوي).

فضیلت: د دې دعا ویل دا فایده لري چې د دې ويونکي ته د رسول
الله شفاعت واجب کيږي. (بخاري، بيهقي)

۵- دآدان او ذکر شوو دعا گانونه و روسته خپل خان ته دعا
 کول په دې وخت کښې دعا قبلېږي، رسول الله ﷺ فرمایي: مؤذن چې خه
 وايی هفه ته هم ووايیه! او بیاد الله ﷺ نه وغواړه نو هفه به يې
 (ابوداود، ابن حبان) در کوي».

وَالْمُؤْمِنُونَ هُمُ الْأَوَّلُونَ

کورنه دوتلو او نتو تلو سنتونه

۱- له کورنه دوتلودعا

﴿بِسْمِ اللَّهِ تَوَكِّلْتُ عَلَى اللَّهِ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا
بِاللَّهِ﴾.

ڦباره: د الله ﷺ په نامه سره (له کوره و ٿم) په الله ﷺ باندي توکل او
تکيه کوم، او نشته هيش قوت او طاقت (گناه نه د ساتلو او د نيكيو د
کولو) مڪر دا چت او باعظمت الله په توفيق سره.
فضيلت: ڪله چي (انسان) دا ووايي، نو پدي وخت کي ورته (د ملائڪو
لخوا) ويل کيري: لارنسونه درته وشوه. بسنہ (کفايت) درته وشوه او
وسائل شوي، او شيطان به تري لري شي.
(ابوداود، والترمذی)

﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَضِلَّ، أَوْ أُضَلَّ، أَوْ أَزِلَّ، أَوْ
أُزَلَّ، أَوْ أَظْلِمَ، أَوْ أُظْلَمَ، أَوْ أَجْهَلَ، أَوْ يُجهَلَ عَلَيَّ﴾.

(ترمذی، ابن ماجه)

ڦياره: الهي ازه په تاسره پناه غواصم له دې چي زه بي لاري شم، يا مي بل
څوک بي لاري کړي، يا وښويږم، يا وښويولی شم، يا ظلم و کړم، يا ظلم
راسره وشي، يا (چاته) ضرر او نقصان ورسوم، يا راته (له بل چانه)
ضرر ورسولي شي.

په دې ډول انسان په شپه او ورځ کښې دېر خله له کور څخه وئي، کله د
لمانځه لپاره جومات ته ئي، او کله هم دورخني ضرور تونو لپاره بهر ته
وئي، که هر خل د وتلو پر مهال دا سنت عملی کړي نو ډير لوی اجر به
هره ورځ ترلاسه کړي.

يادونه: د وتلو پر مهال د پورتنيو سنتونو په ادا کولو سره لاندي فوائد
ترلاسه کېږي:

انسان ته د دنيا او آخرت په کارونو کي د الله ﷺ له خوا
کفایت ترلاسه کېږي.

انسان د هر شر څخه ژغورل کېږي که د انسان له خوا وي
او که د جنیاتو (پیریانو).

انسان هدایت ترلاسه کوي، او د دنيا او آخرت په کارونو
کښي له گمراهي خخه ساتل کيري.

۲- کورته د نتوتلوب پر مهال بسم الله ويل

امام نووي رحمة الله فرمایي: کورته د نتوتلوب پر مهال بسم الله ويل، د الله
ذکر کول، او د کور خلکو ته سلام ور کول مستحب دي.

۳- کورته د نتوتلوب دعا ويل

✿ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ الْمُؤْمِنِينَ وَخَيْرَ الْمُخْرَجِ يُسَمِّي
اللَّهُ وَلَجْنَا وَيُسَمِّي اللَّهُ خَرْجَنَا وَعَلَى اللَّهِ رَبِّنَا تَوَكَّلْنَا. (ابوداود)

ژباره: الهي! زه له تانه کورته د نتوتلوب او وتلود خير او بهتری سوال
کوم، د الله په نامه سره نتوتلهم، او د الله په نامه سره ووتلم او په
الله باندي چې پروردگار مودی توکل کړي.

۴- مسواك استعمالول

نبی کريم به چې کله کورته نتوتلونو مسواك به یې وهلو. (مسلم)

۵- د کور خلکو ته سلام ور کول

۶- کور ته د نتو تلو په وخت ذکر کول

نبی کریم فرمایی: «کله چې یو کس کور ته نتوخی، او د الله ذکر وکړي، او بیا د دودی په وخت کې هم ذکر وکړي، نو شیطان خپلو ملکرو ته ووايی، چې په دې څای کښې ستاسې لپاره نه د شپی څای شته او نه هم دخوراک». (مسلم)

د مسجد اړوند سنتونه

۱- مسجد ته پر وخت تلل

رسول الله ﷺ فرمایي: «که خلکوته معلومه شي چې په آذان لو اول صن کښې خومره اجر لو ثواب دی. لو بیا یې د فرعه لندازی پر ته په بل شي پستانه کړل. نو فرعه لندازی به و کړي. لو که خلکوته د معلومه شي چې د لعونځ پاره پر وخت تکلو کښې خومره ثواب دی نو دوی به له یوباله د مخکنې کيدو هڅه و کړي. او که دوی ته د معلومه شي چې د یېاله او سهار لعونځ کښې خومره ثواب دی. نو دوی به په هر حال کښې لشخونو ته راشی اګر که په خپرو و هم دي».

۲- مسجد ته د تلو په وخت دعا

﴿ اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي فِي قَلْبِي نُورًاً، وَلِي إِسَانِي نُورًاً، وَاجْعَلْ لِي فِي سَعْيِي نُورًاً وَاجْعَلْ لِي بَصَرِي نُورًاً وَاجْعَلْ مِنْ خَلْقِي

نُوراً وَمِنْ أَمَامِي نُوراً وَاجْعَلْ مِنْ فَوْقِي نُوراً وَمِنْ تَحْتِي
نُوراً اللَّهُمَّ أَعْطِنِي نُوراً. (مسلم)

زیارت: ای الله! زما په زره کښې نور پیدا کړي، او زما په ژبه کښې نور
پیدا کړي، او زما په غورونو کښې نور پیدا کړي، او زما په سترګو کښې
نور پیدا کړي، او زما شاته نور پیدا کړي، او زما مخې ته نور کړي، او
زماد پاسه نور کړي، او زمالاندې نور کړي، او ما ته نور را کړي.

۳- په آرامه او وقار سره تلل

رسول الله ﷺ فرمایي: «کله چې اقامت واورئ نو لمانځه ته داسي څئ
چې په تاسي سکون او وقار وي». (متفق عليه)

یادونه: سکون نه مراد حرکاتو کښې کمی راوستل، یعنی لاندې کتل،
آواز ټیپول او یوبل خوانه کتل.

۴- مسجدتہ پیاده تلل

فهاؤ لیکلی چې مسجد ته د تلو په وخت واره واره قدمونه اخیستل
پکار دي، او چې ټکتیانده پکار، تر خودېږي نیکی ترلاسه شي.

د دی دلیل در رسول الله ﷺ دا فرمان دی: «آیا زه تاسی ته داسی کار په
کوته نه کرم کوم چې ستاسی گناهونه له منځه وړي، او ستاسی درجې
پورته کوي»، صحابه کرامو عرض وکړو چې: ولې نه ای د الله رسوله، نو
رسول الله ﷺ خو شیان ذکر کړل، چې د هغې نه یو هم دا وو چې: «د
مسجدونو خواته زیات قدمونه پورته کړئ». (مسلم)

۵- مسجد ته د ننوتلو په وخت لو مری بنی پبنه دننه کول
انس ﷺ فرمایي: له سنتو خخه یو هم داده چې کله تاسی مسجد ته
نټوڅي نولومړي بنی پبنه دننه کړئ، او چې کله بهروڅي نولومړي چې
(کینه) پبنه بهر کړئ. (حاکم)

۶- مسجد ته د ننوتلو دعا ويل

﴿أَعُوذُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ، وَبِوَجْهِهِ الْكَرِيمِ، وَسُلْطَانِهِ
الْقَدِيرِ، مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾

ژباره: په لوي الله ﷺ سره، او د هغه په عز تمند منځ، او ازلي او هميشنۍ
پاچاهي سره، له رتيل شوي شيطان نه پناه غواړم.

بِسْمِ اللَّهِ، الَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ، الَّهُمَّ افْتَحْ لِي

أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ. (مسلم، ابن ماجه)

زيارة: دا الله ﷺ په نامه سره (داخليبرم)، الهي! پر محمد ﷺ درود وليره،
الهي! دخپل رحمت دروازې دې راته خلاصي کړه.

٧- لوړۍ صفته وړاندې کيدل

رسول الله ﷺ فرمایي: «که خلکو ته معلومه شي چې په آذان او اول صفت
کښې خومره اجر او ثواب دی، او بیاپې د قرعه اندازی پرته په بل شي

پیدانه کړي نو قرعه اندازی به و کړي». (بخاري، مسلم)

٨- تحية المسجد لموئع کول.

در رسول الله ﷺ ارشاد دی: «تاسې نه چې خوک کله مسجد ته نتوخي نو
تر هغه دې نه کښيني ترڅو چې دوه رکعته لموئع ادانکړي».

(متفق عليه)

۹- مسجد نہ دو تلو پر مھاں لومہ ری چپہ پنبہ بھر ایسوند

۱۰- مسجد نہ دو تلو دعا ویل

✿ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ أَكْثَرَ الْأَسْأَلُكَ

مِنْ فَضْلِكَ. (مسلم، ابن ماجہ)

زبارة: دالله ﷺ په نامه سره، الہی! پر محمد ﷺ درود ولیبرہ، الہی! له تا

نه ستاد فضل سوال کوم.

✿ اللَّهُمَّ اعْصِنِي مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ. (ابن ماجہ)

زبارة: الہی! له رتيل شوي شیطان نه می وساتی.

په لمانځه کې مسنون اذکار او دعاګانې

يادونه: په نقل لمانځه کې لاندې اذکار او دعاګانې د خپل وس مطابق ويل د تولو
فقهاء په نزد مستحب کار دی خو په جماعت لمانځه کې د دې اذکارو ويلو پر
مهال د مقتديانو خيال ساتل ضرور دی څکه په هفوی کې مریض او ضعیف
کسان هم وي.

د حنفي مذهب مشهور او محقق فقيه ابن عابدين شامي رحمة الله وروسته له هنې
چې درکوع، سجدي، قومي او جلسې اذکاري له روایتونو سره ذکر کري ليکي
صاحب الحلية فرمایي: په فرض انفرادي لمانځه او یا هم په هغه جماعت کې
چې پر مقتديانو سخته او درنه نه تماميرې پدې اذکارو التزام کول ضرر نه لري
اگر که پدې زمونږ مشايخو صراحت ندی کړي، خود شريعت قواعد له دې منع
نه راولي.

د جلسې ذکر په هکله فرمایي "دې ذکر ته سنت نه ويل دامعنانه لري چې ويل
يې له سره جواز نه لري بلکه ويل يې مستحب کار دی ترڅو له اختلاف نه پري
(حاشية ابن عابدين : ٥٦١) ووزو.

په هند کې د حنفي مذهب مشهور محدث او فقيه شيخ ابوالحسنات عبدالعني
اللکنوی رحمة الله فرمایي " هفو فقهاء چې په جماعت لمانځه کې یې (اذکار او

دعائی کانی) ویل منعه کری د هفی وجه یې دا بسودلی چې پدی سره مقتدیان
متنفره (زیره توری) کیری نو معنای پ داده چې که چیری داسې نه کیری نو
جوازلري او ابن امير الحاج هم د منیة المصلي په شرح کې پدی صراحت
(النافع الكبير لمن يطالع الجامع الصغير ١٩١)
کری.

د اعلاه السنن مؤلف د دیوبند مدرسې ستر محدث او فقیه مولانا ظفر عثمانی
التهانوي رحمه الله په خپل کتاب کي د وجوب الاعتدال و الطمأنينة في الرکوع
و السجود و سنية الذكر فيما ترتب لاندی درکوع سجدي او قومي اذكار او
دعائی کانی له روایتونو سره ذکر کری او بیا فرمایي "دا احادیث ددې باب په
وروستني برخه "سنیة الذکر" (ینعی د ذکر په سنیت) دلالت کوي".

له دې وروسته یې د شامي رحمه الله پورته ذکر شوی قول هم رائق کری او بیا
بی لیکلی : "زه وايم وکورئ خومره دا احادیثو پیروی کوي اهمدادی د احنافو
فقهاء چې همیشه د سنت د اتباع په لته کې دی. (اعلاه السنن ١٥/١٨/٣)

د جلسې د ذکر له احادیثو ییانلو وروسته لیکی : «دا احادیث د دوو سجدو
ترمنځ ددې ذکر په استعباب دلالت کوي»

کوم فتهاء چې فرمایي چې پدې مقام کې سنت ذکر نشته د هفې په هکله فرمایي: "له دې خبرې نه مراد نفي د تأکید ده، نه نفي د استحباب، او پدې خبره په ردالمحترار کې هم صراحت شوی، خو په امام باندې د مقتديانو خيال ساتل لازم دي.

(اعلام السنن ۴۳/۴۴)

د دیوبند مدرسي ستر محدث او منل شوی فقيه محمد انورشاه کشمیری رحمة الله فرمایي: ابن امير الحاج رحمة الله پدې خبره صراحت کړي چې دا تولې دعاګانې (اذکار) ويل جائز دي آن تردې چې په جماعت لمانځه کې یې هم ويل پدې شرط جائز دي چې په مقتديانو سخته او درنه تمامه نشي، او زما په نزد هم راجع (غوره) قول هم دادي کوم چې ابن امير الحاج اختيار کړي.

(فیض الباری شرح البخاری ۳/۸۱)

١- د تکبیر تحریمه نه و روسته اذکار

یادونه: له لاندی دوو ذکر و نونه د په یوه بسنہ وشی.

✿ سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ وَتَبَارَكَ اسْمُكَ وَتَعَالَى

جَدُّكَ وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ. (ابو داود)

ثباره: الهی! تا په پاکی سره یادوم، او ستاستاینه کوم، او مبارک دی
نوم ستا، او لوی دی شان او شوکت ستا، او بی له تانه بل خوک دعبادت
ورنشته.

✿ اللَّهُمَّ بَايْدُ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ كَمَا بَايْدُ بَيْنَ
الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ اللَّهُمَّ نَقِّنِي مِنَ الْخَطَايَا كَمَا يُنْقَنِي
الْقَوْبُ الْأَيْضُ مِنَ الدَّائِسِ اللَّهُمَّ اغْسِلْ خَطَايَايَ

بِالْمَاءِ وَالثَّلْجِ وَالْبَرَدِ. (البخاري)

ثباره: الهی! زما او زما د گناهونو تر مینځ دومره لري والي راولي، لکه
خنګه چې دی د مشرق او مغرب تر مینځ لري والي را وستی دی، الهی!

ماله خپلو گناهونو نه داسي پاک كړي لکه خنګه چې سپينه جامه له
خیرونه پاکه کړای شي، الهی! ماله گناهونو نه په اوږو، واوره اوږلی
سره ووینځی.

۲- درکوع اذکار

﴿سُبْحَانَ رَبِّ الْعَظِيمِ﴾. (کم له کمه درې خلې) (ترمذی)
زیارت: پاک دی زمالوی پروردگار.

﴿سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبِّنَا وَبِحَمْدِكَ، أَللَّهُمَّ اغْفِرْ لِنِّي﴾.

(بخاری، این ماجه)

زیارت: اي الله ﷺ! زمونږ پروردگاره! تا په پاکي، سره يادوم او تالره
ستانيه کوم، الهی! ما ته بښه وکړه.

﴿سُبُّوْحُ قُدُّوْسُ رَبِّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ﴾. (مسلم، ابوداود)

زیارت: دیر پاک او دیر مقدس دی پروردگار د ملائکو او د روح
(جبرائيل عليه السلام).

✿ سُبْحَانَ رَبِّ الْجَبَرُوتِ، وَالْمَلَكُوتِ، وَالْكَبِيرِيَاءِ،

وَالْعَظَمَةِ. (ابوداود)

ڦباره: پاک دی خبشن د زبرٿواکي، او غتي پاچاهي، او د لوبي، او د عظمت.

✿ اللَّهُمَّ لَكَ رَكَعْتُ وَبِكَ أَمْتَثُ، وَلَكَ أَسْلَمْتُ، خَشَعَ
لَكَ سَمْعِي، وَبَصَرِيُّ، وَمُخْتَى، وَعَظِيمٌ، وَعَصِيمٌ، وَمَا اسْتَقَلَّ
بِهِ قَدَمٌ. (مسلم، بیهقي)

ڦباره: الهي! خاص تاته مي سرتیت کړي، او په تامې ايمان راوري، او
تاته تسلیم یم، او تسلیم دی تالره زما غورونه، او زما سترګي، او زما
ماگزه، او زما هدوکي، او زما پلي، او (زما هغه جسم) کوم چې زما پنسو
اوچت کړي دي.

له علي خخه روایت دی چې رسول الله ﷺ به کله په فرض لمانځه کې
رکوع وکوله نوویل به یې "اللَّهُمَّ لَكَ رَكَعْتُ وَ..." (سنن الدارقطني)

۳- در کوع نه د پورته کیدوا اذکار

﴿سَمْعَ اللَّهُ لِيَنْ حَمْدًا﴾. (البخاري)

زیارت: واوریده الله ﷺ له هفه چانه چی دهه حمد او شناهی وویله.

﴿رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ﴾.

زیارت: ای زمونبر پروردگاره! تالره پوره ستاینه ده.

﴿رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ، حَمْدًا كَثِيرًا ظَبِيبًا مُبَارًَّا فِيهِ﴾.

(البخاري)

زیارت: ای زمونبر پروردگاره! تا لره پوره ستاینه ده، ستاینه دیره

زياته، پاکه او مباركه.

فضیلت: په حدیث کې رائی چې په لومړي خل چې کوم صحابي دادعا

وویله رسول الله ﷺ و فرمایل: ما خه د پاسه دیرش ملايکې ولیدې چې

(البخاري)

دادعا یې د الله تعالیٰ دربار ته ورله.

✿ اللَّهُمَّ رَبِّنَا لَكَ الْحَمْدُ مِلْءُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
 وَمَا بَيْنَهُما، وَمِلْءُ مَا شِئْتَ مِنْ شَيْءٍ بَعْدُ، أَهْلُ الْفَنَاءِ
 وَالْمَجْدِ أَحَقُّ مَا قَالَ الْعَبْدُ وَكُلُّنَا لَكَ عَبْدٌ، اللَّهُمَّ لَا
 مَا نَعْلَمُ لِيَمَا أَعْطَيْتَ، وَلَا مُغْطَى لِيَمَا مَنَعْتَ، وَلَا يَنْفَعُ ذَا
 الْجَنَّةِ مِنْكَ إِلَّا جَنَّلُ.

(مسلم)

زیارت: الهی! ای زمونبر پروردگاره! تالرہ پوره ستاینه ده، د آسمانونو او
 څمکی، او د دې دواړو ترمینځ د مخلوقاتو د دکوالی په اندازه، او په
 اندازه د دکوالی د هغه شیانو چې وروسته یې غواړې (دخلقت اراده یې
 وکړې)، ای د ستاینې او لویې خاونده! ته ډیر لایق یې د هغه (صفت)
 چې یوبنده ویلی دی، او مونږ ټول ستا بندګان یو، الهی! ته چې (چاته)
 څه ورکړې، د هغه (څوک) بندونکی نشته، او ته چې (له چانه) څه بند
 ګړې د هغه (څوک) ورکونکی نشته، او فایده نه ورکوي مالدار لره د
 هغه مال (ستاد عذاب په لري کولو کې).

له علي ﷺ شخه روایت دی چې رسول الله ﷺ به..... کله په فرض
لما نه کې له رکوع نه سر را پورته کړ نو ویل به یې "اللَّهُمَّ رَبَّنَا لَكَ
الْحَمْدُ مِلْءُ السَّمَاوَاتِ وَ.....". (سنن الدارقطني)

٤- د سجدي اذکار

✿ سُبْحَانَ رَبِّ الْأَعْلَى (کم له کمه درې خلی) (ترمذی، ابن ماجه)
ڦیاره: پاک دی زمالوی پروردگار.

✿ سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحُ

(مسلم، ابو داود)

ڦیاره: دیر پاک او ډیر مقدس دی پروردگار د ملائکو او د روح
(جبرائیل العلی).).

✿ سُبْحَانَ ذِي الْجَيْرَوْتِ، وَالْمَلَكُوتِ، وَالْكَبْرِيَاءِ،

وَالْعَظَمَةِ. (ابوداود)

ڦیاره: پاک دی خښتن د زبرخواکی، او غتې پاچاهی، او د لوی، او د
عظمت.

اللَّهُمَّ لَكَ سَجَدْتُ وَبِكَ أَمْنَثُ، وَلَكَ أَسْلَمْتُ، سَجَدْتُ
وَجَهْنِي لِلَّذِي خَلَقَهُ، وَصَوَرَهُ، وَشَقَ سَمْعَهُ وَبَصَرَهُ،
تَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ. (مسلم)
ڦباره: الهي! تا لره مي سجده وکره، او په تا مي ايمان را ور، او تا ته
تسليم شوم، زمامخ هفه ذات لره سجده وکره چې هفعه يې پيدا کړي، او
صورت او شکل يې ورکړي، او غوبرونه او سترګې يې ورکړي دي، با
برکته دی الله چې له ټولونه غوره پيدا کونکي دي.

لہ علی شخه روایت دی چې رسول الله به کله په فرض لمانځه کې
سجده وکوله نوویل به يې "اللَّهُمَّ لَكَ سَجَدْتُ وَ....." (سنن الدارقطني)

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي.

(بخاري، ابن ماجه)

ڦباره: الهي! پاکي ده تا لره، زمونږ پروردگاره! او تا لره ستاینه کوم،
الهي! ما ته بښه وکره.

✿ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي كُلَّهُ، دِقَهُ وَجُلَّهُ، وَأَوَّلَهُ وَآخِرَهُ،

وَعَلَانِيَّتَهُ وَسِرَّهُ. (مسلم)

زىبارە: الەي! وېنسە زما تۈل گناھونە، وارە او لوى، لومەنلى او وروستنى،
پىكارە او پىت.

✿ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِرِّضَاكَ مِنْ سَخْطِكَ، وَمِنْ عَذَابِكَ

مِنْ عَقُوبَتِكَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْكَ، لَا أُحْصِي قُنَاءَ عَلَيْكَ،
أَنْتَ تَحْمِلُ أَقْنَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ. (مسلم)

زىبارە: الەي! زە ستا پە رضا سرە ستالە غىصب نە، او ستا پە عاifiت سرە
ستالە عذاب نە، او پە تا سرە لە تانە پناھ غوايم، زە ستا پورە ستايىنە
نىش كولاي، تە هماگسى يې لىكە خىنگە چې تادخان ستايىنە كېرپىدە.

٥- ددوو سجدو ترمىنچ اذكار

✿ رَبِّ اغْفِرْ لِي رَبِّ اغْفِرْ لِي. (ابوداود، ابن ماجه)

ڦیاره: ای پروردگاره! ماته بنسنه و کره، ای پروردگاره! ماته بنسنه و کره.

✿ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وَارْحَمْنِي، وَاهْدِنِي، وَاجْبُرْنِي، وَعَافِنِي،
وَارْزُقْنِي، وَارْفَعْنِي. (ترمذی، ابو داود، ابن ماجہ)

ڦیاره: الهی! ماته بنسنه و کړې، او په ما رحم و کړې، او هدایت راته و کړې، او نقصان مې پوره کړې، او ما ته عافیت را کړې، او روزی راته را کړې، او ما (مقام مې) اوچت کړې.

٦- د تلاوت د سجدي ذکر

✿ سَجَدَ وَجْهِي لِلَّنِي خَلَقَهُ، وَشَقَ سَمْعَهُ وَبَصَرَهُ بِحَوْلِهِ
وَقُوَّتِهِ، فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ. (ترمذی، احمد)

ڦیاره: زما مخ هفه ذات لره سجده و کره چې هفه یې پیدا کړې، او غورونه او سترګي یې ورکړې دي په خپل قدرت او طاقت سره، نو با برکته دی الله ﷺ، چې له ټولونه بنه پیدا کونکي دي.

✿ اللَّهُمَّ اكْثِرْ لِي فِيهَا عِنْدَكَ أَجْرًا، وَضَعْ عَنِّي بِهَا
وِزْرًا، وَاجْعَلْهَا لِي عِنْدَكَ ذُخْرًا، وَتَقْبِلْهَا مِنِّي كَمَا
تَقْبِلْتَهَا مِنْ عَبْدِكَ دَاؤُد.

(ترمذی)

رباره: الهی! ته د دی (سجدی) په بدل کی مانه د خپل څان سره اجر ولیکه، او په هغه سره له مانه د ګناه (بار) کښته کړه، او هغه له خپل څان سره زمالپاره توښه وکړخوه، اوله مانه یې داسي قبوله کړه، لکه خنکه چې دی له خپل بنده داود (عليه السلام) نه قبوله کړي ده.

٧- دسلام نه مخکې دعا ګانې

✿ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ، وَمِنْ عَذَابِ
الْقَبْرِ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمُحْيَا وَالْمَمَاتِ وَمِنْ هَرِ فِتْنَةِ
الْمَسِيحِ الدَّجَالِ.

(مسلم، نسائي)

رباره: الهی! زه پناه غواړم په تاسره د دوزخ له عذاب نه، او د قبر له عذاب نه، او د زوندا مرگ له فتنونه، او د مسیح دجال د فتنی له شرنه.

عليکم بسنتی

[١٠٨] دورخنی زوند مهم اذکار او سنتونه

فضیلت: ابن عباس فرمایی چې رسول الله ﷺ به مونږ ته دادعا دا سی
(په اهتمام سره) بسودله لکه خنگه چې به یې دقرآنکریم یو سورت راته
سودلو. (ابن ماجه)

✿ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ.

(ابن ماجه)

رباره: الهی! زه له تانه د جنت سوال کوم، او په تاسره له دوزخ نه پناه
غواړم.

✿ «رَبَّنَا عَاهَتْنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً
وَقَنَا عَذَابَ النَّارِ» (البقرة: ٢٠١)

رباره: اي زمونږ پروردگاره! مونږ ته په دنيا کې نیکی راکړې، او په
آخرت کې نیکی راکړې، او د دوزخ له عذاب نه مووساتې.

﴿رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي رَبَّنَا
وَتَقْبَلْ دُعَاءِ رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ
يَقُومُ الْحِسَابُ﴾ (ابراهیم: ۴۰-۴۱)

ڦباره: اى پروردگاره! ما او زما اولاد د لمانهه قایموتكى و گرخوه، اى
ربه! زما دعا قبوله ڪري. ما وبنې او زما مور او پلار وبنې. او تولو
مسلمانانو ته وبننه و ڪپري. په هفه ورخ چې حساب او کتاب کيږي.

په لمانحه کې قولی او فعلی سنتونه

قولی سنتونه

دلمانحه پورتني تقریباً ۲۴ قولی سنتونه (اذکار او دعاگانې) که دشپې او ورځي د معروفو نغلي لمنځونو په هر رکعت کې وویل شي نوله خلور سووڅخه زیات سنتونه کېږي، او که په فرض او سنت لمنځونو کې ادا کړای شي، نو په شپه او ورڅ کې له اووه سووڅخه زیات سنتونه کېږي چې مجموعاله یولس سووڅخه زیات سنتونه کېږي.

فعلی سنتونه

دلمانحه فعلی سنتونه چې د فقهې په کتابونو کې په تفصیل سره د تکبیر تحریمه نه تر سلام پوري ذکر شوي دا سنتونه که په فرض سنت او نفل لمنځونو کې اذا کړي شي نو په شپه او ورڅ کې ددي عدد تر زرو سنتونو پوري رسیږي.

د سهار لمانحه سنتونه

۱- د سهار سنتونه خفیف او مختصر ادا کول

عائشه رضی الله عنها فرمایی چې: رسول الله ﷺ به د فجر آذان او اقامه

(متفق عليه)

تر منځ دوه مختصر رکعتونه کول.

۲- د سهار په سنتونو کې مسنون سورتونه ويل

په لوړی رکعت کې د فاتحی نه وروسته الکافرون او په دوهم کې د

(ابن حبان)
الاخلاص سورت لوستل.

۳- د سهار له لمانحه نه وروسته په مسجد کې کښینا استل

په حدیث شریف کې رأی چې رسول الله ﷺ به کله د سهار لمونځ ادا

کړو بیا به تر هغه په خپله مصلاه کې ناست وو تر خوبه لمر بشه پورته

شو. (مسلم)

[١١٣] دورخنی ژوند مهم اذکار او سنتونه

علیکم بسنتری

ٿباهه: الهی! مونږ له تانه مدد غواپو. او له تانه بنسنه غواپو. او پر تا
ایمان لرو. او پر تا توکل کوو. او ستا په خیر سره ستاینه کوو. او ستا
شکر ادا کوو او ستانا شکري نه کوو. او له هفه چانه لري ٿو او پریبردو
یې خوک چې ستانا فرمانی کوي.

الهي! خاص ستاعبادت کوو، او خاص تاته لمونځ او سجده کوو. او تاته
ستا په اطاعت او کار کې گړندي درڅو. ستاد رحمت اميد لرو او ستاله
عذاب نه ويرېرو بي له شکه ستاعذاب کفارو ته رسېږي.

✿ اللَّهُمَّ اهْدِنِي فِي مَنْ هَدَيْتَ، وَعَافِنِي فِي مَنْ عَافَيْتَ،
وَتَوَلَّنِي فِي مَنْ تَوَلَّيْتَ، وَبَارِكْ لِي فِي مَا أَعْطَيْتَ، وَقِنِي هَرَّ
مَا قَضَيْتَ، فَإِنَّكَ تَقْضِي وَلَا يُقْضَى عَلَيْكَ، وَإِنَّهُ لَا
يَذِلُّ مَنْ وَالَّيْتَ، وَلَا يَعِزُّ مَنْ عَادَيْتَ، تَبَارَكْ رَبَّنَا
وَتَعَالَيْتَ.

(ترمذی، ابن ماجہ، ابو داود)

دو تر لمانحه سنتونه

۱- په وتر لمانحه کې مسنون سورتونه لوستل
په اول رکعت کښې د الاعلى، په دوهم کښې د الكافرون، او په درېم
کښې د الاخلاص سورتونه لوستل.

(ابوداود، ترمذی، ابن ماجہ)

۲- دو تر لمانحه دعا (قنوت)
يادونه: لهاندي دعا و خخه يوه ويل کفایت کوي:

✿ اللَّهُمَّ إِنَا نَسْتَعِينُكَ وَنَسْتَغْفِرُكَ وَنُؤْمِنُ بِكَ
وَنَتَوَكَّلُ عَلَيْكَ وَنُثْنَيُ عَلَيْكَ الْخَيْرَ وَنَشْكُرُكَ وَلَا
نَكُفُرُكَ، وَنَخَلُعُ وَنَتْرُكُ مَنْ يَفْجُرُكَ. اللَّهُمَّ إِيَّاكَ نَعْبُدُ
وَإِلَيْكَ نُصَلِّي وَنُسَجُّدُ وَإِلَيْكَ نَسْعَى وَنَخْفِدُ وَنَرْجُو رَحْمَتَكَ
وَنَخْشَى عَذَابَكَ، إِنَّ عَذَابَكَ بِالْكُفَّارِ مُلِيقٌ.

(الدر المنشور للسيوطی، ابو داود في المراسيل، السنن الكبرى)

ژباره: الهی! د هفو کسانو په جمله کې چې تا ورته هدایت کړی ماته هم هدایت وکړه. او د هفو کسانو په جمله کې چې تا ورته عافیت کړی ماته هم عافیت وکړه. ما هم له شرنه وساته او د هفو کسانو په جمله کې چې تا محفوظ کړی ما هم محفوظ کړه، او خه چې دراکړي په هفه کې راته برکت واچوه، او خه چې تا فیصله کړې، د هفه له شرنه مې وساته، ځکه همدا ته فیصله کوونکی یې. او ستا د حکم خوک دفعه کوونکی نشته، په ربستیا سره چې ته له چا سره دوستی وکړې، هفه به خوار نشي، او له چا سره چې دسمني وکړې، هفه به عزتمند نشي، ته مبارک ذات یې. او د لویی خبشنې یې ای زمونږ پروردگاره!

۳- د تروله لمانځنه نه وروسته ذکر

✿ سُبْحَانَ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ رَبِّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ

(دری خلی، درېم خل به لوړ او اوږده او اواز سره)

(نسائی، دار قطني)

ژباره: پاکي ده د کایناتو پاچالره، پوره پاکي ده، د ملايكو او جبرايل پروردگار لره.

په شپه او ورخ کښې نفلی لمنځونه

۱- د فرض لمنځونو سره سنت لمنځونه

رسول الله ﷺ فرمایي: «چاچې په شپه او ورخ کې دولس رکعته لمونځ ادا کړو. هفه ته به په جنت کښې يو کور جو پکړاي شي، خلور رکعته د ماسپښين د فرضونه وړاندې، دوه له هغې وروسته، دوه د مابسامنه وروسته، دوه د ماخوستن نه وروسته او دوه رکعته له سهارنه

(الترمذی)
مخکښې...».

يادونه: پورتنيو دولسو رکعتونو ته نفلی لمونځ پدې اعتبار وايي چې له فرض لمونځ ته علاوه او اضافه دي، او سنت څکه ورته وايي چې نبی کريم ﷺ مواظبت يا هميشه والي پري کړي.

۲- د اشراف لمونځ

رسول الله ﷺ فرمایي: «څوک چې د سهار لمونځ په جماعت سره وکړي، او بیا د الله ﷺ ذکر کوي تردې چې لمړ اوچت شي، او بیا دوه رکعته

وکړي نوده ته د یو حج او یوې عمری مکمل، مکمل، مکمل اجر ورکول

کېږي».
(الترمذی)

۳- د خابست (ضحي) لمونځ

ابو هریرة فرمایي: ماته زما خليل د دریو خبرو وصيت کري وو:
يو دا چې په هره میاشت کښې درې ورڅې روژه ونيسم، دوهم دا چې د
خابست دوه رکعته لمونځ وکړم، او دریم دا چې له ويده کيدو وړاندې

وتر لمونځ وکړم.
(متفق عليه)

يادونه: بعضی علماء د اشراق او خابست لمونځ یو ګنې.

فائده: دا لمونځ د ۳۶۰ صدقاتو برابردي. ټکه چې د انسان په جسم
کښې ۳۶۰ غري (بندونه) دي. او د هر بند شکر ادا کولو لپاره صدقې
ورکولو ته ضرورت دي، لکه چې رسول الله فرمایي: «په تاسې کښې
د هر شخص په هر بند (غري) باندې هره ورڅه صدقه لازميږي، نو هر څل
سبحان الله ويل صدقه ده، او هر څل الحمد لله ويل صدقه ده، او هر څل
لا اله الا الله ويل صدقه ده، او هر څل الله اکبر ويل صدقه ده، او دنيکي هر

کار صدقه ده. او د بدی نه منع کول صدقه ده، او د دی هر خه لپاره د
خابست پروخت دوه رکعته لمونخ کنایت کوي». (مسلم)

۴- د مازديگر لمونخ نه وранدي خلور رکعته
نبي کريم فرمایي: «الله ﷺ دی په هفه چا رحم وکړي چې د
مازديگر نه وراندي خلور رکعته اداکري». (ابو داود، ترمذی)

۵- د ماخوستن نه وراندي نفل لمونخ
رسول الله فرمایي: «د هرو دوو آذانونو تر منع لمونخ دي. د هر دوو
آذانونو تر منع لمونخ دي. په دريم خل بي وفرمایل: چې د چا خوبنه
شي». (متفق عليه)

امام نووي رحمة الله فرمایي: د دوو آذانونو نه مراد آذان او اقامت دي.

۶- نفل لمنځونه په کور (استوګن خای) کې کول
رسول الله فرمایي: «د فرض لمانځه نه علاوه د انسان ترتیلو غوره
لمونخ هفه دی چې په کور کې يې کوي». (متفق عليه)

رسول الله ﷺ فرمایی: «دانسان هفه نفل لمونئچی د خلکو خخه یې پت کوي. له هفه لمانئه چې هفه یې د خلکو وراندې کوي پنځه ويشت درجې لوردي». (ابویعلی)

رسول الله ﷺ فرمایی: «دانسان هفه لمونئچی په کور کې یې کوي. د هفه پر هفه لمونئچی د خلکو په وراندې یې کوي داسې فضیلت لري. لکه فرض لمونئچی په نفل لمونئچی فضیلت لري». (طبرانی)

ددې سنت فایده او فضیلت دادی چې:

په دې سره د انسان په لمانئه کې خشوع او اخلاص زیاتیری او دریاء خخه پرې ژغورل کېږي.

په کور رحمت راوريېري او شیطان له کور خخه وختي.

د نفل لمونئچ اجر خو چنده زیاتیری. لکه د فرض لمونئچ اجر چې په مسجد کې زیاتیري.

دستري طرف ته لمونج کول

رسول الله ﷺ فرمایی: «کله چې له تاسی نه خوک لمونج کول غواړي نود
ستري طرف ته دی لمونج ادا کړي، او هفې ته دی نردي شي، او د خپل
ئان او ستري تر منځ دې چاته د تیر پدو اجازه نه ور کوي.

(ابوداود، ابن ماجه)

دا حدیث د دی خبری دلیل دی، چې د هر لمانځه لپاره ستره کېښو دل
سنت عمل دی. که لمونج کوونکی په جومات کې وي که په کور کې، که
ناري نه وي که سخینه، دېر لمونج کوونکی په دی سنت دعمل نه کولو په
وجه خپل ئان د دی له اجر خخه محروموي. حال دا چې په دی سنت هم
دنورو سنتونو په خېر په شپه او ورخ کېښي دېر خلې عمل کیداي شي.
که د فرض لمانځه نه وړاندې او وروسته سنت لمنځونه، تحیة المسجد،
وتر، د اشراق او خابست او فرض لمنځونه د ستري طرف ته وشي نو
انسان د همدي یو سنت په تکرار ولو سره دېر زيات اجر ترلاسه کولاي
شي.

دستری بعضی مسائل:

ستره هر هفه شي ته وايي چي لمونئ کوونکي يې د قبلې
طرف ته خپلي مخي ته بدی مثلاً: ديوال، ستنه، لكنه،
چوکي وغیره.

دستري د عرض کوم حد مقرر ندي. مګر اوږدوالي يې
کم نه کم یوه لویشت وي.

امام نووي رحمه الله فرمایي دستري او لمونئ کوونکي تر
منع تقریباً درې لاسه فاصله پکار ده. دومره چي د
سجدې لپاره ئاي ولري.

ستره د امام او منفرد دواړو لپاره یو شان مشروع ده. که
فرض لمونئ وي او که نفل.

دامام ستره د مقتديانو لپاره هم کفايت (بسنه) کوي.

دستری فوائد:

که ستره موجوده وي نو دلمونچ کوونکي نظر په یوه ئاي
پاتي كيري. او په دې سره په لمانچه كښي خشوع
پيدا كيري. او که ستره نه وي نو دلمونچ کوونکي نظر بل
خواته ئي چې په دې سره دهه فکر منتشر كيري.

که ستره موجوده وي نو تيريدونکو خلکو ته آسانتيا وي.
او کنه نو لمونچ کوونکي دنورولپاره دلاري سد جوري يري.

د استخاري دعا او لمونچ

شوک چې د خالق نه خير وغواړي. او د مؤمنانو سره مشوره وکړي. او په
کار کې بشه فکر وکړي. نو هيڅکله به پښيمانه نشي. الله عز وجله فرمایي:
زبارة: «اوله دوي (مؤمنانو) سره په کار کې مشوره وکړه، او چې کله
(د کار کولو) عزم او راده وکړي. نو پر الله عز وجله توکل او تکيه وکړه».
(آل عمران: ۱۵۹)

يادونه: د لاندې حديث د لفظ نه دا معلومېږي چې په ټولو کارونو کي استخاره کول پکار دي. که هغه جهادي وي. که اجتماعي. که سياسي وي. او که اقتصادي. تر خود الله له جانبه ورته د خير طرف روښانه شي. خود الله نافرمانۍ. او د فرائضو اداکولو ته استخاره کول جائز نه دي.

د استخارې له لارې په اصل کي انسان له الله شخه په خپلو کارونو کي د توفيق او هدایت سوال کوي. د شه په نتیجه کي چې الله د انسان په زړه کي د هغې کار د فائدي او نقصان په باره کي الهام کوي. او د هغه زړه یوې خواته مطمئن کوي. بله دا چې الله حالات. واقعات او دهغې مقدمات هم هغې خوا ته ګرځوي کومې خوا ته چې استخاره کونکي خير غوبستلي وو. او یوې خوا ته د استخاره کونکي قناعت او اطمئنان حاصليدل په حقیقت کي د الله له جانبه هدایت او د استخارې خواب دي.

خنی خلک استخاره له خوب لیدلو سره مشروطه وي، خو دا ضروري
نده. خکه چې الله ﷺ دخپل بنده په زړه کې د خیر جانب ته میلان او
اطمئنان په ویسنه او خوب دواړو حالتونو کې اچولی شي.

د استخارې لپاره نفل لمونځ د مکروهه وختونو نه پرته په هر وخت کې
ادا کولي شي.

امام نووي رحمه الله فرمایي: که استخاره کونکی له لمونځ کولونه عاجز
وي. نوي واخي په دعا هم اكتفا (بسنه) کولي شي.

حضرت جابر بن عبد الله رضي الله عنهمما فرمایي: پیغمبر ﷺ به مونږ ته
په هر کار کې د استخارې داسي بشونه کوله. لکه خنکه چې به یې مونږ
ته د قرآنکريم د یوسورت بشونه کوله. (او داسي به یې) فرمایل: «کله
چې له تاسې نه خوک د کوم کار کولو اراده وکړي. نو دوه رکعته غیر
فرضي (نفل) لمونځ دي وکړي. او بیا دې ووایي:

✿ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَخِرُكَ بِعِلْمِكَ وَأَسْتَقْدِرُكَ بِقُدْرَتِكَ
 وَأَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ الْعَظِيمِ فَإِنَّكَ تَقْدِرُ وَلَا أَقْدِرُ
 وَتَعْلَمُ وَلَا أَعْلَمُ وَأَنْتَ عَلَامُ الْغُيُوبِ اللَّهُمَّ إِنِّي كُنْتَ
 تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ (د هفه کار نوم به اخلي) خَيْرٌ لِّي فِي دِينِي
 وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي فَاقْدُرْهُ لِي وَيَسِّرْهُ لِي ثُمَّ بَارِكْ
 لِي فِيهِ وَإِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ (د هفه کار نوم به
 اخلي) شَرٌّ لِّي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي فَاصْرِفْهُ
 عَنِّي وَاصْرِفْهُ عَنْهُ وَاقْدُرْهُ لِي الْخَيْرَ حَيْثُ كَانَ ثُمَّ ارْضِنِي
 بِهِ. (البخاري)

ٿڀاڻهه: الهي! زه ستا په علم سره له تانه خير غواړم، او ستا په قدرت
 سره له تانه طاقت غواړم، او ستادلوی فضل او رحمت سوال درنه کوم،
 څکه ته قادر یې، او زه عاجز یم، او ته پوهیږي او زه نه پوهیږم، او ته په

غیبو بنه پوه یې. الهی! که ته پوهیبری چې دا کار — د هفه کار نوم به اخلي — زمالپاره په دین او دنیا کې. او انعام د کار کې خیر وي. نو ته یې زما په برخه کړي. او مالره یې آسانه کړي. او بیا مالره په هفه کې برکت واچوی، او که ته پوهیبری چې دا کار زمالپاره په دین او دنیا کې، او په انعام د کار کې بد دی. نوله مانه یې وکرخوی. او ماله هفه نه وساتې. او ما ته خیر را په برخه کړي چيرته چې وي. او بیا ما په هفه سره خوشحاله کړي».

عليکم بستنی

[١٢٦]

دورخنی زوند معم اذکار او سنتونه

د خاصو ورخو ئانگري سنتونه

د جمعي دورخني سنتونه

١- د سورت كهف تلاوت کول

له ابو سعيد خخه روایت دی چې نبی کريم فرمایلی "چاچي د جمعي په ورخ سورت کهف تلاوت کړو د هغه لپاره به (دا تلاوت) د دوو جمیو تر منځ رنبا (بصیرت) جوړيږي. (صحیح الجامع)

٢- په کثرت سره دعا کول

له جابر بن عبد الله خخه روایت دی چې نبی کريم فرمایلی " د جمعي ورخ په دولسو برخو ويشل شوې په هغې کې يوه برخه داسي ده چې هیڅ مسلمان بندې به داسي نه وي چې په هغې کې يې له الله هڅه غونستي وي او الله هڅه هغه نه وي ورکړي. نو دا وخت له مازديګره وروسته په آخری برخه کې ولټوي. (ابوداود)

عليکم بسلام [١٢٧] دورخنی زوند مهم اذکار او سنتونه

٣- په کثرت سره درود ويل

اوسم بن اوسم له نبی کريم خخه روایت کوي چې هفوی فرمایل " جمعه ستاسې له بهترینو ورڅو خخه ده، په همدي ورڅ آدم پیدا شوي، په همدي ورڅ بیا وفات شوي، په همدي ورڅ به (دقیامت) شپیلی، پوکل کېږي، په همدي ورڅ به (دقیامت) خیره و هل کېږي، نو په همدي ورڅ پرممازیات درود وايئ. (ابوداود، النسائي)

د دوشنبې او پنجشنبې د ورځې روزه نیول

اسامه فرمایي رسول الله به د دوشنبې او پنجشنبې په ورڅ روزه نیوله او فرمایل به یې " په دې دوو ورڅو کې اعمال د الله په دربار کې وړاندې کېږي. (ابن خزيمه)

دایام بیض (قمری میاشتی ۱۳، ۱۴، ۱۵) روزه نیول

ابو هریره فرمایی رسول الله ماته د دریو کارونو وصیت کری : د هری میاشتی دری روزه نیول، د خاست دوه رکعته لمونج کول، اوله ویده کید و راندی دو تر لمونج کول. (البخاری)

دعاشرورا (۱۰ دمحرم) روزه نیول

له ابن عباس خخه روایت دی چې رسول الله فرمایلی : دعاشروراء روزه و نیسی او په هفی کې د یهودو مخالفت و کوئ نو یوه روزه تری و راندی یا وروسته هم و نیسی. (مسند احمد)

د عرفات دورخه روزه نیول

ابوقتادة فرمایی چې له رسول الله خخه د عرفات دورخه روزه پوبنتنه و شوه، نو رسول الله و فرمایل : داروزه د تیرکال او راتلونکی کال گناهونه معاف کوي. (مسلم)

دجہاد اپوند دعا کانپی

۱- د حکمران له ظلم نه دخان ساتنپی دعا

✿ اللہمَّ رَبِّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ، وَرَبِّ الْعَرْشِ
الْعَظِيمِ، كُنْ لِي جَاراً مِنْ فُلَانِ بْنِ فُلَانٍ وَأَخْرَابِهِ مِنْ
خَلَائِقِكَ، أَنْ يَفْرُطَ عَلَىٰ أَحَدٍ مِنْهُمْ أَوْ يَطْغَىٰ، عَزَّ جَارُكَ،
وَجَلَّ تَنَاؤُكَ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ.

(الأدب المفرد للبخاري)

ژباره: الهی! ای دا او آسمانونو پروردگاره! او د لوی عرش پروردگاره!
زمالپاره پناهگاه (ساتنځای) شي له دي نه چې فلانکي د فلانکي زوي.
او د هغه ډلي چې ستاد مخلوقاتونه دي پر ما زیاتي او تعjaوو وکړي،
چاته چې ته پناه ورکړي هغه غالبه دي، او ډيره لویه ده ستاینه ستا، او
بې له تانه بل د عبادت ور معبود نشيته.

✿ اللہُ أَكْبَرُ، اللہُ أَعَزُّ مِنْ خَلْقِهِ جَمِيعاً، اللہُ أَعَزُّ عَمَّا
أَخَافُ وَأَخْذَرُ، أَعُوذُ بِاللّٰهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، الْمُمْسِكُ

السَّيَّاَاتِ السَّبْعَ أَنْ يَقْعُنَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا يُؤْذِنَهُ، مِنْ
 هَرِّ عَبْدِكَ فُلَانِ (دهه کس نوم به اخلي) وَجْنُودِكَ وَأَتَبَايعِهِ
 وَأَشْيَايعِهِ، مِنَ الْجِنِّ وَالْإِلَّاَنِ، اللَّهُمَّ كُنْ لِي جَارًا مِنْ
 هَرِّهِمْ، جَلَّ ثَنَاؤُكَ وَعَزَّ جَارُكَ، وَتَبَارَكَ اسْمُكَ، وَلَا
 إِلَهَ غَيْرُكَ. (درپی خلپی) (الأدب المفرد للبخاري)
 ڦباره: الله ڪل دير لوی دی، الله ڪل له خپل ٻول مخلوق نه زورور دی،
 الله ڪل له هفه چانه دير زورور دی، له کوم نه چي ذه ويريم، او خطر
 احساسو، په هفه الله ڪل سره پناه غواړم کوم چي بي له هفه نه بل د
 عبادت وړ معبد نشه، او (هفه ذات) چي ټينکونکي دا و آسمانونو دی،
 له دی نه چي بي دده له اجازې او حکم نه پر ځمکه را ولویږي، (پناه
 غواړم) ستاد فلانکي بنده له شرنه، او د هفه له انسې او جنې پیروانو او
 لښکرونه، الهی! د دوى له شرنه زمالپاره پناهگاه شي، او ديره لویه ده

ستاینه ستا، او مبارک دی نوم ستا، او بی له تانه د عبادت ور معبد
نشته.

۲- دبمن ته بسیرا کول

✿ اللَّهُمَّ مُنْزِلُ الْكِتَابِ، سَرِيعُ الْحِسَابِ، اهْزِمْ
الْأَخْرَابَ، اللَّهُمَّ اهْزِمْهُمْ وَرَلِّهُمْ. (مسلم)
ژباره: الهی! ای د کتاب نازلونکیه! ای ژر حساب کونکیه! (دبمنانو)
دلو ته ماتې ورکړي، الهی! ته ماتې ورکړي، او خمکه یې تر پښولاندې
ولرزوې.

۳- د دبمن سره مخامن کیدو دعا

✿ اللَّهُمَّ إِنَّا نَجْعَلُكَ فِي مُحُورِهِمْ، وَنَعُوذُ بِكَ مِنْ
شُرُورِهِمْ. (ابو داود، حاکم)
ژباره: الهی! مونږ تا د دوی مقابلي ته ګرڅوو، او په تاسره د دوی له شر
نه پناه غواړو.

﴿ حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ .﴾ (البخاري)

ڦیاره: اللہ ﷺ مونږ ته بس او کافی دی، او هفه بنه کار ساز دی.

فضیلت: په حدیث کې رائی چې دا دعا ابراهیم ﷺ اور ته د غور خیدو پر مهال او نبی ﷺ د مشرکانو سره د جنگ پر مهال ویلی وه. (البخاري)

۴- د گوم قوم نه چې ویره لري دا دعا به وايې

﴿ اللَّهُمَّ أَكْفِنِيهِمْ مِمَّا شِئْتَ .﴾ (مسلم)

ڦیاره: الهی! خنگه چې ته غواړي هماګسي مې د هفوی له شرنه وساتې.

۵- د جنگ پر مهال دعا

﴿ اللَّهُمَّ أَنْتَ عَضِيلٌ وَأَنْتَ نَصِيرٌ، بِكَ أَحُولُ

وَبِكَ أَصْوُلُ وَبِكَ أَقْاتِلُ .﴾ (ابو داود، ترمذی)

ڦیاره: الهی! ته زمامت یې، او ته مې مددگار یې، ستا (په قدرت) سره

کرڅم را ګرڅم، او (په دېمن باندي) حمله ګوم، او جنگ ګیډ.

٦- د دبمن له محاصري نه دوتلو دعا

اللَّهُمَّ اسْتُرْ عَوْرَاتِنَا وَآمِنْ رَوْعَاتِنَا. (احمد)

ڦباره: الهي! زمونږ کمزوري پتي کړي، او زمونږ ډار او خوف په امن تبدیل کړي.

٧- د دبمن له نظر نه د ڌان ساتني او پتهيدو اذکار

امام قرطبي رحمة الله په خپل تفسير الجامع لاحكام القرآن کي د روایاتو او سیرت په رہا کي د قرآن کریم خوایاتونه ذکر کړي د کومو په قرائت سره چې مسلمان د دبمن له ستړکو او نظر نه پت پاتي کیدای شي:

د ابوبکر له لور اسماء خخه روایت دی هغه فرمایي چې کله د "تبث یدا ابی لهب" سورت رانازل شونوام جمیل بنت حرب (د ابولهہ بن سعیده) پداسي حال کي چې دبره یې په لاس وه او په چفو او غصه یې دا الفاظ زمزمه کول "مذما اینا، و دینه قلينا، و امره عصينا" او دنبي عليه السلام په لته کي وه او نبی عليه السلام د ابوبکر صدیق سره په جومات (مسجد العرام) کي ناست وو. کله چې ابوبکر هغه ولیده نو

وېي فرمایل : اى رسول الله ﷺ هفه (ام جمیل) راغله او زه ویریزم چې تاسی وە نه وینې، نو رسول الله ﷺ و فرمایل : هفه مانشی لیداي، بیا هفوی (رسول الله ﷺ) د آیت قرأت کړ :

﴿ وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيِّنَكَ وَبَيِّنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَسْتُورًا .﴾ (الاسراء: ۴۵)

نو (ام جمیل) د ابوبکر ﷺ منې ته و درېدہ او رسول الله ﷺ يې ونه ليدو..... (سندرک حاکم)

امام قرطبي فرمایي : کعب د ددې آیت په تفسیر کې فرمایلي : رسول الله ﷺ به د مشريکينو خخه په دريو آياتونه خان پېولو او ساتلو :

﴿ وَمَنْ أَظْلَمُ مِنْ ذُكْرِ بِآيَاتِ رَبِّهِ فَأَعْرَضَ عَنْهَا وَلَسِيَ مَا قَدَّمْتُ يَدَاكُ إِنَّا جَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكْثَرَهُمْ أَنَّ

يَفْقَهُوْهُ وَ فِي آذَانِهِمْ وَ قُرَاوِإِن تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَى فَلَن
يَهْتَدُوا إِذَا أَبَدًا " (الكهف: ٥٧)

﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَ سَمِعَهُمْ
وَ أَبْصَارِهِمْ وَ أُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ﴾ (النحل: ١٠٨)

﴿أَفَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ وَ أَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَى عِلْمٍ
وَ خَتَمَ عَلَى سَمْعِهِ وَ قَلْبِهِ وَ جَعَلَ عَلَى بَصَرِهِ غِشَاوَةً فَمَنْ
يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ (الجاثية: ٢٣)

امام قرطبي رحمة الله فرمایی : دې آیتونو تە د سورت يىس لە شروع نە
تر " فەم لا يبصرونە " پورى آیتونە ھەم باید اضافە شي :

﴿ يس (١) وَالْقُرْآنُ الْحَكِيمُ (٢) إِنَّكَ لَيْسَ الْمُرْسَلِينَ (٣) عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ (٤) تَنْزِيلَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ (٥) لِتُنذِيرَ قَوْمًا مَا أُنذِيرَ آبَاؤُهُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ (٦) لَقَدْ حَقَ القَوْلُ عَلَىٰ أَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ (٧) إِنَّا جَعَلْنَا فِي أَعْنَاقِهِمْ أَغْلَالًا لَا فَيْهِمُ إِلَى الْأَذْقَانِ فَهُمْ مُقْبَحُونَ (٨) وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَا هُمْ فَهُمْ لَا يُبَصِّرُونَ (٩)﴾ (يس : ٩-١)

په سیرت کې ثابته ده چې د رسول الله ﷺ کور د هجرت پرمھاں مشرکینو محاصره کړو نو رسول ﷺ علی پر خپله بستره پريښود او خپله له کوره ووتلو او یو موتی خاوره یې رواخیستله او د سورت یس له شروع نه تر (فَهُمْ لَا يَبْصِرُونَ) پوری آیتونه یې قرأت کړل او له کور

علیکم السلام

[١٣٧] دورختنی ژوند معم اذکار او سنتونه

نه را چاپیره شوو ټولو مشرکینو په سرونو یې دا خاوری و اچولي او الله
د هفوی سترکي او نظر بند کړو او رسول الله ﷺ د هفوی له مخي سره
تیر شو.

بیا امام قرطبي رحمه الله خپله یوه واقعه ذکر کوي چې په قرطبه کې زه
د دسمن له مخي و تبستیدم او یوې خواته شوم نود د دسمن دوه عسکر زما
په لته کې را ووتل او زه په خلاص میدان کې پاتې شوم او هیڅ شی پیدا
نشو چې زه یې شاته پت شم نوما د سورت یس د آیتونه او د قرآن نور
آیتونه تلاوت کړل، نو هفوی دواړه زما مخي ته تیرشول او بیا را
وګرځیدل او یو هفه بل ته ووې یل چې دا پیری وو، او دارنکه الله ﷺ د
دوی سترکي او نظر و اخیستلو او الحمد لله زه یې ونه ليدم.

(الجامع لأحكام القرآن للإمام قرطبي رحمه الله: ١٠ - ٢٦٩ / ٢٧٠)

۸- د جنګ له میدان نه د بېر ته راتلو دعا

په هر لوړ څای درې څلې الله اکبر وېل، او بیا دادعا وېل:

﴿ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ
الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، آتَيْتُمْنَاهُ، إِنْ شَاءَ اللَّهُ
تَأْتِيْتُمْنَاهُ، عَابِدُوْنَ حَامِدُوْنَ لِرَبِّنَا سَاجِدُوْنَ، صَدَقَ
اللَّهُ وَعْدَهُ، وَنَصَرَ عَبْدَهُ، وَهَزَمَ الْأَخْرَابَ وَحْدَهُ.﴾

(بخاری، مسلم)

ڦباره: بې له الله ﷺ نه بل د عبادت ور (معبد) نشته، يودي، شريک نه
لري، هفه لره پاچاهي او غوره ستائينه ده، او هفه پر هر ٿه قادر دي،
مونږ بيرته راتلونکي، توبه ايستونکي، عبادت کونکي، يواخي د خپل
پروردگار ستايونکي يو، الله ﷺ خپله وعده ربستونکي کره، او د خپل
بنده مرسته يې وکره، او په يواخي يې (د کفارو) ډلو ته ماتي ور کره.

د خلکو سره د لیدو کتو سنتونه

۱- سلام اچول

دنبي کريم نه پوبستنه وشه چي په اسلام کي کوم عمل غوره دي؟
ويي فرمایل: «خلکوته دودي ورکول، او هر چاباندي سلام اچول که ته
بي پيژنې او که نه». (متفق عليه)

يوکس د رسول الله په خدمت کښي حاضر شو او ويي ويل: السلام
عليکم، رسول الله (سلام) خواب ورکړ او بيا کښيناست، رسول الله
و فرمایل: «د ده لپاره لس نیکي دي»، بیابل کس راغلو هفه وویل:
السلام عليکم ورحمة الله . رسول الله خواب ورکړ او بيا کښيناست،
رسول الله و فرمایل: «د ده لپاره شل نیکي دي»، بیابل کس راغلو
هفه وویل: السلام عليکم ورحمة الله وبرکاته، رسول الله خواب
ورکړ او بيا کښيناست. رسول الله و فرمایل: «د ده لپاره ديرش
نيکي دي».

(ابوداود، الترمذی)

څوک چې د سلام په یوه برخه اکتفا کوي او پوره سلام نه اچوي، هفه خومره اجر او ثواب ضایع کوي، که پوره سلام و وايي نو ديرش نیکي ورته ليکل کيري، او یوه نیکي په لس نیکيو ليکل کيري، نو پوره سلام ويونکي ته درې سوه نیکي ليکل کيري، او الله ﷺ چې چاته وغواوري تردي هم زياتي نیکي ورته ليکي، نوخپله ژبه د پوره سلام ويلو سره عادي کول پکارده، تر خودomerه عظيم اجر او ثواب ترلاسه شي.

دا خبره مه هیروئ لکه څنګه چې سلام د ملاقات په وخت سنت دي د جدا کيدو په وخت هم سنت دي، رسول الله ﷺ فرمایي: ستاسي نه چې خوک مجلس ته لارشي نو سلام دي و وايي او چې بیاله هفه څایه تلل غواوري نو بیا دې سلام و وايي څکه چې ملاقات د جدائی نه زيات د سلام حق نه لري. (ابوداود والترمذی)

۲- په ورین تندی او خندا سره مخامنځ کيدل رسول الله ﷺ فرمایي: «دنیکي کوم کار حقیر مه کښي اکړ که د خپل ورور سره په ورین تندی مخامنځ کيدل هم وي». (مسلم)

٣- مصافحه يالاس ورکول

رسول الله ﷺ فرمایی: «دوه مسلمانان چې کله یوبل سره مصافحه کوي
نو د یوبل نه تر جدا کيدو وړاندې الله ﷺ د هفوی گناهونه معاف
کوي». .

(ابوداود، ابن ماجه، ترمذی)

امام نووی رحمه الله فرمایی: چې د هر ملاقات په وخت لاس ورکول
مستحب دي.

٤- نیکه او بنه خبره کول

رسول الله ﷺ فرمایی: «نیکه خبره کول صدقه ده». (متفق عليه)

نیکه خبره: ذکر، دعا، سلام، بنه اخلاقو او آدابو ټولوته ویل کیږي.

٥- د مجلس دعا

عبدالله بن عمر رضی الله عنہما نه روایت دی چې رسول الله ﷺ به په یوه
مجلس کې په شمار سل خلی دادعا ویله.

﴿رَبِّ اغْفِرْ لِي وَتُبْ عَلَى إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَابُ الرَّحِيمُ﴾
ڦباره: اى زما پروردگاره! بنسنه را ته وکړي، او توبه مې قبوله کړي، په
ربستيا سره چې ته بنسه توبه قبلوونکي، دير بنسوونکي يې.

(ترمذی، ابن ماجه)

٦- د مجلس کفاره

﴿سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوْبُ إِلَيْكَ﴾. (ابن ماجه، ابو داود، ترمذی، النسائي)
ڦباره: الهی! تا په پاکۍ سره یادوو، او ستا پوره ستاینه کوو، زه
شاهدی ور کوم، چې بې له تانه بل د عبادت ور (معبد) نشه، زه له تانه
بسنه غواړم، او تاته توبه کوم.

په حدیث کې راغلي دي چې خوک په یو مجلس کې کښيني او بې څایه
خبرې په کې وکړي او د پا خیدونه مخکې نوموري دعا و وايي په دي
مجلس کې تول کړي ګناهونه به الله تعالى ورته معاف کړي او که د
نيکۍ مجلس وي نو دادعا به دمهړ په شان شي.

٧- خوک چې چا ته ووايي: "غَفَرَ اللَّهُ لَكَ" يعني: الله دې تاته

بسنه وکړي. نو هغه ته به څواب داسي وايي: "وَلَكَ" يعني: الله

دې تاته هم بنسنه وکړي. (احمد، نسابي)

٨- خوک چې چا ته ووايي: "إِنِّي أُحِبُّكَ فِي اللَّهِ" يعني: زه

درسره د الله لپاره محبت لرم. هغه ته به په څواب کې داسي

وايي: "أَحَبَّكَ الَّذِي أَحَبَّتْنِي لَهُ" يعني: هغه ذات دې درسره

محبت وکړي چې تا د هغه لپاره ز ما سره محبت کړیدي. (ابوداود)

٩- خوک چې تاسره بشه وکړي هغه ته دعا

﴿ جَزَاكَ اللَّهُ خَيْرًا ﴾ (ترمذی)

ٿباره: الله دې تالرہ خیر (اوئیک اجر) در کړي.

۱۰- خوک چې خپل مال تا ته وړاندې کړي هغه ته دعا.

﴿بَارَكَ اللَّهُ لَكَ فِي أَهْلِكَ وَمَالِكَ﴾ (البخاري)

ڦباړه: الله دې تا ته ستا په عیال او مال کې برکت واچوي.

۱۱- د قرض اداء کولو په وخت قرض ورکونکي ته دعا

﴿بَارَكَ اللَّهُ لَكَ فِي أَهْلِكَ وَمَالِكَ، إِنَّمَا جَزَاءُ السَّلَفِ الْحَمْدُ وَالْأَدَاءُ﴾

ڦباړه: الله دې تا ته ستا په عیال او مال کې برکت واچوي. په رښتیا سره چې د قرض بدله په ستاینه او اداینه سره وي.

(عمل اليوم والليلة، سائي، ابن ماجه)

۱۱- د مسلمان د ستایلو طریقه

د ابوبکر نه روایت دی. چې یوسفی دنبي ﷺ په وړاندې د

چا ستاینه وکړه، نو هغوي ورته درې څلې وفرمایل: «ته د هلاک شي.

تاد خپل ورور خټه غوش کړو».

پیغمبر ﷺ و فرمایل: «کله چې له تاسونه خوک د خپل ملکري هرو مرو
صفت کول غواړي، نو دا سې دې ووایي:

﴿ أَحُسْبُ فُلَانًا وَاللَّهُ حَسِيبُهُ وَلَا أَرْكَى عَلَى اللَّهِ أَحَدًا
أَحُسْبُهُ كَذَّا وَكَذَا﴾ (مسلم)

ژباره: زه (په فلانی) همداسې گمان کوم. او الله تعالی د هغه په حال بنه
خبر دی (زه د هیچا په زړه نه یم خبر. او په زړونو عالم یو الله دی) او د
الله ﷺ په وړاندې د هیچا تزکیه. او د هغه په سپیختلتيا حکم نه کوم. زه
په هغه دا سې گمان کوم.

(دا په هغه وخت کې) چې د هغه نه خبر وي».

دستاینه درې سنّتونه دی:

﴿ چِي ستاینه ضروري وي. او بې ځاینه نه وي.﴾

ستاینه د پیشندنې په اساس وي. او په هفې کې دروغ او
مبالغه نه وي.

﴿ ستاینه په پورتنيو محطاتو الفاظو وي.﴾

عليکم بستني

[١٤٦]

دورخسی زوید معلم اذکار او سنتونه

۱۲- کله چې د یو مسلمان صفت وشي نو هغه به د اسي وايي

﴿اللَّهُمَّ لَا تُؤَاخِذنِي إِمَّا يَقُولُونَ، وَاغْفِرْ لِي مَا لَا

يَعْلَمُونَ، وَاجْعَلْنِي خَيْرًا مِمَّا يَظْنُونَ﴾. (الأدب المفرد للبخاري)

ڦباره: الهي! ته ما په هغه خه مه نيسه چې دوي یې زما په اړه وايي. او ما ته د هغه خه بشنه وکړې چې دوي پري خبر نه دي. او دوي چې په ما خه گمان کوي له هغه نه مې غوره وکړو.

۱۳- د پرنجیدلو دعا

پیغمبر ﷺ فرمایي: «کله چې له تاسو نه خوک و پرنجیري. نو ودي

وايي: "الْحَمْدُ لِلَّهِ" (يعني توله ستانيه الله لره ده). هغه بل کس (اوریدونکي) به ورته وايي: "بِرَحْمَةِ اللَّهِ" (يعني الله تعالى دې پرتا رحم وکړي). هغه بل به بیا ورته وايي: "يَهْدِيْكُمُ اللَّهُ وَيُصْلِحُ

بَالَّكُمْ" (يعني: الله ﷺ دې تاته هدایت وکړي. او الله ﷺ دې ستا احوال او کار سه کړي).» (البخاري)

۱۴- د قهر او غوسی پروخت دعا

﴿أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾ (بخاری، مسلم)

ٿباره: زه په الله ﷺ سره له رتيل شوي شيطان نه پناه غواړم.

۱۵- کله چې روژه دار ته خوک بسکنځلي وکړي نو هغه به
داسي وايي.

﴿إِنِّي صَائِمٌ، إِنِّي صَائِمٌ﴾ (بخاري، مسلم)

ٿباره: زه روژه يم، زه روژه يم.

۱۶- خوک چې د بسکنځلي وي هغه ته دعا

﴿اللَّهُمَّ فَأَنِّي مُؤْمِنٌ بِسَبِيلِكَ فَاجْعَلْ ذَلِكَ لَهُ قُرْبَةً إِلَيْكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ (بخاري، مسلم)

ٿباره: الهي! کوم مؤمن ته چې مې بسکنځلي کړي دي، نو هغه ورته د
قيامت په ورڅان ته د نژديكت سبب و ګرځوي.

۱۷- د نظر له ویری دعا

کله چې له تاسونه خوک له خپل ورور. او یا په خپل ٿان کي. او یا خپل
مال کي داسي ٿه و گوري چې له هفه نه تعجب و کړي. نو د هفه لپاره
دې برکت دعا و کړي. څکه چې نظر کيدل حق دي.

(احمد، ابن ماجه)
مثلا و دوايي چې الله ﷺ دې برکت په کې واچوي.

۱۸- د تعجب او خوشحالونکي کار پیښیدو په وخت دعا

نبي ﷺ ته چې به کله خوشحالونکي کار مخي ته راغي نو داسي به یې ويل:

﴿الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي بِنِعْمَتِهِ تَعْلَمُ الصَّالِحَاتُ﴾

(ابن السنى، الحاكم)

ڦبارة: پوره ستاینه هفه الله ﷺ لره ده چې په نعمت سره یې نیک
کارونه ترسره کېږي.

﴿سُبْحَانَ اللّٰهِ﴾ (بخاري، مسلم)

ڦبارة: الله ﷺ لره ټوله پاکي ده.

﴿اللّٰهُ أَكْبَرُ﴾ (بخاري، احمد)

ڦباره: اللہ ﷺ دیر لوی دی.

۱۹- دخواشینونکي کار د پیښیدو پر مهال دعا

نبي ﷺ ته به چې کله ناخوبن کار پیښ شونو داسي به یې ويل:

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَىٰ كُلِّ حَالٍ﴾. (ابن السنی ، الحاکم)

ڦباره: پوره ستاینه ده اللہ ﷺ لره په هر حال کې.

۲۰- د مصیبت په وخت دعا

﴿إِنَّا إِلَهُ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ، اللَّهُمَّ أُجْزِنِي فِي مُصِيبَتِي،

وَاخْلُفْ لِي خَيْرًا مِنْهَا﴾. (مسلم)

ڦباره: بي شکه چې موږ اللہ ﷺ لره يو. او هغه ته ورتلونکي يو. اي
الله ﷺ ما ته زما په مصیبت کې اجر را کړې او د هغه په بدل کې ما ته له
هغه نه بشه را کړې.

د ڏوڻی خورلو سنتونه

د ڏوڻی نه ور اندي او د خورلو پر مهال سنتونه

۱- بسم الله ويل

که په پيل کي تري هيره شوه چې کله ور په يادشي ودي وايي:

﴿بِسْمِ اللَّهِ أَوَّلَهُ وَآخِرَهُ - يَا بِسْمِ اللَّهِ فِي أَوَّلِهِ وَآخِرِهِ﴾

(ترمذی)

ڦباره: په اول او آخر کي دا الله په نامه سره (خوراک کوم)

۲- په بني لاس خورل

رسول الله ﷺ فرمایي: «په بني لاس خوراک او خنساک کوئ ٿکه چې

(موطا، احمد)

شیطان په چپ لاس خورل او خنبل کوي».

۳- د خپل طرف نه ڏوڻي خورل

تير دري سنتونه په دې حدیث کښي ذکر دي: یو هلك در رسول ﷺ سره

ڏوڻي ته کښيناست نو رسول الله ﷺ ورته و فرمایيل: «ای هلكه! بسم

الله ووايه او په بني لاس یې خوره او له خپل طرف نه یې خوره». (مسلم)

٤- که مړی (لقمه) د چانه ولویږي نود هغې خندل او بیا

خورل

رسول الله ﷺ فرمایي: «کله چې له تاسي نه مړي ولویږي نوهفه دي

و خندی او بیادې یې و خوري». (مسلم)

٥- په دریو گوتو خورل

حدیث شریف کښې رائی: رسول الله ﷺ به په دریو گوتو مړی

خورله. (مسلم)

٦- ډودۍ ته د کښینا ستلو طریقہ

په زنکنونو (د التحیات په شکل) کښینا ستل. او یا بشی پښه درول او په

چې پښه کښینا ستل. (فتح الباري)

دۇودى خورلۇنە وروستە سنتونە

۱- دلۇنىي او گوتۇ خېل

رسول الله ﷺ د گوتۇ او لۇنىي خېلۇ امر كېرى او فرمایىلى يې دى چى

تاسپى تەنە دە معلومە چې بىرگەت پە خە كېنى دى. (مسلم)

۲- د خورلۇنە وروستە دالله شكر ادا كول

حدىث شريف كېنى رائىي چى: الله ﷺ لە هفە بندە نە راضىي كېرىي چى

د خورلۇنە وروستە دھە شكر ادا كوي. (مسلم)

رسول الله ﷺ بە پە لاندى دعا سرە دالله ﷺ شكر ادا كولو:

الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي أَطْعَمَنَا وَسَقَانَا وَجَعَلَنَا مُسْلِمِينَ.

(ابوداود، ترمذى، ابن ماجه)

زىارە: ھولە ستايىنە هفە الله ﷺ لىرە دە چى پە مۇنۈرىي خوارە و خورلۇ. او
پە مۇنۈرىي او بە و خېنىلىي. او مۇنۈرىي مسلمانان و گرئولۇ.

ددى دعا فضىلت دادى چى ددى و يۈنكىي تېر گناھونە معاف كېرىي.

اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِيهِ وَأَطْعِنَا خَيْرًا مِنْهُ. (ترمذی)

ڦبارة: الهی! مونږ ته پدي خوارو و کې برکت واچوی. او له هفه نه بشه خواره را کپری.

الْحَمْدُ لِلَّهِ حَمْدًا كَعِيرًا ظَبِيرًا مُبَارَكًا فِيهِ، غَيْرَ مَكْفُنِي
وَلَا مُوَدَّعٌ، وَلَا مُسْتَغْنِي عَنْهُ رَبُّنَا. (بخاری، ترمذی)

ڦبارة: ټوله ستاینه اللہ ﷺ لره ده. ستاینه دیره زیاته. پاکه. او با برکته.
نه پوره کیدونکي. او نه پریښودونکي. او له هفه نه نه مستغنى
کیدونکي ستاینه. اى زمونږ پروردگاره!

۳- دروژه ماتي په وخت کې دعا

ذَهَبَ الظَّهَاءُ وَابْتَلَى الْعُرُوقُ، وَتَبَتَّ الْأَجْرُ إِنْ

شَاءَ اللَّهُ . (ابوداود)

ڦبارة: تنده ولاړه. او رکونه لانده شول. او که اللہ ﷺ وغواړي اجر حاصل
شوي دي.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرَحْمَتِكَ الَّتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ أَنْ

تَخْفِرَ لِي. (ابن ماجه)

زبارة: الهی! زه ستا په هغه رحمت سره چې هر خه ته رسیدونکی دي.

له تانه سوال کوم چې ماته بشنه و کړي.

۴- د چا په کور کې دروژه ماتې په وخت دعا

أَفْطَرَ عِنْدَكُمُ الصَّاغِمُونَ، وَأَعْكَلَ ظَعَامَكُمُ الْأَبْرَارُ،
وَصَلَّتْ عَلَيْكُمُ الْمَلَائِكَةُ. (ابوداود، ابن ماجه)

زبارة: تاسو کره دې روژه دار روژه ماته کړي، او ستاسو دودۍ دې
نيکان و خوري، او ملايکې دې درته دعا و کړي.

۵- خوک چې چا ته خنساک یاخوراک ور کړي هغه ته دعا

اللَّهُمَّ بَارِكْ لَهُمْ فِيمَا رَزَقْتُهُمْ وَاغْفِرْ لَهُمْ وَارْحَمْهُمْ.

(مسلم)

زیارت: الهی! تاچی دوی ته شه ور کری په هفه کی برکت واچوی، او
هفوی ته بنسنه وکری، او پری ورحمبری.

۶- خوک چې په چا او به و خبئی یا یې دور کولو اراده
وکری، هفه ته دعا

﴿اللَّهُمَّ أَطْعِمْ مَنْ أَطْعَمْنَا وَأَسْقِ مَنْ سَقَانَا﴾. (مسلم)

زیارت: الهی! ته خواړه ور کړه هفه چاته چې ماته یې خواره راکړل، او
خروبه کړه هفه خوک چې زه یې خروبه کرم.

۷- د حیوان ذبحه کولو پر وخت دعا

﴿بِسْمِ اللَّهِ وَاللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُمَّ مِنْكَ وَلَكَ، اللَّهُمَّ
تَقَبَّلْ مِنِّي﴾. (مسلم، بیهقی)

زیارت: د الله ﷺ په نوم (حلالوں کوم). الله ﷺ دیر لوی دی. الهی! دا
(قربانی) ستاله طرف نه ده. او ستالپاره یې حلالم. الهی! ته یې را
څخه قبوله کړی.

عليکم بستونی

١١٥٦١ - دورخنی زووند معم اد کارا و سمنونه

د خبسلو سنتونه

۱- بسم الله ويل

۲- پهبني لاس خبسل

رسول الله ﷺ فرمایي: «پهبني لاس خوراک او خناساک کوي څکه چې
شیطان په چې لاس خویل او خبسل کوي». (موطا، احمد)

۳- د خبسلو په وخت د لوښي نه بهر ساه (نفس) اخيستلو او
په دریو ساګانو (نفسونو) او به خبسل

په حدیث شریف کې رائخي چې رسول الله ﷺ به د خبسلو په وخت درې
خله ساه (تنفس) اخيستلو. (مسلم)

۴- په ناسته خبسل

رسول الله ﷺ فرمایي: ستاسي نه دې خوک په ولاره خبسل نه کوي
(مسام)

٥- د خبسلونه و روسته الحمد لله ويل

رسول الله ﷺ فرمایی: «الله ﷺ له هفه بنده خخه راضی کیری چې و خوری او (دهفي شکر اداکری) الحمد لله و وايی. او چې کله و خبنتی نو (دهفي شکر اداکری) الحمد لله و وايی». (مسلم)

٦- د شیدو خبسلو دعا

✿ اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِيهِ وَزِدْنَا مِنْهُ (ترمذی)

ثیاوه: الهی! موئرته په هفه کې برکت و اچوی. او موئرته نورهم زیات راکړی.

د سفر اړوند اذکار

١- د سپریدو دعا

✿ بِسْمِ اللَّهِ، الْحَمْدُ لِلَّهِ (سُبْحَنَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ، وَإِنَّا إِلَى رَبِّنَا لَمُنْتَقِلُّوْنَ) (زخرف: ١٣)

ڦباره: دا الله ﷺ په نامه سره. الله ﷺ لره پوره ستاینه ده. پاک دی هفه ذات چاچي مونبي ته دا سپرلي په ولکه کې راکړي (مسخره کړي) او مونبي د هفهي مهاروونکي نه يو، او مونبي خپل پروردگار ته بير ته تلونکي يو.

﴿الْحَمْدُ لِلّٰهِ، الْحَمْدُ لِلّٰهِ، الْحَمْدُ لِلّٰهِ، اللّٰهُ أَكْبَرُ، اللّٰهُ أَكْبَرُ، اللّٰهُ أَكْبَرُ، سُبْحَانَكَ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ﴾. (ابوداود، ترمذی)

ڦباره: الله ﷺ لره پوره ستاینه ده (درې خلې)، الله ﷺ دیر لوی دی (درې خلې)، په پاکي سره يادوو تا اي الله ﷺ. ما پر خپل څان زیاتي کړیدي. نوماته بشنه وکړي. چې په ربستيا سره بي له تانه بل شوک ګناهونه نشي بشنلای.

۲- د سفر دعا

درې خلې "الله اکبر" ويل. بیا لاندې دعا ويل:

﴿سُبْحَنَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ،

وَإِنَّا إِلَى رَبِّنَا الْمُنْقَلَبُونَ﴾ (زخرف: ١٣)

﴿اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ فِي سَفَرِنَا هَذَا الْبِرَّ وَالثَّقَوْيِ، وَمِنَ
الْعَمَلِ مَا تَرْضَى. اللَّهُمَّ هَوْنُ عَلَيْنَا سَفَرُنَا هَذَا، وَاطِّ
عَنَّا بُعْدَهُ، اللَّهُمَّ أَنْتَ الصَّاحِبُ فِي السَّفَرِ وَالْخَلِيفَةُ فِي
الْأَهْلِ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ وَعْنَاءِ السَّفَرِ، وَكَابَةَ

الْمُنْظَرِ، وَسُوءِ الْمُنْقَلَبِ فِي الْمَالِ وَالْأَهْلِ.﴾ (مسلم)

ٿباره: پاک دی هفه ذات چې موږ ته یې دا (سورلى) تابع کړیده. او
موږ د هفه مهار وونکي نه یو. الهي! موږ پدي سفر کې له تانه دنيکي او
پرهيز گاري. او د داسي عمل سوال کوو چې تا ته خوبن وي. الهي! ته
موږ ته دا سفر آسانه کړي. او اوږدوالي یې راته لنډ کړي، الهي! ته مو
په سفر کې ملګري. او په کور کې سر پرست یې. الهي! زه په تاسره

پناه غواصم د سفر له سختی نه، او له خوار حالت نه، او مال او عیال تله
ناوره بیرته ستیدونه.

او چې کله له سفر نه بیرته ستیدونکی وي نو همدا دعا به وايي، او
ورسره به داهم وايي:

﴿ آئِبُونَ، تَائِبُونَ، عَابِدُونَ لِرَبِّنَا حَامِدُونَ.﴾ (مسلم)

ثباره: بیرته راتلونکي. توبه ايستونکي. عبادت کونکي. دخپل
پروردگار ستایونکي يو.

۳- د مقیم دعا مسافر ته

﴿ أَسْتَوْدِعُ اللَّهَ دِينَكَ وَأَمَانَتَكَ، وَخَوَاتِيمَ عَمَلَكَ.﴾

(احمد، ترمذی)

ثباره: زه ستا دین. او ستا امانت. او ستاد کارونو انجام الله ته
سپارم.

﴿رَوَدَكَ اللَّهُ التَّقْوَى وَغَفَرَ لَكَ ذَنْبَكَ وَيَسَرَ لَكَ الْخَيْرَ
حَيْثُ مَا كُنْتَ﴾ (ترمذی)

ڙباره: اللہ ﷺ دی درته د پرهیزگاری توبه درکري. او اللہ ﷺ دی ستا
گناه و بنسی. او چیرته چی یې (الله ﷺ دی) درته نیکی آسانه کري.

۴- د مسافر دعا مقیم ته

﴿أَسْتَوْدِعُكُمُ اللَّهَ الَّذِي لَا تَضِيقُهُ وَلَا يُعْنِيهُ﴾ (احمد)

ڙباره: هغه اللہ ﷺ ته دی سپارام. چی هغه ته سپارل شوي نه ضایع
کيري.

۵- په سفر کې تکبیر او تسبيح

جابرؑ فرمایي: کله به چې پورته ختلونو (الله اکبر) به موويل. او کله
به چې بستکه کیدونو (سبحان الله) به موويل. (البخاري)

۶- د سهار په وخت د مسافر دعا

﴿سَمِعَ سَامِعٌ يُحَمِّدُ اللَّهَ، وَحُسْنٌ بَلَائِهِ عَلَيْنَا رَبَّنَا﴾

صَاحِبَنَا، وَأَفْضِلُ عَلَيْنَا عَائِدًا بِاللَّهِ مِنَ النَّارِ. (مسلم)

ژباره: یو شاهدي ور کونکي الله ﷺ لره (زمونبر) پر ستاینه . او پر مونبر

باندي د هفي د بنو نعمتوно شاهدي ور کره . اي پروردگاره ! زمونبر مل

اوشه . او خپل (بې شماره) نعمتونه (په خپل فضل سره) مونبر ته را کره .

پناه غواړم په الله ﷺ سره (ددوزخ) له اورنه .

۷- په سفر يا پرته له سفر نه په یو څای کې د کوزیدلو او

ودربدلودعا

﴿أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ الْتَّامَاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ. (مسلم)

ژباره: د الله ﷺ په بشپړ کلام سره د هغه خه له شرنه پناه غواړم چې الله

ﷺ پیداکړي دي .

۸- بازار ته د ننو تلو دعا

﴿ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ
الْحَمْدُ، يُحْيِي وَمُمْبِتُ وَهُوَ حَقٌّ لَا يَمُوتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ، وَهُوَ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.﴾ (ترمذی)

زیارت: بی له الله ﷺ نه بل د عبادت و بر (معبد) نشته. یودی شریک نه
لری. هفه لره پاچاهی او غوره ستاینه ده. زوند و رکوی. او مرگ راولی.
او هفه (همیشه) زوندی دی. مرگ نه لری. خیر دده په لاس کې دی. او
هفه پر هر خه قادر او بر لاسی دی.

۹- کلی یا بشار ته د ننو تلو دعا

﴿ اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَمَا أَظْلَلْنَ، وَرَبَّ
الْأَرْضِينَ السَّبْعِ وَمَا أَقْلَلْنَ، وَرَبَّ الشَّيَاطِينِ وَمَا
أَضْلَلْنَ، وَرَبَّ الرِّيَاحِ وَمَا ذَرَنَ، أَسْأَلُكَ خَيْرَ هَذِهِ
الْأَسْلَمَانَ،﴾

الْفَرِيَةُ وَخَيْرٌ أَهْلِهَا وَخَيْرٌ مَا فِيهَا وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا
وَشَرِّ أَهْلِهَا وَشَرِّ مَا فِيهَا. (حاکم، ابن سینی)

ژباره: البهی! د اوو آسمانونو او د هفو تر سیوری لاندی مخلوقاتو پروردگاره! او د
شیطانانو او په هفوی سره گمراه شویو مخلوقاتو پروردگاره! او د
بادونو او په هفوی سره د الوزل شویو مخلوقاتو پروردگاره! زه د دی
کلی خیر. او د هفه د او سیدونکو خیر. او د هفه خه خیر درنه غواړم کوم
چې په هفه کې دی. او په تاسره پناه غواړم د هفه (کلی) له شرنه، او د
هفه د او سیدونکو له شرنه، او د هفه خه له شرنه کوم چې په هفه کې
دی.

۱۰- د خره د هنگاري په وخت دعا

﴿أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾

ژباره: پناه غواړم په الله ﷺ سره درېل شوي شیطان نه

۱۱- دچرگی د آذان په وخت دعا

﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ﴾ (بخاری، مسلم)

ژباوه: الهی! زه ستاد فضل سوال کوم.

رسول الله ﷺ فرمایی: «کله چې د چرگی د آذان واورئ، نو د الله ﷺ نه د هفه د فضیل سوال و کړئ. څکه چې هفه د آذان په وخت کې ملایکه لیدلې وي. او کله چې د خره هنګار واورئ، نو په الله ﷺ سره له شیطان نه پناه وغواړئ. څکه چې هفه د هنګاري په وخت شیطان لیدلې وي».

د موسم اړوند اذکار او دعائګانې

۱- د نوې میاشت لیدلو دعا

﴿اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُمَّ أَهْلَهُ عَلَيْنَا بِالْأَمْنِ وَالْإِيمَانِ، وَالسَّلَامَةَ وَالإِسْلَامِ، وَالتَّوْفِيقَ لِمَا تُحِبُّ وَتَرْضَى، رَبُّنَا وَرَبُّكَ اللَّهُ﴾ (ترمذی، دارمی)

علیکم بسننی | ۱۶۶ | دورخسی زوند مهم ادکار او سنتونه

ڦباره: اللہ ﷺ دیر لوی دی، الهی! نه دغه نوی (میاشت) پر مونږ، باندی را و خیژو، له امن او ایمان سره، اوله سلامتیا او اسلام سره، اوله توفیق سره هفه خه ته چې ته یې خوبسوی، ای میاشتی زمونږ او ستا پروردگار الله ﷺ دی.

۲- د موسم اولنی میوی لیدو دعا

اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي هَمَرَنَا، وَبَارِكْ لَنَا فِي مَدِينَتَنَا،
وَبَارِكْ لَنَا فِي صَاعِنَا، وَبَارِكْ لَنَا فِي مُدِنَنَا. (مسلم)

ڦباره: الهی! زمونږ په میوه کې راته برکت واچوی، او زمونږ په بشار کې راته برکت واچوی، او زمونږ په (صاع) کې راته برکت واچوی، او زمونږ په (مد) کې راته برکت واچوی.

صاع او مدد وزن دوه پیمانی دی.

فایده: کلہ به چې رسول ﷺ ته نوی میوه را اور لی شوہ هفه به په لاس کې ونیوه او دا دعا به یې وویله، بیا به یې په حاضرو خلکو کې تر تولو کوچنی ته ورکړه. (مسلم، الموطأ)

٣- د باد ال وتلو په وخت دعا

✿ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَهَا، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا.

(ابوداود، ابن ماجه)

ڦباره: الهی! له تانه د دی باد د خیر سوال کوم. او له شرنے یې په تاسره
پناه غواړم.

✿ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَهَا، وَخَيْرَ مَا فِيهَا، وَخَيْرَ مَا
أُرْسِلْتُ بِهِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا، وَشَرِّ مَا فِيهَا، وَشَرِّ مَا
أُرْسِلْتُ بِهِ.

(مسلم، بخاری)

ڦباره: الهی! زه له تانه د دی باد د خیر سوال کوم. او د هفه خه د خیر
سوال درنه کوم چې په هفه کې دی. او کوم خیر چې له ئان سره یې
راوړی دی. او په تاسره پناه غواړم د هفه خه له شرنه
چې په هفه کې دی، او له هفه شرنه چې له ئان سره یې راوړی دی.

٤- د تالندي دعا

✿ سُبْحَانَ الَّذِي يُسْتَحْكُمُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ
خِيفَتِهِ. (موطا)

ٿباره: پاک دی هفه ذات چي تالنده او ملايکي د هفه له ويرې نه د هفه
حمد شنا او تسبیح وايي.

٥- د استسقاء (باران غوبستني) لپاره خود دعا گاني
✿ اللَّهُمَّ اسْقِنَا غَيْرَهَا مُغِيشًا مَرِيشًا مَرِيعًا، نَافِعًا غَيْرَهَا، عَاجِلًا غَيْرَهَا جِلِيلًا. (ابوداود)

ٿباره: الهي! پر موپر باران و وروي. نجات ورگونکي. مزه لرونکي.
وابنه شنه کونکي. فایده رسونکي. ضرر نه رسونکي. ٿر کيدونکي. نه
خندیدونکي.

✿ اللَّهُمَّ أَغْنِنَا، اللَّهُمَّ أَغْنِنَا، اللَّهُمَّ أَغْنِنَا.

(بخاري، مسلم)

دور بختی زوند مهم اد کارا و سنتونه | ۱۶۹ |

زیارت: الهی! پر مونبر باران و وروی، الهی! پر مونبر باران و وروی، الهی!
پر مونبر باران و وروی.

✿ اللہم اسق عبادک، وَبَهائِمَک، وَأَنْشُرْ رَحْمَتَک،
وَأَخْبِرْ بَلَدَک الْمَيْتَ. (ابوداود)

زیارت: الهی! خپل بندہ کان، او خپل خاروی خروب کره، او خپل
رحمت خپور کره، او خپل مرے بنار زوندی کره.

۶- دآسمان شین کیدو دعا

✿ اللہم حوالیتَا وَلَا علیتَا، اللہم علی الْاَكَامِ
وَالظِّرَابِ، وَبُطُونِ الْاَوْدِیَةِ، وَمَنَابِتِ الشَّجَرِ.
(بخاری، مسلم)

زیارت: الهی! زمونبر په شاوخوا یې و وروه، او نه پر مونبر باندی، الهی! پر
غورو رغۇ او د خورونو په مینئھونو، او د ونو شنە کيدلو ئایيونو کې یې و
وروه.

۷- دباران وریدو په وخت کې دعا

﴿اللَّهُمَّ صَبِّرْنَا تَأْفِعًا﴾ (بخاري)

ڦباوه: الهی! د خیر او فایدی باران یې کړي.

۸- دباران وریدلو نه وروسته دعا

﴿مُطَرَّنَا بِفَضْلِ اللَّهِ وَرَحْمَتِهِ﴾ (بخاري، مسلم)

ڦباوه: د الله ﷺ په فضل او رحمت سره پر مونږ باران ووریده.

په اهل او اولاد پوري اړوندي دعا کانې

۹- واده کوتکي ته دعا

﴿بَارَكَ اللَّهُ لَكَ، وَبَارَكَ عَلَيْكَ، وَجَمَعَ بَيْنَكُمَا فِي خَيْرٍ﴾

(ابوداود)

ڦباوه: الله ﷺ دې تالرہ برکت درکړي. او پر تا دې برکت وکړي. او

تاسي دواړه دې په خیر سره یو خای کړي.

۲- دخپلی بنعی (میرمنی) لپاره دعا

✿ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَهَا، وَخَيْرَ مَا جَبَلْتَهَا عَلَيْهِ،
وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا، وَشَرِّ مَا جَبَلْتَهَا عَلَيْهِ.

(ابوداود، ابن ماجه)

زباره: الهی! زه له تانه ددی (میرمنی) دخیر سوال کوم. او د هفه خه د
خیر سوال درنه کوم په کوم چې تا هفه پیدا کړي ده. او پناه غواړم په تا
سره ددی له شرنه. اوله هفه شرنه په کوم چې تا هفه پیدا کړي ده.

۳- له خپلی بنعی سره د کوروالی نه مخکی دعا

✿ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اللَّهُمَّ جَنِبْنَا الشَّيْطَانَ، وَجَنِبْ
الشَّيْطَانَ مَا رَزَقْنَا.

(بخاری، مسلم)

زباره: د الله ﷺ په نوم. الهی! ته موله شیطان نه لیرې کړي. او شیطان
زمونږ له هفه اولادنه لیرې کړي چې تامونږ ته را کړي (مقدر کړي).

عليکم بسنّتی | ۱۱۷۲ | دورخنی زوند مهمن اذکار او سنّتونه

فضیلت: رسول الله ﷺ فرمایی: کله چې یو کس له تاسونه د کوروالی
اراده وکړي او دا دعا ووايی او اولاد یې پیدا شي . هیڅکله به شیطان
ورته ضررونه رسوی.

۴- مور او پلار ته د اولاد مبارکي ورکول

✿ بَارَكَ اللَّهُ لَكَ فِي الْمَوْهُوبِ لَكَ، وَشَكَرَتَ الْوَاهِبَ،

وَبَلَغَ أَشْدَدَهُ، وَرُزِقْتَ بِرَبِّكُ.

ثباته: الله ﷺ دې ستا په درکړل شوي ماشوم کې برکت واچوي. او د

هغه د ورکونکي شکر اداء کړي. او ماشوم دې خپل قوت (خوانی) ته

ورسييري. او د هغه نيكۍ (بنيگنه او فرمانبرداري) دې په نصیب شه.

(الأذكار للنووي)

۵- او د ماشوم والدين به په حواب کې داسي وايې:

✿ بَارَكَ اللَّهُ لَكَ وَبَارَكَ عَلَيْكَ، وَجَزَاكَ اللَّهُ خَيْرًا،

وَرَزَقَكَ اللَّهُ مِغْلَهُ، وَأَجْزَلَ قَوَابِكَ. (الأذكار للنووي)

زیارت: اللہ ﷺ دی تا ته برکت در کرپی. او پر تا دی برکت کسبیردی. او
اللہ ﷺ دی تا ته نیکه جزا (ثواب) در کرپی. او همداسی ماشوم دی در په
برخه کرپی، او ثواب دی تا ته زیات کرپی.

۶- ماشومانو د حفظ او امان لپاره دعا

﴿أَعِيذُكَ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ الْثَّامِنَةِ مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ
وَهَامَةٍ، وَمِنْ كُلِّ عَيْنٍ لَامَةً﴾ (بخاری)

زیارت: زه د الله ﷺ په کامل کلام سره تا ته له هر شیطان. او زهر ناک
حیوان نه، او له هرپی آفت او ضرر روسونکی ستر گنی نه پناه غواړم.
رسول الله ﷺ به د حسن او حسین رضی الله عنہما لپاره په همدي الفاظو

پناه غوبنستله او فرمایل به یې "أَعِيذُكُمَا بِكَلِمَاتِ اللَّهِ...". (بخاری)

د خفگان او غم دعا کانی

۱- چا ته چې یو کار مشکل شي د هفه دعا

﴿اللَّهُمَّ لَا سَهْلَ إِلَّا مَا جَعَلْتَهُ سَهْلًا، وَأَنْتَ تَجْعَلُ﴾

الحزن إذا شئت سهلاً. (ابن حبان)

ٿباره: الهي! هیخ آسانه شي نشته. مگر هفه چې ته یې آسان کړي. او ته
چې وغوارې سخت او ګران آسانوي.

۲- د پريشاني او غم ليري کولو دعا

﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَمِّ وَالْحُزْنِ، وَالْعَجْزِ
وَالْكَسْلِ، وَالْبُخْلِ وَالْجُبْنِ، وَضَلَعِ الدَّائِنِ وَغَلَبَةِ
الرِّجَالِ.﴾ (البخاري)

ٿباره: الهي! زه په تا سره پناه غواړم له پريشاني او غم نه. او له
کمزورتیا (سسټي) او لتي نه. او بخيلتوب او بې زړه توب نه. او د قرض
له زیاتیدو او د خلکو له غلبې موندلونه.

اللَّهُمَّ إِنِّي عَبْدُكَ ابْنُ عَبْدِكَ ابْنُ أَمْتِكَ، نَاصِيَتِي
بِعَبْدِكَ، مَا فِي حُكْمِكَ، عَدْلٌ فِي قَضَاؤُكَ، أَسْأَلُكَ
بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ سَمِّيَّتْ بِهِ نَفْسَكَ أَوْ عَلِمْتَهُ أَحَدًا مِنْ
خَلْقِكَ أَوْ أَنْزَلْتَهُ فِي كِتَابِكَ، أَوْ اسْتَأْتُرْتَ بِهِ فِي عِلْمِ
الْغَيْبِ عِنْدَكَ أَنْ تَجْعَلَ الْقُرْآنَ رَبِيعَ قَلْبِي، وَنُورَ

(احمد)

صَدْرِيُّ، وَجَلَاءَ حُزْنِي وَذَهَابَ هَمِّي.

زیارتی: الهی! زه ستا بندہ، ستاد بندہ زوی، ستاد مینځی زوی یم، زما
غاره ستا په لاس کې ده، ستا حکم پر ما جاري دی، ستافیصله زما په
حق کې عادلانه ده، ستا په هر هغه نوم سره له تانه سوال کوم، چې تا
خپله خپل څان په هغه نومولی دی، او یا دې په خپل کتاب کې نازل
کړیدی، او یا دې له خپل مخلوق نه چا ته بسودلی دی، او یا دې په خپل
غیبی علم کې له څان سره ساتلی دی، پدې ټولو درنه سوال کوم چې

قرآنکریم زما د زره پسلی، او د سینی روشنایی، او د غمونو لری
كونکی، او د پریشانیو ختمونکی و گرخوی.

۳- دبی قراری دعا

﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَظِيمُ الْحَكِيمُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ
الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَرَبُّ
الْأَرْضِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ.﴾ (بخاری، مسلم)

ٿباره: بل د عبادت ور (معبد) نشته بې له هفه الله ﷺ نه چې لوی او حلم
لرونکی دی. بل د عبادت ور (معبد) نشته بې له الله ﷺ نه چې د لوی
عرش خبستن دی، بل د عبادت ور (معبد) نشته بې له الله ﷺ نه چې د
آسمانونو او ڄمکی پروردگار دی. او د عز تمند عرش پروردگار دی.

﴿اللَّهُمَّ رَحْمَتَكَ أَرْجُو فَلَا تَكْلِنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَةَ
عَيْنٍ، وَأَصْلِحْ لِي شَأْنِي كُلَّهُ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ.﴾ (ابوداود، احمد)

ڦبارة: الهی! زه ستاد رحمت اميد لرم، نوزما نفس ته می دسترنگی د
رپ په اندازه هم مه پريبرده، او زما کارونه ټول راته اصلاح کړي، بي له
تنه بل د عبادت ور (معبد) نشه.

﴿لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ﴾

(ترمذی)

ڦبارة: بي له تانه بل د عبادت ور (معبد) نشه، پاک يې ته، په ربستيا
سره زه له ظالمانونه یم.

﴿اللَّهُ اللَّهُ رَبِّيْ لَا اشْرِكُ بِهِ شَيْئًا﴾ (ابوداود، ابن ماجہ)

ڦبارة: الله زما پروردگار دي، له هغه سره هیڅ شريك نه
بولم.

۴- د قرض نه د خلاصیدو دعا

﴿اللَّهُمَّ اكْفِنِي بِمَحَلَّكَ عَنْ حَرَامِكَ، وَأَغْنِنِنِي بِقَضْيَكَ
عَمَّنْ سِوَاكَ﴾ (ترمذی)

ڦباره: الهی! ستا په حلالو می ستاله حرامونه و ساتی، او ستا په فضل
می بی له تاله بل هر چانه بی نیازه کړي.

فضیلت: علی رضی الله عنہ فرمایی "که پر تا باندی دغره په اندازه
قرض هم وي الله به يې (ددې دعا په ويلو) درنه ادا کړي". (ترمذی)

٥- د شیطاني وسوسې لري کولو دعا

﴿أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾ (مسلم)

ڦباره: له رتيل شوي شیطان نه په الله ﷺ سره پناه غواړم.

او بیاد چپ طرف ته درې خلې لاري تف کړي.

٦- د بدشکومي بد گهلو دعا

﴿اللَّهُمَّ لَا تَظِيرْ إِلَّا ظَيْرُكَ، وَلَا خَيْرَ إِلَّا خَيْرُكَ، وَلَا
إِلَهَ غَيْرُكَ﴾ (احمد، ابن سني)

ڦباره: الهی! بد شکومي یوازې ستالخوانه او ستا په حکم سره ده، او
خیر ټول ستالخوانه دی، او بی له تانه بل د عبادت ور (معبود) نشي.

فضیلت: رسول الله ﷺ فرمایی: کوم کس چې له کوم کار خخه د بد فالی
نیولو له امله شاته شو، نو هغه شرک وکړ، صحابه کرامو وویل: کفاره
یې خه ده؟ هفوی و فرمایل: دا (دعا) د ووایی... " (احمد)

٧- د دجال له فتنې نه ځان ساتل

رسول الله ﷺ فرمایی: چا چې د سورت کهف اولني لس آیتونه یاد کړل،
له دجال نه به وړغورل شي. (مسلم)

او همدارنګه په هر لمانځه کې د وروستنى ناستې د (التعیيات) نه
وروسته په الله ﷺ سره د دجال له فتنې نه پناه غوبتل.

د مرض اړوند دعا کانې

۱- په بدن کې د درد احساسولو دعا

دردمند کس به خپل لاس د خپل بدن په دردمن ځای کېږدي، او درې
څلې به بسم الله ووايي، او اوه څلې به لاندې دعا ووايي:

﴿أَعُوذُ بِاللَّهِ وَقُدْرَتِهِ مِنْ شَرِّ مَا أَجِدُ وَأَحَادِذُ﴾. (مسلم)

ثباره: زه په الله ﷺ سره او د هفه په قدرت سره پناه غواړم د هفه خله
شرنه چې ماته رسیدلی دي، او زه ځني ويرېرم.

۲- د مریض پوښتنې په وخت هفه ته دعا

﴿لَا يَأْسُ طَهُورٌ إِنْ شَاءَ اللَّهُ﴾. (البخاري)

ثباره: خه پروا نشته، دا مریضي که الله ﷺ وغواړي ستاد ګناهونو د
پاكوالې سبب به وي.

﴿أَسْأَلُ اللَّهَ الْعَظِيمَ رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ أَنْ يَشْفِيَكَ﴾.

(ترمذی)

ڦباره: له هفه لوی او عظمت واله الله ﷺ نه سوال کوم چي د لوی عرش
خښتن دي، چي تالرہ شفا او روغتیا در کړي. (اوہ خلی)
فضیلت: رسول الله ﷺ فرمایي: چي یو مسلمان د داسی یو ناروغ
پوښته وکړي چې د مرګ نیته یې نه وي راغلي او دادعا او هڅله ووايي
الله تعالي به یې خامخارغوي. (احمد، ترمذی)

۳- د ژوندنه د نا اميده مریض ځان ته دعا

﴿ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي وَأَلْحِنْنِي بِالْفَيْقِ الْأَعْلَى﴾
(بخاري، مسلم)

ڦباره: الهي! ما ته بښنه وکړي، او پر ما رحم وکړي. او د لور مقام والا
پیغمبر انوسره می یو خای کړي.

(البخاري)

﴿ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ إِنَّ الْمَوْتَ لَسَكَرَاتٍ﴾

ڦباره: بې له الله ﷺ نه بل د عبادت ور (معبد) نشه، په ربستیا سره
چې مرګ ډیرې سختی لري.

عليکم بسنتی

[١٨٢]

دورختنی ژوئند معم اذکار او سنتونه

﴿ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ، لَا
إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ لَهُ الْمُلْكُ
وَلَهُ الْحَمْدُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ. ﴾

(ترمذی)

ڦباره: بي له الله نه بل د عبادت ور (معبود) نشته، الله نه دير لوی
دي، بي له الله نه بل د عبادت ور (معبود) نشته هفه يو دي، بي له الله
نه بل د عبادت ور (معبود) نشته، هفه يو دي شريك نه لري، بي له
الله نه بل د عبادت ور (معبود) نشته هفه لره پاچاهي ده، هفه لره
پوره ستاینه ده، بي له الله نه بل د عبادت ور (معبود) نشته، او نشته
طاقت او قوت (د گناه نه د ڏخان ساتلو، او د نیکيو د کولو) مکر د یو
الله په مدد او توفيق سره.

دمري اړوندد دعا ګانې

۱- د مرۍ ستر ګو پهولو په وخت دعا

۞ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِفُلَانٍ وَارْفَعْ دَرَجَتَهُ فِي الْمَهْدِيَّينَ،
وَاخْلُفْهُ فِي عَقِبِهِ فِي الْخَابِرِينَ، وَاغْفِرْ لَنَا وَلَهُ يَا رَبَّ
الْعَالَمِينَ، وَافْسُحْ لَهُ فِي قَبْرِهِ وَتَوَرِّلَهُ فِيهِ. (مسلم)

زباره: اي الله ﷺ فلان کس (نوم به یې اخلي) ته بښنه وکړي. او د
هدایت شويو کسانو په جمله کې یې درجه لوړه کړي، او د هغه وارثانو
لپاره له هغه نه وروسته سرپرست اوسي، موږ او ده ته بښنه وکړي، اي
د مخلوقاتو پروردگاره! او قبرې په ورته پراخ، او روښانه کړي.

۲- د جنازې د لمانځه دعا

۞ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِحَيَّنَا وَمَيِّتَنَا وَشَاهِدَنَا وَغَائِبَنَا
وَصَغِيرَنَا وَكَبِيرَنَا وَذَكَرَنَا وَأَنْثَانَا اللَّهُمَّ مَنْ أَحْيَيْتَهُ

مِنَا فَأَحْبِبْهُ عَلَى الْإِسْلَامِ وَمَنْ تَوَفَّيْتُهُ مِنْا فَتَوَفَّهُ عَلَى
الْإِيمَانِ اللَّهُمَّ لَا تَحْرِمْنَا أَجْرَهُ وَلَا تُضِلْنَا بَعْدَهُ (ابن ماجه)
زیارت: ای الله ﷺ! زمونبر زوندی ته، او مرسی ته، او حاضر ته، او غائب
ته، او واره ته، او لوی ته، او نرت ته، او بسخی ته، ببسنه و کرپی، ای الله ﷺ!
له مونبر نه چې چاته زوند ور کرپی، نود اسلام سره زوند ور کرپه، او له
مونبر نه چې چاته مرگ راولی، نوله ایمان سره یې مړ کرپی، ای الله ﷺ!
د دې مرسی له اجر نه مو مه محرومه وي، او له هغه نه وروسته مو مه
کمراه کوي.

۳- د جنازې دلمانځه نورې دعاګانې

✿ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ وَارْحَمْهُ، وَاعْفُ عَنْهُ، وَأَكْرِمْ
نَزْلَةً، وَوَسِعْ مُدْخَلَهُ، وَاغْسِلْهُ بِالْمَاءِ وَالثَّلْجِ وَالْبَرَدِ،
وَنَقِهِ مِنَ النَّطَاطِيَا كَمَا نَقَيْتَ التَّوْبَ الْأَبَيَضَ مِنَ
الْدَّائِسِ، وَأَبْدِلْهُ دَارًا خَيْرًا مِنْ دَارِهِ، وَأَهْلًا خَيْرًا مِنْ

أَهْلُهُ، وَرَوْجًا خَيْرًا مِنْ رَوْجِهِ، وَأَدْخِلُهُ الْجَنَّةَ، وَأَعْذِنْهُ

مِنْ عَذَابِ الْقَبِيرِ وَعَذَابِ النَّارِ. (مسلم)

زیارت: ای الله عزوجل! ده ته بنسنه و کړې او رحم پري و کړې، او عافیت ور ته ور کړې، او عفوه ور ته و کړې، او غوره میلمستیا یې و کړې، او د داخلیدو خای یې پراخه کړې، او په او بوا او واوره او برلي سره یې ووینځی، او له گناهونو نه یې داسې پاک کړې لکه خنګه چې دې سپینه جامه له خیرو نه پاکه کړیده، او (د دنيا) له کور نه غوره کور، او له کورنۍ، او له بشخي نه یې غوره بشخه ور کړې، او جنت ته یې داخل کړې، او د قبر له عذاب او د دوزخ له عذاب نه یې وساتې.

﴿ اللَّهُمَّ إِنَّ فُلَانَ بْنَ فُلَانَ فِي ذِمَّتِكَ، وَحَبَّلَ
جِوَارِكَ، فَقِهِ مِنْ فِتْنَةِ الْقَبِيرِ وَعَذَابِ النَّارِ، وَأَنْتَ
أَهْلُ الْوَفَاءِ وَالْحَقِّ، فَاغْفِرْ لَهُ وَازْحَمْهُ إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ
الرَّحِيمُ.﴾ (ابن ماجه، ابو داود)

علیکم بسلامتی

[۱۸۶] دورخنی ژوند مهر اذکار او سنتونه

ڦبارة: اى الله! په ربستياسره فلان د فلاني زوي ستا په حفظ او ستا په پناه کي دي، نود قبر له ازمايش نه، او دوزخ له عذاب نه يې وساتي، او ته د وفا او پيمان خبستان يې، نو هفه ته بشنه وکړي، او رحم پري وکړي، بيشهکه ته بشونکي او بې حده مهربان يې.

✿ اللَّهُمَّ عَبْدُكَ وَابْنُ أَمْتِكَ احْتَاجَ إِلَى رَحْمَتِكَ،
وَأَنْتَ غَنِيٌّ عَنْ عَذَابِهِ، إِنْ كَانَ مُحْسِنًا فَرِدٌ فِي حَسَنَاتِهِ،
وَإِنْ كَانَ مُسِيءً فَتَجَاوَرْ عَنْهُ. (حاکم)

ڦبارة: الهي! ستا بنده، او ستاد مينځي زوي دي، ستارحمت ته محتاج دي، او ته يې له عذابولو نه بې نيازه يې. که نيك عمله وي نو نيكى يې نوري هم زياتي کړي. او که ګنهګار وي نوعفوه ورته وکړي.

۴- د ماشوم د جنازي دعا

✿ اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ لَنَا فَرَطًا، وَسَلَفًا، وَأَجْرًا
ڦبارة: الهي! ته يې زمونږلپاره مخکښ، او اجر جورونکي وکړخوې.

(بخاري، بيهقي ، مصنف عبدالرازاق)

۵- دمري وارثانو ته د تسليت دعا

﴿إِنَّ اللَّهَ مَا أَخَذَ، وَلَهُ مَا أَعْطَى، وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ﴾

﴿بِأَجَلٍ مُسَمٍّ فَلْتَصْبِرْ وَلْتَحْتَسِبْ﴾. (بخاري، مسلم)

ڦباره: الله ﷺ لره دي خه يي چي واحستل، او هفه لره دي خه چي
ورکوي، او هر خه دده په نزد تر ٿاكلپي نيتپي پوري دي، او بشائي چي
صبر و کړي او له الله ﷺ نه ثواب و غواړي.

﴿أَعْظَمَ اللَّهُ أَجْرَكَ، وَأَحْسَنَ عَرَاءَكَ، وَغَفَرَ لِمَيِّتَكَ﴾

(اذکار نووی)

ڦباره: الله ﷺ دي تا لره لوی اجر درکړي، او تا لره دي بشه تسلي
درکړي، او ستامري ته دي بشنه وکړي.

۶- دمري بسخولو په وخت دعا

﴿بِسْمِ اللَّهِ وَعَلَى سُنْنَةِ رَسُولِ اللَّهِ﴾. (ابوداود)

زبارة: دالله ﷺ پە نوم سره، او د پیغمبر ﷺ پە سنت سره (يى قېر تە داخلوو).

٧- دەرىي بىخولونە و روستە دعا

✿ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ اللَّهُمَّ قَاتَلَهُ. (ابوداود)

زبارة: الھي! ھەن تە بىنسە و كېرى. الھي! تە يى (پە سوال او خواب كى) ثابت قىدە لرى.

٨- د قىرونۇ د زيارت كولۇ دعا

✿ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الذِّيَارَةِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُسْلِمِينَ، وَإِنَّا إِنْ شَاءَ اللَّهُ بِكُمْ لَا حِقُونَ، لَسَأَلُ اللَّهَ لَنَا وَلَكُمُ الْعَافِيَةَ. (سلم)

زبارة: اى دى چايونو او سيدوتىكۈ مؤمنانو او مسلمانانو! پى تاسو دى سلام وي، او كە الله ﷺ وغواپىي مۇنېرەم پە تاسو پىسى يو، او الله ﷺ دى زمۇن، پە مخكىنىيى او وروستىيىو رحم و كېرى، زە ئان تە او تاسو تە لە الله ﷺ نە عافيت غوارم.

د شپې په پیل کې بعضې نیک آداب

نبی ﷺ فرمایي " کله چې شپه تیاره شي، يا شپه درباندې راشي نو خپل ماشومان له کورنه بھر مه پربریدئ، ٿکه چې شیطاناں پدې وخت کې خوریږي، بیا چې کله د شپې یو ساعت تیر شي نو بیا یې خوشی کړئ، او دروازې موبندې کړئ او د الله ﷺ نوم (پرهنې) یاد کړئ، ٿکه چې شیطاناں بنده دروازه نشي پرانستلى، او د خپل مشکونو (داوبو خپل لوښو) سرونه پت کړئ، او د الله ﷺ نوم (پري) یاد کړئ، او خپل لوښي پت کړئ او د الله ﷺ نوم پري یاد کړئ، که خه هم له پاسه پري خه کېږدي، او خپل چراغونه مړه کړئ." (البخاري، مسلم)

بعضې عمومي اذکار

۱- استغفار او توبه

﴿أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الْعَظِيمَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَقُّ الْقَيُّومُ وَأَتُوْبُ إِلَيْهِ﴾

ڦبارة: له هفه لوی او عظمت واله الله ﷺ نه بنسنه غواړم، چې بې له هفه نه بل د عبادت ور (معبد) نشته، ژوندی دی، (د کاینا تو) تدبیر و نکی دی، او زه هفه ته توبه و باسم.

رسول الله ﷺ فرمایي: «څوک چې د ادعا و وايي نو الله ﷺ به هفه ته بنسنه و کړي، که خه هم له کفار و سره د جهاد له میدان نه تښتیدلی وي». (ابوداود، ترمذی)

۲- تسبیح

✿ سُبْحَانَ اللَّهِ اللَّهُمَّ يَا كَلِيلٌ (١٠٠٠١ خلی)

فضیلت: څوک چې سل څلی سبحان الله و وايي، نو (١٠٠٠)

زر گناهونه به یې معاف شي او (١٠٠٠) زرنیکی به ورته ولیکل شي.
(مسلم)

✿ سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ وَبِحَمْدِهِ.

ڦبارة: الله ﷺ پاک دی، په عظمت او لویي، او ستایينې سره.

څوک چې د اذکر و وايي نو په جنت کې به ورته (د هرڅل په بدله کې)
یوه د خورماونه و کړل شي. (ترمذی، حاکم)

✿ سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ.

ژباره: اللہ ﷺ پاک دی په ستاینه سره، اللہ ﷺ پاک دی په عظمت او
لویی سره.

فضیلت: رسول اللہ ﷺ فرمایي: «دوه کلمې دی چې پر ژبه دیرې آسانه
دي، او په تله کې دیرې درندې دي، او اللہ ﷺ ته دیرې خوبنې دي، هنه
دادي (سبحان الله و....). (بخاري، مسلم)

۳- اللہ ﷺ او رسول اللہ ﷺ ته خوبنې کلمې

✿ سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ.
(سل خلی)

ژباره: اللہ ﷺ پاک دی، ټوله ستاینه اللہ ﷺ لره ده، نشته د عبادت وړ
(معبد) مګريو اللہ ﷺ دی، او اللہ ﷺ دیر لوی ذات دی. (مسلم، ترمذی)

عليکم بستنی

[١٩٢]

دورختنی ژوند معم اذکار او سنتونه

فھیلت: ددی ذکر په ویلو سره لاندی اجرونه ترلاسه کیبری :

سل خله سبحان الله ویلو سره دسلو حجونو ثواب.

سل خله الحمد لله ویلو سره د الله ﷺ په لاره کې د سلو آسونو ورکولو یا سل خله په جهاد کې د شریکیدلو اجر او ثواب.

دسل خله لا اله الا الله اجر د اسماعیل عليه السلام له اولاد نه دسلو غلامانو آزادولو برابر دی.

او دسل خله الله اکبر ویلو ثواب نه زیات ثواب به پدی ورخ دھیخ شي نه وي، مگر دھفه چا چې ددی نه زیات الله اکبر (ترمذی) ووایی.

٤- الباقيات الصالحات (دانسان نه وروسته پاتې کيدونكىي نىكى)

✿ سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ،
وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ. (احمد، مجمع الزوائد)
ژبارە: الله ﷺ پاک دى، تولە ستايىنه الله ﷺ لره دە، نشته د عبادت ور
(معبود) مىگريي الله ﷺ دى، او الله ﷺ دىير لوى ذات دى، او نشته طاقت
او قوت (د گناه نه د ساتلو، او د نيكىود كولو) مىگر د يو الله ﷺ پە مدد او
توفيق سره.

٥- د جنت د خزانونه يوه خزانه
✿ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ. (بخاري بمع فتح، مسلم)
ژبارە: نشته طاقت او قوت (د گناه نه د ساتلو، او د نيكىود كولو) مىگر د
يو الله ﷺ پە مدد او توفيق سره.

٦- په نبی ﷺ باندی په کثرت سره درودویل

نبی ﷺ فرمایي "شوک چې پرمايو خل درود ووايي نو الله ﷺ به پر هفه

لس خلی رحمت ووايي" (مسلم)

نبی ﷺ فرمایي "بې له شکه الله ﷺ لره په ځمکه کې ګرځیدونکي

فرښتې دی چې زما دامت سلام ماته رسوي." (مسند احمد)

يادونه: د درود مختلف الفاظ له رسول الله ﷺ خنځه ثابت شوي دي. خو

تر تولو غوره ابراهيمی درود دی.

﴿ ابراهيمی درود: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ،
كَمَا صَلَيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ
مَحِيدٌ. اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا بَارَكْتَ
عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَحِيدٌ. ﴾

ڦباره: الهي! پر محمد ﷺ او د محمد ﷺ پر اهل وعيال درود وليره، لکه
خنگه چې دي پر ابراهيم ﷺ او د ابراهيم ﷺ پر اهل وعيال درود
ليرلی دي، په ربستيا سره ته ستایلی شوي يې، د لوبي خاوندي.

الهي! برکت نازل کړه پر محمد ﷺ او د محمد ﷺ پر اهل وعيال باندي،
لکه خنگه چې دي برکت نازل کړي دي پر ابراهيم ﷺ او د ابراهيم
الله ﷺ پر اهل وعيال باندي، په ربستيا سره ته ستایل شوي، د لوبي خاوند
يې.

فضيلت: ابودرداء وايي: چې رسول الله ﷺ وفرمايل: هفه خوک چې د
سهار او مابسام پر وخت لس څله پر ما درود واستوي، د قيامت په ورخ
يې زماشفاعت په نصیب کيږي. (مجمع الزوائد)

✿ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَّعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ. (نسائي)

ڦباره: الهي! پر محمد ﷺ او د محمد ﷺ پر اهل وعيال درود وليره.

✿ اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلَى نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ. (مجمع الزوائد)

ڦباره: الهي! زمونږ پر پيغمبر محمد ﷺ درود او سلام وليره.

هره مياشت د قرآن کريم ختم

رسول الله ﷺ فرمائي: «په مياشت کي يوئل قرآن کريم تلاوت کوي». (ابوداود)

په مياشت کي د قرآن کريم د ختمولو طريقه داده چې د هر فرض لمانځنه نه وراندي يا وروسته کم له کمه خلور رکوع تلاوت کړئ په دي طريقه به په شپه او ورڅ کي يوه پاره پوره کېږي که هره ورڅ دا کار ترسره شي په ديرشو ورڅوکې به قرآن کريم مکمل شي.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْحُمْرَاءُ لِتَقْبِيلَ الْمُكْفِرِينَ

خلورم باب

د قرآن او مسنونه اذکارو په ذریعه علاج

د قرآن کریم آیاتونه او دنبی کریم مبارکی دعا کانی او اذکار الله ﷺ

خپلو بندگانو ته له ظاهري او باطنی امراضو خخه شفاء گر خولی، الله

فرمایي: "مونږ په قرآن کې هغه خه را نازلولو چې د مؤمنان لپاره

پکي شفاء او رحمت دی" (الإسراء: ۸۲)

له عوف بن مالک خخه روایت دی چې رسول الله ﷺ فرمایلی: خپل

دونه ماته را وبنیئ، کوم دم چې شرك ونه لري پروا نه کوي (يعني

جواز لري). (مسلم)

جابر بن عبد الله فرمایي يو کس لرم و چېچلو او مونږ دنبی کریم

سره ناست و ونويو کس و ويل چې اي دی الله ﷺ رسوله آيادم يې کړم نو

علیکم بسنّتی فرآت او مسنونه اذکار و سره علاج [۱۹۸]

نبی کریم ﷺ و فرمایل: ستاسی نه چې خپل و رور ته بسیگنه
(مسند احمد)
(فایده) و رسولی شی نودا کار دوکړي.

د علماء پدې اجماع (اتفاق) دی چې په هر دم کې لاندې دری شروط
پوره شي هغه جائز دی:

۱- د الله ﷺ په کلام (قرآن کریم)، د هغه په پاکونومونو او صفاتو او د
نبی کریم ﷺ په مأثور و اذکار و دعا ګانو سره دم کول.

۲- دم باید په لغت عربی او په با مفهومه الفاظو وي.

۳- دم کونکی باید پدې عقیده وي چې دا دم د الله ﷺ په اذن سره شفاء
(فتح الباری ۱۰/۱۹۵) ورکوي.

(جواب).

شرعی رقیة (دم)

په لاندي کربسو کې د قرآن کريم له آيتونو او دنبي کريم له مبارکو
احادیشو خخه د دم لپاره یو خو جامع اذکار ذکر کوو چې د الله په

اذن سره د هر مرض لپاره شفاء ده:

١- سورة الفاتحة.

٢- آیت الكرسي:

﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَقُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا تُوْمَدُ
لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ
عِنْدَهُ إِلَّا يُؤْذِنُهُ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا
يُنْهِيظُونَ بِهَنْئَىٰ مِنْ عَلَيْهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسَعَ كُرْسِيُّهُ
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَنْعُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ
الْعَظِيمُ﴾

٣- دسورة البقرة دوه آخرى آيتونه :

﴿أَمَّنَ الرَّسُولُ إِمَّا أُنْزَلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلُّ
أَمَّنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ
مِّنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطْعَنَا غُفرانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ
الْمُصِيرُ ﴾ لَا يَكُلُّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا
كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذنَا إِن
لَّسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَجْعِيلْ عَلَيْنَا إِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ
عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحِيطْنَا مَا لَأَطَاقَةَ لَنَا بِهِ
وَاعْفْ عَنَّا وَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانْصُرْنَا عَلَى
الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴾

﴿لَا يَعْلَمُونَ﴾

٤- دری آخری سورتونه دری خلی:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ اللَّهُ
الصَّمَدُ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُوَلَّدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً
أَحَدٌ ﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ
مِنْ هَرِّ مَا خَلَقَ وَمِنْ هَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ وَمِنْ
هَرِّ النَّفَاثَاتِ فِي الْعُقَدِ وَمِنْ هَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ﴾
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ
مَلِكِ النَّاسِ إِلَهِ النَّاسِ مِنْ هَرِّ الْوَسَاسِ
الْخَنَاسِ الَّذِي يُوَسِّعُ فِي صُدُورِ النَّاسِ مِنَ
الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ﴾

٥- أَسْأَلُ اللَّهَ الْعَظِيمَ، رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ أَنْ يَشْفِيَكَ
(اوہ خلی) (الترمذی، ابو داود)

٦- مریض د په خوب من ٿای لاس کیردی او دری خلی د (بِسْمِ اللَّهِ
وَوَايِي او ور پسی د اووه خلی (أَعُوذُ بِاللَّهِ وَقُدْرَتِهِ مِنْ هَزِّ
مَا أَجِدُ وَأَحَادِير) وَوَايِي. (مسلم)

٧- اللَّهُمَّ رَبَّ النَّاسِ، أَذْهِبِ الْبَأْسَ وَاشْفِهِ أَنْتَ
الشَّافِي لَا شِفَاءَ إِلَّا شِفَاؤُكَ، شِفَاءٌ لَا يُغَادِرُ سَقَمًا.
(البخاری، مسلم)

٨- أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَةِ مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ وَهَامَةٍ
وَمِنْ كُلِّ عَيْنٍ لَامَةٍ. (البخاری)

٩- أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَاتِ مِنْ هَرِّ مَا خَلَقَ. (مسلم)

١٠- أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَاتِ، مِنْ غَضِيبِهِ وَعِقَابِهِ،
وَهُرِّيْ عِبَادِهِ، وَمِنْ هَمَّاتِ الشَّيَاطِينِ، وَأَنْ يَخْضُرُونَ.

(ابوداود، الترمذى)

١١- أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَاتِ الَّتِي لَا يُجَاوِرُهُنَّ بَرًّا،
وَلَا فَاجِرًّا مِنْ هَرِّ مَا خَلَقَ، وَذَرَأً وَبَرَأً، وَمِنْ هَرِّ مَا يَنْزِلُ
مِنَ السَّمَاءِ، وَمِنْ هَرِّ مَا يَعْرُجُ فِيهَا، وَمِنْ هَرِّ مَا ذَرَأً
فِي الْأَرْضِ، وَمِنْ هَرِّ مَا يَخْرُجُ مِنْهَا، وَمِنْ هَرِّ فِتَنِ
اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ، وَمِنْ هَرِّ كُلِّ طَارِقٍ إِلَّا طَارِقًا يَظْرُقُ
يَخْتِيرُ، يَا رَحْمَنُ. (مسند أحمد)

١٢- اللَّهُمَّ رَبِّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ، وَرَبِّ الْعَرْشِ
الْعَظِيمِ، رَبِّنَا وَرَبِّ كُلِّ شَيْءٍ، مُنْزَلُ التَّوْرَاةِ وَالْإِنْجِيلِ

وَالْقُرْآنِ، فَالْيَقِنُ الْحَقُّ وَالنَّوْىِ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَعُوذُ
بِكَ مِنْ هَرَبٍ كُلِّ شَيْءٍ أَنْتَ آخِذُ بِنَاصِيَّتِهِ، أَنْتَ الْأَوَّلُ
لَيْسَ قَبْلَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الْآخِرُ لَيْسَ بَعْدَكَ شَيْءٌ،
وَأَنْتَ الظَّاهِرُ لَيْسَ فَوْقَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الْبُطَاطِنُ لَيْسَ
دُونَكَ شَيْءٌ. (مسلم)

١٣ - بِاسْمِ اللَّهِ أَرْقِيكَ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ يُؤْذِيكَ مِنْ هَرَبٍ كُلِّ
نَفْسٍ أَوْ عَيْنٍ حَاسِدٌ اللَّهُ يَشْفِيكَ بِاسْمِ اللَّهِ أَرْقِيكَ.
(مسلم)

١٤ - بِاسْمِ اللَّهِ يُبَرِّيكَ وَمِنْ كُلِّ دَاءٍ يَشْفِيكَ وَمِنْ هَرَبٍ
حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ وَهَرَبٍ كُلِّ ذِي عَيْنٍ. (مسلم)

۱۵ - پُسْمِ اللَّهُ أَرْقِيَكَ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ يُؤْذِيَكَ مِنْ حَسَدِ
حَاسِدٍ وَمِنْ كُلِّ عَيْنٍ اللَّهُ يَشْفِيَكَ. (ابن ماجه)

یادونه : له پورتنيو اذکار و لوتسل و روسته د د مریض خوب من ئای په
بئی لاس مسحه او لوتسل شوي اذکار د پري چف كړا شی.

(فتح الباري ۶۲/۹ - ۲۰۸/۱۰)

د سحر(جادو) علاج په شرعی طریقہ سره

هغه شه چې د سحر(جادو) نه ئان پري ساتل کېږي:

۱- ټول فرائض او واجبات ادا کول، له ټولو محرباتو ئان ژغورل او له
ټولو کناهونو خخه توبه ويستل.

۲- په کثرت سره د قرآن کريم تلاوت کول، هر ډورڅه باید د قرآن کريم
یوجز، (یوه برخه) تلاوت کړا شی.

۳- آیت الكرسي له هر فرض لمانعه نه و روتنه، دخوب پروخت، او د سبا او مابسام پروخت لوستل.

۴- معودات (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ....، قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ،....
قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ...) درې درې څلی سبا، مابسام او د خوب پروخت لوستل.

۵- د سبا او مابسام اذکار، له فرض لمانعه و روتنه اذکار، او دخوب پروخت اذکار په پابندی سره ویل. (البخاري، مسلم، الترمذى، ابو داود، الحاكم)

۶- دامکان په صورت کې د سهار په نهره اووه داني عجوة خورما خورل،
نبي ﷺ فرمایي : خوک چې سهار اووه داني عجوة و خوري هفي ته به
پدې ورځ کې زهر او سحر خه زیان و نه رسوي. (البخاري، مسلم)

یادونه: د امام مسلم په یو روایت کې د مدینې منورې عامه خورما ذکر
شوي، د بعضی علماء نظر دادی چې هر خورما و خورل شي د الله ﷺ نه
امید دی چې د افایده به پرې مرتبه شي.

که چيرته په چا سحر وشي نوهفه (مریض) دلاندې لاره اختیار کړي:

۱- غالباً ساحران چې کله سحر کوي نو په یوه جامد او محسوس توکي
یې کوي او بیا هفه چیرته پت ایبردي او غوتې ورته لبروي. نود سحر
له منځه ورلو تر ټولو مؤثره لاره داده چې د امکان په صورت کې په
مباحه طریقه هفه پیدا او ضایع کړای شي. (فتح الباري، زاد المعاد)

۲- د شرعی دم په ذریعه:

پورتنی آیتونه او مسنون اذکار د (له ۱۵ پوري) ولوستل شي او
په مریض د په پورتنی طریقه چف کړای شي.

۳- د امکان په صورت کې دی د سدر (بیرې) شنې پانې و تکول شي او د
غسل اندازه او بوا کې د واچول شي (که سدر نه وي نو ساده او به کفايت
کوي) او د پورتنیو آیتونو (فاتحه، آیت کرسی، معوذات) سر بیره
(علاوه) دلاندې آیتونه هم پري ولوستل شي. اوله هغې او بونه د مریض

(مسحور) خه و خبني او په پاتې د غسل و کوي، که ضرورت شو نو خو
خله د داطريقه تکرار کړي، إن شاء الله شفاء ياب به شي.

(فتح الباري، مسلم، مصنف عبد الرزاق، زاد المعاد، فتح العجید، فتح الحق المبين...)

١- ﴿ وَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنَّ الَّقِيلَ عَصَاكَ فَإِذَا هِيَ
تَلَقَّفُ مَا يَأْفِيكُونَ ﴿ فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿ فَغُلِبُوا هُنَالِكَ وَانْقَلَبُوا صَاغِرِينَ ﴿
وَالْقِيلَ السَّحْرَةُ سَاجِدِينَ ﴿ قَالُوا أَمَّا بَرِيتُ الْعَالَمِينَ
رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ ﴾﴾ (الأعراف: ١١٧-١٢٢)

٢- ﴿ وَقَالَ فِرْعَوْنُ اتَّخُذِنِي بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلَيْمٍ ﴿ فَلَمَّا
جَاءَ السَّحَرَةُ قَالَ لَهُمْ مُوسَى أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ ﴿
فَلَمَّا أَلْقَوْا قَالَ مُوسَى مَا جِئْتُمْ بِهِ السِّحْرُ إِنَّ اللَّهَ

سَيْبِطِلُهُ إِنَّ اللَّهَ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ ﴿١﴾
اللَّهُ أَكْحَقَ بِكَلِمَاتِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ﴿٢﴾

(يونس: ٧٩-٨٢)

٣ - ﴿قَالُوا يَا مُوسَى إِمَّا أَن تُلْقِنَ وَإِمَّا أَن تُكُونَ أَوَّلَ
مَنْ أَلْقَى ﴿١﴾ قَالَ بَلْ أَلْقَوْا فَإِذَا حِبَالُهُمْ وَعِصَمُهُمْ
يُخَيِّلُ إِلَيْهِ مِن سُحْرِهِمْ أَنَّهَا تَسْعَ ﴿٢﴾ فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ
خِيفَةً مُوسَى ﴿٣﴾ قُلْنَا لَا تَخَفْ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَى
وَأَلْقِ مَا فِي يَمِينِكَ تَلْقَفْ مَا صَنَعُوا إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدُ
سَاحِرٍ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حِينَئِذٍ ﴿٤﴾ (طه: ٦٥-٧٠)

٤ - بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ
لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ﴿٢﴾ وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا

أَعْبُدُ ﴿ وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَا عَبَدْتُمْ ﴾ ﴿ وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ﴾ لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ ﴾ ﴾

د نظر (سترگو) علاج

له نظر لکیدونه و راندی تدابیر :

۱ - بد نظر لکیدونه دخان ساتلو لپاره دی هفه ټول احتیاطی تدابیر

اختیار کړای شي چې د سعرنه د ژغورني لپاره پورته ذکر شول.

۲ - خوک چې له څيلو سترگو داريږي چې بل خوک نظر نه کړي هفه
ته پکار ده چې کله هم تعجب آور او د خوبني شي وکوري نو هفې ته دی
د برکت دعا وکړي. (موطا، ابن ماجه، احمد)

اوودي وايي : ماشاء الله تبارک الله لا حول ولا قوة إلا بالله. (زاد المعاد).

۳ - د چاد نظر کيدو احساس چې وشي د هفې محاسن باید پت کړاي
شي. (زاد المعاد، شرح السنة للبغوي)

علیتم بسننی [٢١١] قرأت او مسنونه اذكار و سره علاج

د نظر لکیدونه و روسته دهفي علاج

۱- که نظر کونکی کس معلوم شي دهفي نه باید و غوبنتل شي چې
اودس و کړي او بیاد په هفې او بونظر کړي شوي مریض غسل و کړي.

(سنن ابو داود، زاد المعاد)

۲- پورته ذکر شوی شرعی دم (له ۱ نه تر ۱۵ پوري) لوستل او هفه په
مریض ور چف کول.

۳- پورته ذکر شوی شرعی دم (له ۱ نه تر ۱۵ پوري) لوستل او هفه په
او بونه به نظر شوی مریض خبئي او په
پاتې به غسل کوي.
(سنن ابو داود)

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library